

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU POTROŠNIKOV

PREDLOG

EVA: 2024-2180-0033

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejetje predloga zakona

Evropska komisija je 11. decembra 2019 objavila strategijo EU za rast z naslovom Evropski zeleni dogovor,[1], katerega cilj je ustvariti čistejšo, bolj zdravo in podnebno nevtralno Evropo s preoblikovanjem načina proizvodnje in potrošnje.

V okviru zelenega dogovora je Svet skupaj z Evropskim parlamentom kot sozakonodajalcem sprejel zakonodajo, s katero se je vizija strategije prenesla v zakone in pravila, ki se uporabljajo v vseh državah članicah EU. Med njimi so tudi ukrepi za spodbuditev podjetij k ponujanju znova uporabljivih, trajnih in popravljivih izdelkov ter k omogočanju potrošnikom, da takšne izdelke izbirajo. Takšna potrošniška politika bo prispevala k opolnomočenju potrošnikov, da bodo sprejemali premišljene odločitve in imeli dejavno vlogo pri ekološkem prehodu. Prav tako bodo omenjeni ukrepi zagotovili, da bodo lahko kupci sprejemali bolj trajnostne odločitve in da se bo zmanjšalo tveganje lažnega oglaševanja prijaznosti do okolja, pri čemer so izredno pomembne tudi zanesljive, primerljive in preverljive informacije. Podjetja, ki dajejo „zelena zagotovila“, bodo morala ta zagotovila utemeljevati glede na standardno metodologijo, da bi bilo mogoče oceniti njihov vpliv na okolje.

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov bosta v okviru zelenega dogovora v slovenski pravni red preneseni dve direktivi, in sicer:

- Direktiva (EU) 2024/825/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2024 o spremembi direktiv 2005/29/ES in 2011/83/EU v zvezi s krepitvijo vloge potrošnikov za zeleni prehod z boljšim varstvom pred nepoštenimi praksami in boljšim obveščanjem (UL L št. 2024/825 z dne 6. 3. 2024; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2024/825/EU) in
- Direktiva (EU) 2024/1799 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih za spodbujanje popravila blaga in o spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 ter direktiv (EU) 2019/771 in (EU) 2020/1828 (UL L št. 2024/1799 z dne 10. 7. 2024; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2024/1799/EU).

Poleg omenjenih direktiv bo prenesena tudi Direktiva (EU) 2023/2673 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. novembra 2023 o spremembi Direktive 2011/83/EU glede pogodb o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, in razveljavitvi Direktive 2002/65/ES (UL L št. 2023/2673 z dne 28. 11. 2023; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2023/2673/EU), ki zagotavlja učinkovit horizontalen pravni okvir za katerokoli sedanjo ali prihodnjo storitev bančne, kreditne, zavarovalne, pokojninske, naložbene ali plačilne narave, za katero je potrošnik s podjetjem sklenil pogodbo prek sredstev za komuniciranje na daljavo in za katero ni posebne zakonodaje ali horizontalnih pravil EU, ki bi že urejala sklenitev pogodbe o določeni vrsti finančne storitve za potrošnike. S tem se zagotavlja tako imenovana varnostna mreža za vse finančne storitve, ki niso urejene s področno zakonodajo EU ali so z njo le delno urejene, in za vse nove finančne storitve na trgu, kar prispeva k višjemu varstvu potrošnikov in krepitvi konkurence na finančnem trgu.

Dodatno se bodo uredile posamezne določbe, s čimer se bosta zagotovila večja jasnost in lažje izvrševanje že obstoječih določb.

Določbe v poglavju o pogodbi o opravljanju storitev so bodo poenotile z določbami v poglavju o prodajni pogodbi, in sicer se bodo določbe o roku za vračilo plačanega zneska ali dela kupnine ter določba o izgubi pravic konkretizirale v novih členih, ki bodo vsebinsko podobni določbam členov o prodajni pogodbi. Zaradi tega se bodo že uveljavljene določbe prilagodile novim določbam.

[1] COM(2019) 640 final z dne 11. decembra 2019.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Prenos direktiv v Zakon o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 130/22; v nadaljnjem besedilu: ZVPot-1) in poenotenje pravil med pravnimi redi držav članic EU glede pravic in obveznosti potrošnikov.

Cilj prenosa Direktive 2023/2673/EU je zagotoviti ustrezen pravni okvir za finančne storitve, sklenjene na daljavo, če te niso urejene v področni zakonodaji (npr. storitve bančne, kreditne, zavarovalne, pokojninske, naložbene ali plačilne narave) – t.i. »varnostna mreža«. Prav tako pa je cilj prenosa Direktive 2023/2673/EU tudi zagotoviti večje varstvo potrošnikov pri sklepanju vseh vrst pogodb na daljavo preko spletnega vmesnika, in sicer s prepovedjo t.i. »temnih vzorcev« in uvedbo t.i. »gumba za odstop«.

Cilj prenosa Direktive 2024/825/EU je opolnomočiti potrošnike za zeleni prehod in prispevati k bolj trajnostni potrošnji, in sicer z zagotovitvijo zanesljivih informacij in boljšim varstvom pred nekaterimi nepoštenimi in netrajnostnimi poslovnimi praksami.

Cilj zelenega dogovora glede trajnostne potrošnje je treba uresničevati celovito z raznimi pobudami, ki obravnavajo različne vidike prezgodnjega zavrženja blaga tako na strani ponudbe kot na strani povpraševanja. Na strani ponudbe Uredba (EU) 2024/1781 o vzpostavitvi okvira za določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovo za trajnostne izdelke, spremembi Direktive (EU) 2020/1828 in Uredbe (EU) 2023/1542 ter razveljavitvi Direktive 2009/125/ES (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2024/1781/EU) spodbuja popravljivost izdelkov v fazi proizvodnje, zlasti kar zadeva zasnovo izdelka in razpoložljivost rezervnih delov. Na strani povpraševanja pa Direktiva 2024/1799/EU dodaja tretjo razsežnost in spodbuja popravilo v okviru zakonskega jamstva ter zagotavlja nova orodja za potrošnike in podjetja, s katerimi se spodbuja popravilo tudi zunaj zakonskega jamstva.

Ko se potrošniški izdelki pokvarijo, se potrošniki pogosto ne odločijo za njihovo popravilo, ampak jih zavržejo, čeprav bi jih bilo mogoče popraviti in ponovno uporabljati. To se zgodi, kadar potrošniki v okviru zakonskega jamstva iz Direktive (EU) 2019/771 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/771/EU) izberejo zamenjavo namesto popravila, in kadar se zunaj tega jamstva ne odločijo za popravilo. S tem se povečuje količina odpadkov, ustvarjajo emisije toplogrednih plinov in povečuje povpraševanje po dragocenih virih v proizvodnji novega blaga. Prezgodnje zavrženje popravljivega potrošniškega blaga je težava v vsej Evropski uniji in velja za širok razpon potrošniškega blaga. Zato je cilj Direktive 2024/1799/EU spodbuditi popravilo in ponovno uporabo, kadar je blago z napako mogoče popraviti ali prenoviti, bodisi v okviru zakonskega jamstva ali po izteku zakonskega jamstva.

Notifikacija o implementaciji zakonodaje EU v slovenski pravni red.

2.2 Načela

Predlog zakona temelji na enakih načelih kot veljavni zakon, ki ureja varstvo potrošnikov, in jih bistveno ne spreminja, temveč se obstoječi sistem pravnega varstva potrošnikov le dopolnjuje in usklajuje z rešitvami, ki so posledica prenosa sprejetih direktiv na ravni EU v slovenski pravni sistem. Predlog zakona tako sledi ključnim načelom, ki so usmerjena v zaščito potrošnikov kot šibkejše stranke v razmerju s podjetji, pravici potrošnikov do sodnega in upravnega varstva, prav tako pa se z jasno določitvijo pravil zagotavlja načelo pravne varnosti, kar posledično koristi tako potrošnikom kot podjetjem.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Poglavitne zakonodajne spremembe glede na veljavni ZVPot-1 se nanašajo na prenos Direktive 2023/2673/EU, Direktive 2024/825/EU in Direktive 2024/1799/EU v slovenski pravni red.

Direktiva 2023/2673/EU

Veljavni ZVPot-1 sicer že ureja pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo, zato se s predlogom zakona določbe ZVPot-1 le posodablja, da bodo v skladu z Direktivo 2023/2673/EU.

Način zagotavljanja predhodnih informacij se prilagaja tako, da se upoštevajo tehnične omejitve nekaterih medijev in omogoča tako imenovano večplastno navajanje vmesnika.

Na novo se ureja obveznost pošiljanja opomnika o možnosti odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, ki določa, da mora podjetje potrošniku poslati opomnik o možnosti odstopa od pogodbe in o postopku za odstop v primeru, da potrošnik predhodne informacije dobi manj kot en dan, preden ga pogodba zavezuje.

Na novo se ureja tudi pravica do ustreznega pojasnila, s katero v skladu da podjetje potrošniku brezplačno ustrezna pojasnila glede konkretne predlagane pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo.

Za vse vrste pogodb, sklenjenih na daljavo preko spletnega vmesnika (na primer na spletnem mestu, v aplikaciji), se na novo ureja dodatna zaščita pred zavajanjem in manipuliranjem prek zasnove spletnih vmesnikov s tako imenovanimi temnimi vzorci (ko so na primer za potrošnika manj ugodne možnosti izbire predstavljene na bolj vpadljiv način).

Za vse vrste pogodb, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika, se na novo uvaja še tako imenovani gumb za odstop od pogodbe.

Direktiva 2024/825/EU

Na slovenskem trgu obstajajo zavajajoče okoljske oznake oziroma tako imenovane zelene trditve. Takšne trditve pa onemogočajo sprejemanje trajnostnih potrošniških odločitev. S predlogom zakona se bodo konkretnije obravnavale nepoštenne poslovne prakse, kot so zavajajoče zeleno oglaševanje ali lažne trditve o izdelkih, in posodobile zahteve po ustrežnejših in zanesljivejših informacijah o trajnostni naravi blaga.

Razširile se bodo torej predpogodbene informacije, ki jih je treba potrošnikom zagotoviti (na primer glede tržne garancije trajnosti, zakonskega jamstva za skladnost, obdobja posodobitev programske opreme, lestvice popravljivosti za blago, popravil in nadomestnih delov).

Novost bo tudi usklajena EU oznaka proizvajalčeve tržne garancije trajnosti, če je brez dodatnih stroškov, se nanaša na celotno blago in velja več kot dve leti. Trgovci bodo morali potrošnikom zagotoviti tudi usklajeno EU obvestilo pri podajanju informacij o zakonskem jamstvu za skladnost blaga. Usklajeno EU oznako in usklajeno EU obvestilo je pripravila Evropska komisija z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2025/1960 z dne 25. septembra 2025 o obliki in vsebini usklajenega obvestila o zakonskem jamstvu za skladnost in usklajene oznake tržne garancije trajnosti (UL L, št. 2025/1960 z dne 2. 10. 2025; v nadaljnjem besedilu: Izvedbena uredba Komisije 2025/1960/EU).

Prepovedane bodo nepoštenne poslovne prakse podjetij, na primer v zvezi z okoljskimi ali družbenimi značilnostmi blaga ter glede vidikov krožnosti; nadalje v zvezi z navajanjem splošnih okoljskih trditev ali prihodnje okoljske uspešnosti brez javno dostopnih in preverljivih zavez; prikrivanjem informacije glede učinka posodobitve programske opreme; neresničnimi trditvami glede trajnosti blaga in popravljivosti blaga.

Pričakuje se, da bodo potrošniki zaradi novih pravil težje zavedeni, na prodajnih policah pa bodo lažje opazili tisto blago, ki je boljše za okolje.

Podjetjem bodo nove določbe zagotovile jasna pravila in enake konkurenčne pogoje.

Direktiva 2024/1799/EU:

Z obveznostjo popravila se bo spodbujala trajnostna potrošnja, saj bodo potrošniki imeli pravico, da od proizvajalca zahtevajo popravilo za določene skupine blaga, ki je popravljivo po zasnovi in uvrščeno na poseben seznam, ki ga bo Evropska komisija sproti dopolnjevala. Nova obveznost obveščanja potrošnika o pravici do popravila in podaljšanje zakonskega jamstva za skladnost v primerih, ko se bodo potrošniki odločili za popravilo ali zamenjavo, bosta potrošnike spodbudila k oblikovanju trajnostnih potrošniških navad in povečala obseg popravil v okviru zakonskega jamstva za skladnost blaga.

Po izteku zakonskega jamstva za skladnost blaga bodo različni ukrepi omogočili lažje in privlačnejše popravilo za potrošnike, s čimer se bosta povečala obseg popravil in življenjska doba potrošniškega blaga. Vzpostavila se bo evropska spletna platforma za popravila. Na podlagi zavezujoče ponudbe s ceno in pogoji popravila (evropski obrazec z informacijami o popravilu) bodo omogočene preglednost in predvidljivost ter lažja primerjava različnih ponudb popravil. Proizvajalci bodo morali na svojih spletnih straneh objaviti okvirne cene najpogostejših oziroma značilnih popravil.

Da bi spodbudili razvoj trga popravil, bodo nova pravila zagotovila, da bodo nadomestni deli za blago, ki ga je mogoče tehnično popraviti, na voljo po razumni ceni. Prav tako bo proizvajalcem prepovedano uporabljati pogodbene ovire ter tiste, povezane s strojno ali programsko opremo pri pridobivanju nadomestnih delov.

b) Način reševanja:

- vprišanja, ki se bodo urejala s predlaganim zakonom

Predlog zakona dopolnjuje ZVPot-1, v katerem je že celovito urejeno področje varstva potrošnikov. Glede vprišanj, ki v predlaganem zakonu in ZVPot-1 niso izrecno urejena, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja obljagijska razmerja.

- vprišanja, ki se bodo urejala z izvršilnimi predpisi, in seznam izvršilnih predpisov, ki bodo prenehali veljati

Ministrstvo za gospodarstvo, delo in šport bo na podlagi tega zakona izdalo naslednje pravilnike:

- Pravilnik o blagu, za katero se izda obvezna garancija za brezhibno delovanje, in o blagu, ki izpolnjuje zahteve glede popravljalivosti;

- Pravilnik o evropskem obrazcu z informacijami o popravilu;

- Pravilnik o načinu označevanja cen blaga, digitalnih vsebin in storitev ter objavi znižanja cene blaga.

Z začetkom uporabe tega zakona prenehata veljati naslednja podzakonska akta:

- Pravilnik o blagu, za katero se izda garancija za brezhibno delovanje (Uradni list RS, št. 142/22);

- Pravilnik o načinu označevanja cen blaga, digitalnih vsebin in storitev ter objavi znižanja cene blaga (Uradni list RS, št. 10/23).

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z veljavnim pravnim redom Republike Slovenije in Evropske unije ter s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

Zaradi predloga tega zakona ni treba sprejeti oziroma spremeniti in »paketno« obravnavati drugih predpisov.

č) Usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je pretežno usklajen s civilno družbo oziroma ciljnim skupinami, na katere se predpis nanaša. Njihovi predlogi in pripombe so bili, kolikor se je le dalo, smiselno upoštevani. Večjih nerešenih vprišanj ni.

Predlagatelj pri pripravi zakona ni neposredno sodeloval z znanstvenimi in strokovnimi institucijami.

3. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Predpis nima posledic na tem področju.

4. Navedba, da so sredstva za izvajanje zakona v državnem proračunu zagotovljena, če predlog zakona predvideva porabo proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil državni proračun že sprejet

Ni podatka.

5. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu Evropske unije

5.1 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

/

5.2 Prikaz ureditve v pravnem redu Evropske unije

IZJAVA O SKLADNOSTI S PRAVNIM REDOM EU

NASLOV PREDPISA RS

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov

EVA

2024-2180-0033

AKTI EU, KATERIH PRENOS ALI IZVAJANJE SE ZAGOTAVLJA S PREDPISOM RS

Št.	CELEX	Naslov	Zadnjič spremenjen z (CELEX)
1	32024L0825	Direktiva (EU) 2024/825 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2024 o spremembi direktiv 2005/29/ES in 2011/83/EU v zvezi s krepitvijo vloge potrošnikov za zeleni prehod z boljšim varstvom pred nepoštenimi praksami in boljšim obveščanjem	
2	32023L2673	Direktiva (EU) 2023/2673 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. novembra 2023 o spremembi Direktive 2011/83/EU glede pogodb o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, in razveljavitvi Direktive 2002/65/ES	
3	31998L0006	Direktiva 98/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov	
4	32024L1799	Direktiva (EU) 2024/1799 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih za spodbujanje popravila blaga in o spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 ter direktiv (EU) 2019/771 in (EU) 2020/1828Besedilo velja za EGP.	
5	32005L0029	Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004	

Št.	CELEX	Naslov			Zadnjič spremenjen z (CELEX)			
		Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah)						
6	32019L0771	Direktiva (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES						
7	32011L0083	Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta						
8	32019L2161	Direktiva (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov						
Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
1				32024L1799	7	8		
1				32024L1799	13			
2								
2	5			32023L2673	2	1		
2	5			32024L0825	4	1		
2	5			32024L1799	22	1		
3								
3	1			32011L0083	2		14e	
3	1			32024L0825	2	2		
3	3			32024L1799	2	1	8	
3	5			32011L0083	2		12	
3	7			32011L0083	2		14d	

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
3	7			32024L0825	2	1		
3	7			32024L1799	2	1	10	
3	10			32024L1799	2	1	2	
3	10			32024L1799	2	1	3	
3	10			32024L1799	2	1	6	
3	12			32024L1799	2	1	6	
3	14			32023L2673	1	4		
3	14			32011L0083	16e	1		
3	15			32011L0083	2		10	
3	17			32024L1799	2	1	11	
4				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
5								
5	2			32019L2161	2	1		
5	2			31998L0006	6a	5		
5	4			31998L0006	1			
5	4			32019L2161	2	1		

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
5	4			31998L0006	6a			
6								
6	1			32024L0825	2	2	a	
6	1			32011L0083	5	1	e	
6	2			32024L0825	2	2	b	
6	2			32011L0083	5	1	ea	
6	2			32011L0083	5	1	eb	
6	3			32024L0825	2	2	b	
6	3			32011L0083	5	1	ec	
6	4			32024L0825	2	2	b	
6	4			32011L0083	5	1	ed	
6	7			32024L0825	2	2	c	
6	7			32011L0083	5	1	i	
6	7			32011L0083	5	1	j	
6	8			32024L0825	2	5		
6	8			32011L0083	5	1	e	
6	8			32011L0083	5	1	ea	
7								
7	1			32024L0825	1	1	b	
7	1			32005L0029	2		k	
7	1			32005L0029	2	1	o	
7	3			32024L0825	1	1	b	
7	3			32005L0029	2	1	p	
7	3			32005L0029	2	1	r	
7	3			32005L0029	2	1	s	

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
7	3			32005L0029	2	1	u	
7	3			32005L0029	2	1	v	
7	5			32024L0825	1	1	b	
7	5			32005L0029	2	1	q	
8								
8	1			32024L0825	1	2	a	
8	1			32005L0029	6	1	b	
8	3			32024L0825	1	2	b	
8	3			32005L0029	6	2	d	
8	3			32005L0029	6	2	e	
9								
9	1			32024L0825	1	3		
9	1			32005L0029	7	7		
10								
10	1			32005L0029	P1		2a	
10	1			32024L0825	1	4		
10	3			32005L0029	P1		4a	
10	3			32005L0029	P1		4b	
10	3			32005L0029	P1		4c	
10	3			32024L0825	1	4		
10	5			32005L0029	P1		10a	
10	5			32024L0825	1	4		

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
10	8			32005L0029	P1		23d	
10	8			32005L0029	P1		23e	
10	8			32005L0029	P1		23f	
10	8			32005L0029	P1		23g	
10	8			32005L0029	P1		23h	
10	8			32005L0029	P1		23i	
10	8			32005L0029	P1		23j	
10	8			32024L0825	1	4		
11				32023L2673	1	4		
11				32011L0083	16e	1		
12				32019L0771	7	1	d	
12				32024L1799	16	1		
13				32019L0771	10	2a		
13				32019L0771	10	3		
13				32024L1799	16	2	a	
13				32024L1799	16	2	b	

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
14				32019L0771	13	2a		
14				32019L0771	14	1		
14				32024L1799	16	3		
14				32024L1799	16	4		
15				Ni predmet usklajevanja s pravom EU Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
16								
17				32024L1799	4			
17				32024L1799	5	1		
17				32024L1799	5	2		
17				32024L1799	5	3		
17				32024L1799	5	4		
17				32024L1799	5	5		
17				32024L1799	5	6		
17				32024L1799	5	7		
17				32024L1799	5	8		
17				32024L1799	6			

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
17				32024L1799	7	4		
17				32024L1799	7	5		
17				32024L1799	7	6		
17				32024L1799	7	8		
17				32024L1799	9	1		
17				32024L1799	9	4		
18				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
19				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
20				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
21				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
22				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
23								
23	1			32024L0825	2	3	b	
23	1			32024L0825	2	3	c	
23	1			32024L0825	2	5		
23	1			32011L0083	6	1	l	
23	1			32011L0083	6	1	la	
23	1			32011L0083	6	1	lb	
23	1			32011L0083	6	1	lc	
23	1			32011L0083	6	1	u	
23	1			32011L0083	6	1	v	
23	2			32023L2673	1	2		
23	2			32011L0083	6	1	h	
23	4			32024L0825	2	3	a	

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
23	4			32011L0083	6	1	g	
24								
24	1			32024L0825	2	4		
24	1			32011L0083	8	2		
25				32023L2673	1	3		
25				32011L0083	11a			
26				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
27				32023L2673	1	1		
27				32023L2673	1	4		
27				32011L0083	3	1b		
27				32011L0083	3	3	d	
27				32011L0083	16a	10		
27				32011L0083	16b	6		
27				32011L0083	16d	5		
28				32023L2673	1	4		
28				32011L0083	16a	1		
29				32023L2673	1	4		
29				32011L0083	16a	3		

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
29				32011L0083	16a	4		
30				32023L2673	1	4		
30				32011L0083	16a	5		
31				32023L2673	1	4		
31				32011L0083	16a	6		
31				32011L0083	16a	7		
32				32023L2673	1	4		
32				32011L0083	16a	8		
32				32011L0083	16d	1		
32				32011L0083	16d	3		
32				32011L0083	16d	4		
33				32023L2673	1	4		
33				32011L0083	16b	1		
33				32011L0083	16b	3		
34				32023L2673	1	4		
34				32011L0083	16b	1		

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
35				32023L2673	1	4		
35				32011L0083	16b	2		
36				32023L2673	1	4		
36				32011L0083	16b	4		
37				32023L2673	1	4		
37				32011L0083	16c	1		
37				32011L0083	16c	3		
38				32023L2673	1	4		
38				32011L0083	16c	5		
39				32023L2673	1	4		
39				32011L0083	16c	4		
40				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
41				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
42				32019L2161	2	2		
42				31998L0006	8	1		
43				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
44				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
45				32023L2673	1	5		
45				32019L2161	2	2		
45				32019L2161	4	13		
45				31998L0006	8	1		
45				32024L1799	11			
45				32024L1799	15			
45				32011L0083	24	1		
45				32011L0083	24	6		
46				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
47				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
48				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
49				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
50				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				

5.3 Prikaz ureditve v posameznih državah članicah Evropske unije

Nemčija

Za prenos Direktive 2023/2673/EU in Direktive 2024/825/EU je Nemčija spremenila in dopolnila določbe Civilnega zakonika (Bürgerliches Gesetzbuch – BGB), Uvodnega zakona k Civilnemu zakoniku (Einführungsgesetz zum BGB - EGBGB) in Zakona o preprečevanju nelojalne konkurence (UWG).

Za prenos Direktive 2023/2673/EU je v BGB zlasti na novo uvedena elektronska funkcija za odstop od pogodbe, obenem pa se omejuje tudi tako imenovana »večna pravica do odstopa«. Uvedba funkcije elektronskega odstopa od pogodbe za pogodbe na daljavo, sklenjene prek spletnega uporabniškega vmesnika, je urejena v novem 356a. členu BGB. Obveznost uvedbe tako imenovanega gumba za elektronski odstop od pogodbe ne velja le za pogodbe, sklenjene na daljavo, v zvezi s finančnimi storitvami, temveč tudi za pogodbe, sklenjene na daljavo, v zvezi z drugim blagom in storitvami, za katere je v Direktivi 2011/83/EU določena pravica do odstopa od pogodbe. Pri finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, je tudi v veliki meri odpravljen problem "trajne pravice do odstopa od pogodbe", saj je s spremembami 356. člena BGB od zdaj naprej preklic mogoč najkasneje v dvanajstih mesecih in 14 dneh po sklenitvi pogodbe.

Spremembe Uvodnega zakona k Civilnemu zakoniku (EGBGB) se v zvezi s prenosom Direktive 2023/2673/EU nanašajo predvsem na prilagoditve obveznosti predpogodbenih informacij iz člena 246b EGBGB. Glede obveznosti obveščanja se na novo urejata 8. in 9. točka odstavka 1 § 1 člena 246b EGBGB, ki določata, da je potrošnika treba obvestiti o posledicah neplačila ali zamude pri plačilu oziroma ga je treba obvestiti, če je bila cena prilagojena na podlagi avtomatiziranega odločanja. Poleg tega je podjetje na novo dolžno posredovati informacije o ekoloških ali socialnih dejavnostih (člen 246b § 1 odstavek 1 točka 15 EGBGB). Poleg tega člen 246b § 3 EGBGB, ki je zasnovan po vzoru Direktive 2008/48/ES (direktiva o potrošniških kreditih) in Direktive 2014/17/EU (direktiva o stanovanjskih hipotekarnih kreditih), uvaja določbo o "ustreznih pojasnilih". Da bi potrošniki razumeli ponujeno finančno storitev in predpogodbene informacije, jih je podjetje dolžno podpreti z ustreznimi pojasnili ponujene pogodbe. Namen tega je potrošnikom omogočiti, da se pri sklenitvi pogodbe informirano odločijo. Poleg tega mora imeti potrošnik v skladu s členom 246b § 3 odstavkom 3 EGBGB možnost, da dodatno zahteva "človeško posredovanje".

Dodatno se Direktiva 2023/2673/EU prenaša v prilogi k 3. členu UWG, ki se dopolnjuje s tremi prepovedmi vplivanja na potrošnike in oviranja na spletnih vmesnikih pri sklepanju pogodb o finančnih storitvah na daljavo, ki so izrecno navedene v drugem stavku prvega odstavka 16e člena Direktive 2011/83/EU.

Za prenos določb Direktive 2024/825/EU, ki spreminjajo določbe Direktive 2005/29/ES, se v UWG urejajo nepoštenе poslovne prakse podjetij v razmerju do potrošnikov. Definicije se spreminjajo predvsem v drugem in tretjem odstavku 2. člena UWG. Ključne nepoštenе poslovne prakse podjetij predvsem v zvezi z okoljskimi ali družbenimi značilnostmi blaga, vidiki krožnosti, navajanjem okoljskih trditve v zvezi s prihodnjo okoljsko uspešnostjo brez določenih zavez so urejene v drugem in tretjem odstavku 5. člena UWG. Določbe glede prepovedi zavajanja v okviru storitve primerjave izdelkov in zagotavljanja informacij o okoljskih in družbenih značilnostih ali o vidikih krožnosti so urejene v 3a odstavku 5b. člena UWG. Poslovne prakse, ki so nepoštenе v vseh okoliščinah, so urejene v prilogi k 3. odstavku 3. člena UWG. K slednjim se prenaša 12 prepovedanih praks podjetij, ki se nanašajo na prikazovanje znakov trajnostnosti, splošne okoljske trditve, trditve na podlagi emisij toplogrednih plinov, posodobitev programske opreme, neresnične navedbe glede trajnosti in popravljivosti blaga, predčasno napeljevanje k zamenjavi ali obnovi potrošnega materiala itd..

Dodatno se ključne določbe Direktive 2024/825/EU, ki spreminjajo Direktivo 2011/83/EU in se nanašajo na obveznosti obveščanja potrošnikov, prenašajo v BGB, in sicer znotraj že obstoječih določb o potrošniških pogodbah, v 312d. členu BGB pa napotuje na konkretno vsebino obveznosti v EGBGB. 443. člen BGB določa okvir za tržne garancije. BGB tako določa predvsem obveznost obveščanja, ne pa njegove vsebine.

Dejanski prenos vsebine Direktive 2024/825/EU poteka v EGBGB, zlasti v določbah odstavka 1 člena 246 in odstavka 1 § 1 člena 246a EGBGB, ki urejajo informacije pred sklenitvijo pogodbe. V teh določbah se razširi seznam informacij, ki jih mora podjetje zagotoviti potrošnikom, zlasti glede trajnosti izdelka,

popravlljivosti, razpoložljivosti posodobitev ter pogojev garancije, pri čemer morajo biti te informacije podane jasno in na razumljiv način.

Hrvaška

Direktiva 2023/2673/EU, Direktiva 2024/825/EU in Direktiva 2024/1799/EU se na Hrvaškem prenašajo v Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov (Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača). Poleg prenosa evropske zakonodaje zakon prinaša tudi natančnejšo ureditev obstoječih obveznosti trgovcev ter strožje kazni za kršitve, vse z namenom zagotavljanja višje ravni zaščite potrošnikov.

Pomemben del sprememb se nanaša na boljše obveščanje potrošnikov pred sklenitvijo pogodbe. Čeprav veljavna zakonodaja že določa obsežne obveznosti informiranja, se je v praksi pokazalo, da ključne informacije pogosto niso dovolj jasno predstavljene. Zato zakon posebej poudarja preglednejše informiranje pri sklepanju pogodb o finančnih storitvah na daljavo, pri okoljskih in družbenih značilnostih izdelkov ter pri informacijah o tržnih garancijah in odgovornosti za neskladnost blaga. Ob tem določajo obveznost trgovca, da zagotovi informacije o minimalnem trajanju odgovornosti za neskladnost s prikazom usklajenega EU obvestila, ter informacije o tržni garanciji trajnosti s prikazom usklajene EU oznake. Vsebina in videz obeh se predpiše s pravilnikom. Potrošniki bodo morali biti jasneje obveščeni tudi o tveganjih finančnih storitev. Ker so finančne storitve za povprečnega potrošnika pogosto zapletene, zakon posebej določa pravico do dodatnih pojasnil pogodbenih določil in možnost komunikacije z resnično osebo tudi takrat, ko trgovec uporablja avtomatizirane spletne sisteme, kot so klepetalni roboti.

Novost je tudi uvedba posebne funkcije za enostransko odpoved pogodbe, sklenjene na daljavo. Potrošnik bo lahko pogodbo odpovedal enako preprosto, kot jo je sklenil, na primer z enim klikom na spletni strani trgovca. Namen te spremembe je olajšati uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe pri spletnih nakupih.

Velik poudarek zakon namenja preprečevanju zavajajočih okoljskih trditev oziroma t. i. zelenega zavajanja. Zakon prepoveduje lažne ali nejasne trditve o okoljski prijaznosti izdelkov, zavajajoče oznake trajnosti ter prikrivanje dejanskega vpliva izdelkov na okolje. Prepovedane bodo tudi trditve o trajnosti izdelkov, ki niso podprte z dejanskimi dokazi, ter prakse, ki spodbujajo prezgodnje zastaranje izdelkov. Cilj teh določb je omogočiti bolj pošteno konkurenco med podjetji in potrošnikom olajšati izbiro resnično trajnostnih izdelkov.

Zakon dodatno krepi tudi pravico do popravila izdelkov. Serviserji bodo lahko uporabljali standardiziran evropski obrazec za informacije o popravilu, ki bo potrošnikom na enostaven način predstavil ključne podatke o storitvi popravila. Proizvajalci bodo morali omogočiti dostop do rezervnih delov in orodij za popravilo po razumnih cenah. Prepovedano bo zavračanje popravil zgolj zato, ker je izdelek že popraviljal nepooblaščen serviser ali sam potrošnik. Prav tako bodo prepovedane tehnične ali programske ovire, ki otežujejo popravila, neodvisnim serviserjem pa bo omogočena uporaba rabljenih, kompatibilnih ali 3D-natisnjenih nadomestnih delov, če bodo ti izpolnjevali določene varnostne zahteve.

Zakon prinaša tudi jasnejša pravila glede označevanja cen in popustov v okviru posebnih oblik prodaje, tj. med različnimi oblikami znižanja maloprodajne cene izdelka. Med drugim se določbe v okviru znižanja cen prilagajajo glede na sodbo Sodišča EU v zadevi C-330/23, kjer je potrdilo, da mora biti referenčna cena za določitev znižanja oziroma cenovne prednosti najnižja cena, ki je veljala v zadnjih 30 dneh, saj bo ta predstavljala osnovo za izračun popusta.

Italija

Direktiva 2023/2673/EU je bila prenesena z zakonodajnim odlokom (decreto legislativo) z dne 31. decembra 2025, št. 209, ki spreminja in dopolnjuje zlasti Zakonik o varstvu potrošnikov (Codice del consumo), sprejet z zakonodajnim odlokom z dne 6. septembra 2005, št. 206. Na splošno spremembe povečujejo preglednost spletnega sklepanja pogodb, olajšujejo odstop od pogodbe ter krepijo zaščito potrošnikov pri sklepanju pogodb o finančnih storitvah na daljavo.

Ključne spremembe v zvezi s pogodbami o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, so urejene v novem oddelku II-bis, ki posebej ureja trženje finančnih storitev potrošnikom na daljavo, in sicer se določajo pravila glede informacij, pravic potrošnikov in nadzora. Ureja se tudi razmerje med splošnimi in posebnimi pravili, in sicer splošna pravila varstva potrošnikov veljajo kot osnovni okvir, vendar imajo posebna pravila za bančništvo, finance, zavarovanja in pokojnine prednost, kadar urejajo isto področje. Uvaja se tudi izrecna prepoved uporabe manipulativnih spletnih praks ("dark patterns") pri sklepanju finančnih storitev na daljavo, in sicer morajo podjetja spletne vmesnike oblikovati tako, da potrošnika ne usmerjajo manipulativno v določene izbire, ne uporabljajo nadležnih ali pritiskajočih pop-upov in ne otežujejo odpovedi ali odstopa od pogodbe.

V zvezi s pravico do odstopa od pogodbe se na novo uvaja obveznost podjetij, da pri vseh spletnih pogodbah omogočijo jasno in enostavno spletno funkcijo za odstop od pogodbe. Ta funkcija mora biti stalno dostopna, omogočiti oddajo izjave o odstopu, vključevati potrditveni gumb ter potrošniku poslati potrdilo o prejemu odstopa z datumom in uro. Prav tako morajo podjetja pred sklenitvijo pogodbe potrošnika jasno obvestiti o pogojih odstopa, postopku uveljavljanja pravice, standardnem obrazcu za odstop ter lokaciji spletne funkcije za odstop.

Italija je Direktivo (EU) 2024/825 prenesla z zakonodajnim odlokom (decreto legislativo) z dne 20. februarja 2026, št. 30, s katerim je posegla predvsem v Zakonik o varstvu potrošnikov (Codice del Consumo) kot osrednji sistemski zakon na tem področju. Prenos sledi strukturi direktive, ki spreminja pravila o nepoštenih poslovnih praksah in pravicah potrošnikov.

Glavne spremembe so bile izvedene v določbah o nepoštenih poslovnih praksah (členi 21, 22 in 23), kjer je razširjen seznam prepovedanih ravnanj (zlasti glede zavajajočih okoljskih trditev), ter v določbah o obveščanju potrošnikov (člena 48 in 49), ki uvajajo strožje zahteve, in sicer predvsem glede informacij o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga in njegovih glavnih elementov, glede tržne garancije trajnosti, minimalnega obdobja posodobitve programske opreme, popravljivosti, itd.. Hkrati so bile kot del sistemskih določb zakonika uvedene tudi nove definicije (člena 18 in 45). Spremembe pa v členu 65 zajemajo tudi vsebino Izvedbene uredbe 2025/1960/EU glede oblike in vsebine usklajenega EU obvestila o zakonskem jamstvu za skladnost in usklajene EU oznake tržne garancije trajnosti, ki je priloga omenjenega predpisa.

6. Zunanji strokovnjak oziroma pravna oseba, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona

Pri pripravi predpisa ni sodeloval zunanji strokovnjak oziroma pravna oseba.

7. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

dr. Anže Logar, minister za gospodarstvo, delo in šport,
mag. Leon Korošec, državni sekretar Ministrstva za gospodarstvo, delo in šport.

II. BESEDILO ČLENOV

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov

1. člen

V Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 130/22) se v 1. členu v prvem odstavku za besedo »zagotavljajo« dodata vejica in besedilo »in določa ukrepe države za zagotavljanje ter spodbujanje visoke ravni varstva potrošnikov.«.

2. člen

V 2. členu se črta 5. točka.

Dosedanja 6. do 11. točka postanejo 5. do 10. točka.

V dosedanji 12. točki, ki postane 11. točka, se na koncu beseda »in« nadomesti s podpičjem.

V dosedanji 13. točki, ki postane 12. točka, se na koncu pika nadomesti s podpičjem.

Za 12. točko se dodajo nove 13., 14. in 15. točka, ki se glasijo:

»13. Direktiva (EU) 2023/2673 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. novembra 2023 o spremembi Direktive 2011/83/EU glede pogodb o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, in razveljavitvi Direktive 2002/65/ES (UL L št. 2023/2673 z dne 28. 11. 2023);

14. Direktiva (EU) 2024/825 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2024 o spremembi direktiv 2005/29/ES in 2011/83/EU v zvezi s krepitvijo vloge potrošnikov za zeleni prehod z boljšim varstvom pred nepoštenimi praksami in boljšim obveščanjem (UL L št. 2024/825 z dne 6. 3. 2024), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 2024/90837 z dne 20. 12. 2024) in

15. Direktiva (EU) 2024/1799 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih za spodbujanje popravila blaga in o spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 ter direktiv (EU) 2019/771 in (EU) 2020/1828 (UL L št. 2024/1799 z dne 10. 7. 2024), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 2024/90789 z dne 9. 12. 2024).«.

3. člen

V 4. členu se za 2. točko doda nova 3. točka, ki se glasi:

»3. »brezplačna posodobitev programske opreme« je brezplačna posodobitev, ki je potrebna, da blago z digitalnimi elementi, digitalno vsebino in digitalnimi storitvami ohrani skladnost, vključno z varnostno posodobitvijo;«.

Dosedanja 3. točka postane 4. točka.

Za dosedanjo 4. točko, ki postane 5. točka, se doda nova 6. točka, ki se glasi:

»6. »distributer« je vsaka fizična ali pravna oseba v dobavni verigi, razen proizvajalca ali uvoznika, ki omogoča dostopnost blaga na trgu;«.

Dosedanja 5. točka postane 7. točka.

Dosedanja 6. točka, ki postane 8. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»8. »finančne storitve« so storitve bančne, zavarovalne, naložbene, pokojninske, plačilne in kreditne narave;«.

Dosedanje 7. do 9. točka postanejo 9. do 11. točka.

Za dosedanjo 10. točko, ki postane 12. točka, se dodata novi 13. in 14. točka, ki se glasita:

»13. »lestvica popravljivosti« je lestvica, ki izraža zmožnost blaga za popravilo, na podlagi usklajenih zahtev, vzpostavljenih na ravni Evropske unije;

14. »obnova« so dejavnosti, ki se izvajajo za pripravo, čiščenje, testiranje, servisiranje in po potrebi popravilo blaga ali zavrženega blaga, z namenom obujanja njegove učinkovitosti ali funkcionalnosti v okviru predvidene uporabe in ravni učinkovitosti, kot so bile predvidene v fazi zasnove, ko je bilo blago dano na trg;«.

Dosedanja 11. točka se črta.

Dosedanje 12. do 15. točka postanejo 15. do 18. točka.

Za dosedanjo 16. točko, ki postane 19. točka, se dodajo nove 20., 21. in 22. točka, ki se glasijo:

»20. »pooblaščen zastopnik« je vsaka fizična ali pravna oseba s sedežem v Evropski uniji, ki jo je proizvajalec pisno pooblastil, da v njegovem imenu izvaja določene naloge, povezane z obveznostmi proizvajalca na podlagi tega zakona;«.

»21. »popravljaivec« je vsaka fizična ali pravna oseba, ki v povezavi s svojo poklicno ali pridobitno dejavnostjo zagotavlja storitve popravil, vključno s proizvajalci in prodajalci, ki zagotavljajo storitve popravil, ter ponudniki storitev popravil ne glede na to, ali so neodvisni ali povezani s takimi proizvajalci ali prodajalci;

22. »popravilo« je ena ali več dejavnosti, ki se izvajajo za povrnitev blaga z napako ali odpadka v stanje, ki omogoča njegov predvideni namen;«.

Dosedanje 17. do 19. točka postanejo 23. do 25. točka.

V dosedanji 20. točki, ki postane 26. točka, se za besedilom »Za proizvajalca se štejejo tudi« doda besedilo »pooblaščen zastopnik,«.

Dosedanja 21. točka postane 27. točka.

Za dosedanjo 22. točko, ki postane 28. točka, se doda nova 29. točka, ki se glasi:

»29. »spletni vmesnik« so katera koli programska oprema, vključno s spletnim mestom ali njegovim delom, in aplikacije, vključno z mobilnimi aplikacijami;«.

Dosedanji 23. in 24. točka postaneta 30. in 31. točka.

Dosedanja 25. točka, ki postane 32. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»32. »trajni nosilec podatkov« je vsak instrument, ki potrošniku ali podjetju omogoča shranjevanje nanj naslovljenih podatkov ali informacij, tako da so dostopni za poznejšo uporabo tako dolgo, kakor je to potrebno za namene teh podatkov ali informacij, in ki omogoča nespremenjeno reprodukcijo shranjenih podatkov ali informacij;«.

Dosedanji 26. in 27. točka postaneta 33. in 34. točka.

Za dosedanjo 28. točko, ki postane 35. točka, se doda nova 36. točka, ki se glasi:

»36. »zahteve glede popravljivosti« so zahteve iz pravnih aktov Evropske unije iz Priloge II Direktive (EU) 2024/1799 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih za spodbujanje popravila blaga in o spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 ter direktiv (EU) 2019/771 in (EU) 2020/1828, ki zagotavljajo, da je blago mogoče popraviti, vključno z zahtevami glede večje enostavnosti razstavljanja in zahtevami glede dostopa do nadomestnih delov, informacij in orodij, povezanih s popravili, ki se uporabljajo za blago ali posebne sestavne dele blaga;«.

Dosedanji 29. in 30. točka postaneta 37. in 38. točka.

4. člen

V 14. členu se naslov člena spremeni tako, da se glasi: »(označevanje in upoštevanje cen)«.

5. člen

V 15. členu se naslov člena spremeni tako, da se glasi: »(znižanje cene blaga)«.

V četrtem odstavku se za besedilom »postopnega zniževanja cene« doda besedilo »v okviru istega zniževanja cen«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Cenovna prednost pri znižanju cene blaga se označi glede na prejšnjo ceno.«.

Za petim odstavkom se doda nov, šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Minister, pristojen za varstvo potrošnikov, podrobneje predpiše način označevanja in objavo znižanja cen blaga.«.

6. člen

V 18. členu se v prvem odstavku 7. točka spremeni tako, da se glasi:

»7. opozorilo o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga in njegovih glavnih elementov, vključno z njegovim minimalnim trajanjem dveh let, kot je določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona;«.

Za 7. točko se dodata novi 8. in 9. točka, ki se glasita:

»8. informacijo, da ima blago tržno garancijo trajnosti, njeno trajanje in opozorilo o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga, kadar proizvajalec potrošniku brez dodatnih stroškov ponuja tržno garancijo trajnosti, ki zajema celotno blago in velja več kot dve leti, in da te informacije na voljo podjetju;

9. opozorilo o obstoju zakonskega jamstva za skladnost storitve in digitalne vsebine;«.

Dosedanja 8. točka, ki postane 10. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»10. informacije o obstoju in pogojih poprodajnih storitev in prostovoljnega jamstva (tržne garancije), kadar je to potrebno;«.

Za 10. točko se doda nova 11. točka, ki se glasi:

»11. informacije o minimalnem obdobju, izraženem kot časovnem obdobju ali z navedbo datuma, v katerem se zagotavljajo posodobitve programske opreme za blago z digitalnimi elementi, za digitalno vsebino in digitalno storitev, kadar so podjetju takšne informacije na voljo;«.

Dosedanji 9. in 10. točka postaneta 12. in 13. točka.

V dosedanji 11. točki, ki postane 14. točka, se na koncu pika nadomesti s podpičjem.

Za 14. točko se doda nova, 15. točka, ki se glasi:

»15. lestvico popravljivosti za blago, ali kadar se lestvica popravljivosti ne uporablja, informacije o razpoložljivosti ter ocenjenih stroških in postopku naročanja nadomestnih delov, potrebnih za ohranjanje skladnosti blaga, o razpoložljivosti navodil za popravilo, o vzdrževanju in omejitvah glede popravila, če mu proizvajalec takšne informacije da na voljo.«.

Za tretjim odstavkom se dodata nova, četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Podjetje pri podajanju informacij o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga in njegovih glavnih elementov iz 7. točke prvega odstavka tega člena na vidnem mestu prodajnega mesta uporabi usklajeno obvestilo v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2025/1960 z dne 25. septembra 2025 o obliki in vsebini usklajenega obvestila o zakonskem jamstvu za skladnost in usklajene oznake tržne garancije trajnosti (UL L 2025/1960 z dne 2. 10. 2025). Usklajeno obvestilo se namesti zlasti:

1. na steno prodajnega mesta ali
2. na pult poleg blagajne, oziroma
3. na spletno stran podjetja v primeru prodaje na spletnem mestu.

(5) Podjetje pri podajanju informacij o tržni garanciji trajnosti blaga iz 8. točke prvega odstavka tega člena na vidnem mestu prodajnega mesta uporabi usklajeno oznako v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2025/1960 z dne 25. septembra 2025 o obliki in vsebini usklajenega obvestila o zakonskem jamstvu za skladnost in usklajene oznake tržne garancije trajnosti (UL L 2025/1960 z dne 2. 10. 2025). Usklajena oznaka se namesti zlasti:

1. neposredno na blago oziroma izvirno embalažo blaga ali
2. na polico, kjer je blago nameščeno, oziroma
3. ob sliki blaga v primeru prodaje na spletnem mestu.«.

7. člen

V 46. členu se za 3. točko dodata novi 4. in 5. točka, ki se glasita:

»4. »odločitev o poslu« je vsaka odločitev potrošnika, ne glede na to, ali se odloči za dejanje ali opustitev dejanja, ki jo sprejme v zvezi z vprašanji: kupiti izdelek ali ne, kako in pod kakšnimi pogoji kupiti izdelek, ali ga plačati v celoti ali deloma, ga obdržati ali z njim nadalje razpolagati in ali v zvezi z izdelkom uveljavljati katero od pogodbenih pravic;

5. »okoljska trditev« je vsako sporočilo ali predstavitev, ki ni določena s predpisi, v kakršni koli obliki, vključno z besedilom, slikovno predstavitevjo, grafično predstavitevjo ali predstavitevjo s simboli, kot so oznake, blagovne znamke, imena podjetij ali imena izdelkov, v okviru tržnega komuniciranja, in ki navaja ali namiguje, da ima izdelek, kategorija izdelka, blagovna znamka ali podjetje pozitiven ali ničelni vpliv na okolje, ali je manj škodljiv za okolje od drugih izdelkov, kategorij izdelkov, blagovnih znamk ali podjetij, ali je svoj vpliv sčasoma izboljšal;«.

Za dosedanje 4. točko, ki postane 6. točka, se dodajo nove 7. do 11. točka, ki se glasijo:

»7. »posodobitev programske opreme« je posodobitev, ki je potrebna, da blago z digitalnimi elementi, digitalno vsebino in digitalnimi storitvami ohrani skladnost, vključno z varnostno posodobitvijo, ali posodobitev funkcionalnosti;

8. »potrošni material« je sestavni del blaga, ki se stalno izrablja in ga je treba zamenjati ali obnoviti, da bi blago delovalo, kakor je predvideno;

9. »priznana odlična okoljska uspešnost« je okoljska uspešnost v skladu z Uredbo (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o znaku EU za okolje (UL L št. 27 z dne 30. 1. 2010, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) 2017/1941 z dne 24. oktobra 2017 o spremembi Priloge II k Uredbi (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta o znaku EU za okolje (UL L št. 275 z dne 25. 10. 2017, str. 9) ali nacionalnimi ali regionalnimi shemami držav članic Evropske unije za podeljevanje znaka za okolje EN ISO 14024 I. vrste, ali najvišjo okoljsko uspešnostjo, določeno z drugimi predpisi;

10. »shema certificiranja« je shema tretjih oseb za preverjanje, ki potrjuje, da izdelek, proces ali poslovanje izpolnjuje določene zahteve, omogoča uporabo ustreznega znaka trajnostnosti, njeni pogoji, vključno z zahtevami, pa so javno dostopni in izpolnjujejo naslednja merila:

- shema je pod preglednimi, poštenimi in nediskriminatornimi pogoji odprta za vsa podjetja, pripravljena in sposobna izpolnjevati zahteve sheme;
- zahteve sheme pripravi njen lastnik v posvetovanju z ustreznimi strokovnjaki in deležniki;
- shema določa postopke za obravnavanje neskladnosti z zahtevami sheme in predvideva preklic ali začasno prekinitev uporabe znaka trajnostnosti podjetja v primeru neskladnosti z zahtevami sheme, ter
- spremljanje skladnosti podjetja z zahtevami sheme je predmet objektivnega postopka, opravi pa ga tretja oseba, katere pristojnost in neodvisnost od lastnika sheme in podjetja temeljita na mednarodnih standardih, standardih Evropske unije ter nacionalnih standardih in postopkih;

11. »splošna okoljska trditev« je vsaka okoljska trditev v pisni ali ustni obliki, tudi prek avdiovizualnih medijev, ki ni vključena na znak trajnostnosti in ni podrobneje utemeljena z jasnimi in vidnimi besedami na istem mediju;«.

V dosedanji 5. točki, ki postane 12. točka, se na koncu pika nadomesti s podpičjem.

Za 12. točko se doda nova, 13. točka, ki se glasi:

»13. »znak trajnostnosti« je vsak prostovoljni znak zaupanja, kakovosti ali podoben znak, bodisi javni ali zasebni, katerega namen je izdelek, postopek ali poslovanje izpostaviti in promovirati s sklicevanjem na njegove okoljske ali družbene značilnosti ali oboje ter ne zajema obveznih oznak, določenih s predpisi.«.

8. člen

V 49. členu se v prvem odstavku 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. glede glavnih značilnosti izdelka, na primer njegove razpoložljivosti, prednosti, tveganj, izvedbe, sestave, okoljskih ali družbenih značilnosti, dodatkov, vidikov krožnosti, kot so trajnost, popravljivost ali zmožnost recikliranja, poprodajnih storitev za potrošnike in obravnavanja pritožb, postopka in datuma izdelave ali dobave, dostave, primernosti za namen, uporabe, količine, specifikacije, geografskega ali tržnega porekla ali rezultatov, ki se lahko pričakujejo od njegove uporabe, ali rezultatov in stvarnih značilnosti preizkusov ali pregledov izdelka;«.

7. točka se spremeni tako, da se glasi:

»7. glede potrošnikovih pravic, vključno s pravico do popravila ali zamenjave izdelka ali do vračila kupnine, ali glede tveganj, s katerimi se potrošnik lahko sooči.«.

V drugem odstavku se v 3. točki na koncu pika nadomesti s podpičjem.

Za 3. točko se dodata novi, 4. in 5. točka, ki se glasita:

»4. navajanje okoljske trditve v zvezi s prihodnjo okoljsko uspešnostjo brez jasnih, objektivnih, javno dostopnih in preverljivih zavez, določenih v podrobnem in realističnem izvedbenem načrtu, ki vključuje merljive in časovno omejene cilje ter druge ustrezne elemente, potrebne za podporo njegovemu izvajanju, kot je dodeljevanje virov, in ki ga redno preverja neodvisni strokovnjak tretje osebe, katerega ugotovitve so na voljo potrošnikom;

5. oglaševanje koristi za potrošnike, ki niso pomembne in ne izhajajo iz nobene značilnosti izdelka ali poslovanja.«.

9. člen

V 50. členu se za devetim odstavkom doda nov, deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Kadar podjetje opravlja storitev primerjave izdelkov in zagotavljanja informacij potrošniku o okoljskih in družbenih značilnostih ali o vidikih krožnosti, kot so trajnost, popravljivost ali zmožnost recikliranja, povezanih z izdelki ali dobavitelji teh izdelkov, se informacije o metodi primerjave, izdelkih, ki se primerjajo, in dobaviteljih takih izdelkov štejejo za bistvene informacije, kakor tudi vzpostavljeni ukrepi za posodabljanje takih informacij.«.

10. člen

V 51. členu se za 2. točko doda nova 3. točka, ki se glasi:

»3. prikazuje znak trajnostnosti, ki ne temelji na shemi certificiranja ali ga ne določijo javni organi;«.

Dosedanja 3. točka postane 4. točka.

Za dosedanja 4. točko, ki postane 5. točka, se dodajo nove 6. do 8. točka, ki se glasijo:

»6. navaja splošno okoljsko trditev, za katero ne more dokazati priznane odlične okoljske uspešnosti, pomembne za trditev;

7. navaja okoljsko trditev o celotnem izdelku ali o celotnem poslovanju, kadar trditev zadeva le določen vidik izdelka ali določeno dejavnost poslovanja;

8. navaja trditev, ki temelji na izravnavi emisij toplogrednih plinov, da ima izdelek nevtralen, zmanjšan ali pozitiven vpliv na okolje z vidika emisij toplogrednih plinov;«.

Dosedanje 5. do 9. točka postanejo 9. do 13. točka.

Za dosedanja 10. točko, ki postane 14. točka, se doda nova 15. točka, ki se glasi:

»15. predstavi zahteve, ki jih določajo predpisi za vse izdelke v zadevni kategoriji izdelkov na trgu Evropske unije, kot posebnost ponudbe;«.

Dosedanje 11. do 26. točka postanejo 16. do 31. točka.

V dosednji 27. točki, ki postane 32. točka, se na koncu pika nadomesti s podpičjem.

Za 32. točko se dodajo nove, 33. do 39. točka, ki se glasijo:

»33. potrošniku prikriva informacije o tem, da bo posodobitev programske opreme negativno vplivala na delovanje blaga z digitalnimi elementi ali na uporabo digitalnih vsebin ali digitalnih storitev;

34. predstavi posodobitev programske opreme kot nujne, kadar le izboljša funkcionalnost;

35. izvaja kakršno koli tržno komunikacijo v zvezi z blagom, ki vsebuje značilnost, uvedeno za omejitev njegove trajnosti, čeprav so informacije o značilnosti in njenih učinkih na trajnost blaga na voljo podjetju;

36. navaja neresnične trditve, da ima blago v običajnih pogojih uporabe določeno trajnost z vidika trajanja uporabe ali intenzivnosti rabe;

37. predstavlja blago kot tako, ki ga je mogoče popravljati, kadar to ne drži;

38. napelje potrošnika k zamenjavi ali obnovi potrošnega materiala blaga prej, kot bi to bilo potrebno zaradi tehničnih razlogov;

39. prikriva informacije o poslabšanju funkcionalnosti blaga, če se uporabljajo potrošni material, nadomestni deli ali dodatki, ki jih ni dobavil izvirni proizvajalec, ali lažno trdi, da bo prišlo do takega poslabšanja.«.

11. člen

Za 57. členom se dodata naslov novega, VIII.a. poglavja in nov, 57.a člen, ki se glasita:

»VIII.a. POGLAVJE DODATNA ZAŠČITA V ZVEZI S SPLETNIMI VMESNIKI 57.a člen(dodatna zaščita v zvezi s spletnimi vmesniki)

(1) Podjetje pri sklepanju pogodb prek spletnega vmesnika ne sme zasnovati, organizirati ali upravljati svojega spletnega vmesnika na način, ki zavaja ali manipulira potrošnika ali kako drugače bistveno izkrivlja ali zmanjšuje njegovo zmožnost sprejemanja svobodnih in informiranih odločitev, in sicer so zlasti prepovedane prakse podjetja, ki:

1. dodatno izpostavljajo nekatere možnosti, med katerimi izbira potrošnik;
2. od potrošnika večkrat zahtevajo, naj izbere, potem ko je že izbral, zlasti s pojavnimi okni, ki zmotijo uporabniško izkušnjo;
3. otežujejo postopek odstopa od pogodbe v primerjavi s postopkom sklenitve pogodbe.«.

»(2) Prejšnji odstavek ne posega v določbe prejšnjega poglavja, Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1) in zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov.«

12. člen

V 73. členu se v 4. točki za besedo »trajnostjo« dodata vejica in beseda »popravlljivostjo«.

13. člen

V 78. členu se za petim odstavkom doda nov, šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Če je prodajalec v okviru svoje odgovornosti za neskladnost blaga blago brezplačno popravil, se rok iz tega člena enkrat podaljša za dvanajst mesecev.«.

14. člen

V 82. členu se za šestim odstavkom dodajo novi sedmi, osmi in deveti odstavek, ki se glasijo:

»(7) Pri sprejemu jamčevalnega zahtevka za vzpostavitev skladnosti blaga, prodajalec potrošnika obvesti o njegovi pravici do izbire med popravilom in zamenjavo ter o podaljšanju obdobja odgovornosti iz šestega odstavka 78. člena tega zakona v primeru popravila ali zamenjave blaga.

(8) Prodajalec lahko potrošniku za čas popravila blaga, odvisno od specifičnih značilnosti zadevne kategorije blaga, zlasti potrebe potrošnika, da je to blago stalno na voljo, zagotovi brezplačno uporabo nadomestnega blaga, vključno z obnovljenim blagom. Če prodajalec potrošniku ne zagotovi nadomestnega blaga v začasno uporabo, ima potrošnik v skladu s tretjim odstavkom prejšnjega člena pravico zahtevati povrnitev škode, ki jo je utrpel, ker blaga ni mogel uporabljati od trenutka, ko je zahteval vzpostavitev skladnosti, do njene izvršitve.

(9) Na izrecno zahtevo potrošnika lahko prodajalec svojo obveznost zamenjave blaga izpolni z obnovljenim blagom.«.

Dosedanji sedmi do deveti odstavek postanejo deseti do dvanajsti odstavek.

15. člen

V 92. členu se v prvem odstavku besedilo »sedmim do devetim« nadomesti z besedilom »desetim do dvanajstim«.

16. člen

V 97. členu se v prvem odstavku črta beseda »skupno«.

V četrtem odstavku se besedilo »bi bilo skladno« nadomesti z besedilom »ne bi imelo napak«.

V petem odstavku se beseda »neskladnost« nadomesti z besedo »napaka«.

Za petim odstavkom se dodata nova šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»(6) Kadar potrošnik v skladu s tretjim odstavkom tega člena zahteva vračilo celotne kupnine od proizvajalca, proizvajalec potrošniku vrne plačani znesek nemudoma, vendar najpozneje v osmih dneh po prejemu blaga ali dokazila, da je potrošnik blago poslal nazaj.

(7) Kadar potrošnik v skladu s tretjim odstavkom tega člena zahteva sorazmerno znižanje kupnine, proizvajalec vrne del kupnine v osmih dneh od prejema zahtevka za sorazmerno znižanje kupnine.«.

Dosedanji šesti do deveti odstavek postanejo osmi do enajsti odstavek.

17. člen

Za 98. členom se dodajo naslov novega, 5. odseka in novi, 98.a do 98.h členi, ki se glasijo:

»5. odsek PRAVICA DO POPRAVILA

I. OBVEZNOST ZAGOTAVLJANJA PRAVICE DO POPRAVILA BLAGA, KI IZPOLNJUJE ZAHTEVE GLEDE POPRAVLJIVOSTI 98.a člen

(1) Proizvajalec blago, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, določene v pravnih aktih Evropske unije, potrošniku popravi v obsegu zahtev glede popravljivosti ter zagotavlja vzdrževanje blaga in nadomestne dele v roku, določenem v pravnih aktih Evropske unije.

(2) Minister, pristojen za varstvo potrošnikov, izda pravilnik, s katerim določi blago, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, določene v pravnih aktih Evropske unije iz prejšnjega odstavka.

(3) Proizvajalec lahko obveznosti iz prvega odstavka tega člena zagotavlja sam ali ima v ta namen sklenjeno pogodbo z drugim podjetjem.

(4) Kadar ima proizvajalec, ki ga zavezuje obveznost popravila iz prvega odstavka tega člena, sedež izven Evropske unije, obveznost popravila izpolni njegov pooblaščen zastopnik v Evropski uniji.

Kadar proizvajalec nima pooblaščenega zastopnika v Evropski uniji, obveznost popravila izpolni uvoznik zadevnega blaga. Kadar ni uvoznika, obveznost popravila izpolni distributer zadevnega blaga. Pooblaščen zastopnik, uvoznik in distributer lahko v ta namen sklenejo pogodbo z drugim podjetjem.

98.b člen(popravilo blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti)

(1) Popravilo iz prvega odstavka prejšnjega člena se opravi: brezplačno ali po razumni ceni; v razumnem roku od trenutka, ko proizvajalec fizično prevzame blago, prejme blago ali mu potrošnik omogoči dostop do blaga.

(2) Proizvajalec lahko potrošniku za čas popravila blaga iz prvega odstavka prejšnjega člena zagotovi brezplačno uporabo nadomestnega blaga ali mu ga ponudi po razumni ceni.

(3) Če popravilo blaga iz prvega odstavka prejšnjega člena ni mogoče, lahko proizvajalec potrošniku ponudi obnovljeno blago.

(4) Potrošnik lahko za popravilo iz prvega odstavka prejšnjega člena zaprosi kateregakoli popraviljavca po lastni izbiri.

98.c člen(vzdrževanje blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti in nadomestni deli)

(1) Proizvajalec, ki daje na voljo nadomestne dele in orodja za blago iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona, te nadomestne dele in orodja ponudi po razumni ceni, ki ne odvrča od popravila.

(2) Proizvajalec ne uporabi nobenih pogodbenih določil, strojne ali programske opreme, ki bi ovirala popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona, razen če so utemeljeni z legitimnimi in objektivnimi dejavniki, vključno z varstvom pravic intelektualne lastnine.

(3) Proizvajalec neodvisnemu popraviljavcu za popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona ne preprečuje uporabe originalnih ali rabljenih nadomestnih delov, združljivih nadomestnih delov in nadomestnih delov, narejenih s tridimenzionalnim tiskanjem, kadar so ti skladni z zahtevami iz drugih predpisov, kot so zahteve glede varnosti proizvodov, in s pravicami intelektualne lastnine.

98.d člen(zavrnitev popravila blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti)

(1) Proizvajalec lahko zavrne potrošnikov zahtevke za popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona le, če popravilo ni mogoče.

(2) Zgolj dejstvo, da je predhodno popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona izvedel drug popraviljavec ali druga oseba, ne pomeni, da popravilo ni mogoče.

II. INFORMIRANJE POTROŠNIKOV

98.e člen(informacije o okvirnih cenah popravil blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti)

(1) Proizvajalec za blago iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona zagotovi, da lahko potrošnik na prosto dostopnem spletnem mestu dostopa do informacij o okvirnih cenah, zaračunanih za običajno popravilo blaga.

(2) Proizvajalec za blago iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona potrošniku brezplačno, za čas trajanja proizvajalčeve obveznosti zagotavljanja popravila, zagotovi informacije o svojih storitvah popravil na lahko dostopen, jasen in razumljiv način.

98.f člen(evropski obrazec z informacijami o popravilu)

(1) Preden se potrošnik zaveže s pogodbo o opravljanju storitev popravil, lahko popravljavec potrošniku informacije o popravilu predloži na evropskem obrazcu, ki ga določi minister, pristojen za varstvo potrošnikov.

(2) Popravljavec potrošniku na evropskem obrazcu z informacijami o popravilu na jasen in razumljiv način zagotovi naslednje informacije:

1. firmo, naslov sedeža popravljavca, telefonsko številko in naslov elektronske pošte popravljavca ter druga sredstva spletnega komuniciranja, kadar so na voljo in potrošniku omogočajo, da hitro, učinkovito in na dostopen način stopi v stik s popravljavcem ter z njim komunicira;

2. blago, ki ga je treba popraviti;

3. naravo napake in vrsto predlaganega popravila;

4. ceno, ali način izračuna cene in najvišjo ceno popravila, če cene ni mogoče razumno izračunati pred sklenitvijo pogodbe o opravljanju storitev popravil;

5. čas, potreben za dokončanje popravila;

6. možnostčasne zagotovitve nadomestnega blaga v času popravila in morebitne stroškečasno zagotovljenega nadomestnega blaga za potrošnika;

7. kraj, kjer potrošnik izroči blago v popravilo;

8. razpoložljivost pomožnih storitev, kot so odstranitev, namestitve in prevoz, ki jih ponuja popravljavec ter morebitni podrobni stroški teh storitev za potrošnika, kadar je to primerno;

9. obdobje veljavnosti obrazca z informacijami o popravilu;

10. morebitne dodatne informacije.

(3) Evropski obrazec z informacijami o popravilu se zagotovi brezplačno, na trajnem nosilcu podatkov in v razumnem roku po potrošnikovi zahtevi.

(4) Kadar je za opredelitev narave napake, vrste popravila in za oceno cene popravila potrebna diagnostična storitev, vključno s pregledom, lahko popravljavec od potrošnika zahteva plačilo stroškov, potrebnih za to storitev. Popravljavec potrošnika predhodno obvesti o stroških diagnostične storitve.

(5) Popravljavec pogojev popravila iz evropskega obrazca z informacijami o popravilu ne sme spreminjati v obdobju 30 dni od datuma, ko je potrošniku zagotovil evropski obrazec z informacijami o popravilu, razen če se popravljavec in potrošnik dogovorita o daljšem obdobju veljavnosti pogojev. Kadar potrošnik v obdobju veljavnosti sprejme pogoje, določene v evropskem obrazcu z informacijami o popravilu, mora popravljavec izvesti storitev popravila pod temi pogoji.

(6) Kadar je popravljavec potrošniku predložil popoln in točen evropski obrazec z informacijami o popravilu, se šteje, da je izpolnil naslednje obveznosti:

obveznosti glede informacij v zvezi z glavnimi značilnostmi storitve popravila iz 1. točke prvega odstavka 18. člena tega zakona in deveto alinejo prvega odstavka 19. člena Zakona o storitvah na notranjem trgu (Uradni list RS, št. 21/10 in 75/23 – ZGD-1L; v nadaljnjem besedilu: ZSNT);

obveznosti glede informacij v zvezi z identiteto popravljavca in njegovih kontaktnih podatkov iz prve alineje petega odstavka 7. člena, 2. točke prvega odstavka 18. člena in 1. točke prvega odstavka 130. člena tega zakona ter prve alineje prvega odstavka 19. člena ZSNT;

obveznosti glede informacij v zvezi s ceno iz 3. in 4. točke prvega odstavka 18. člena in tretjega odstavka 130. člena tega zakona, 8. alineje prvega odstavka in prve alineje tretjega odstavka 19. člena ZSNT in

obveznosti glede informacij v zvezi z ureditvami za izvedbo in časom izvedbe storitve popravila iz 5. in 6. točke prvega odstavka 18. člena tega zakona.

III. EVROPSKA SPLETNA PLATFORMA ZA POPRAVILA 98.g člen(nacionalni razdelek na evropski spletni platformi za popravila)

(1) Potrošnik ima možnost, da brezplačno poišče popraviljavce, prodajalce obnovljenega blaga, kupce blaga z napako za namen obnove ali skupnostne pobude za popravila na nacionalnem razdelku na evropski spletni platformi za popravila.

(2) Nacionalni razdelek iz prejšnjega odstavka:

1. vključuje funkcije iskanja po blagu, lokaciji storitev popravil, vključno s funkcijo prikaza na zemljevidu, opravljanje čezmejnih storitev, pogoje popravila, vključno s časom, potrebnim za izvedbo popravila, možnostjo začasne zagotovitve nadomestnega blaga in krajem, kjer potrošnik izroči blago v popravilo, razpoložljivostjo in pogoji pomožnih storitev, vključno z odstranitvijo, namestitvijo in prevozom, ki jih ponujajo popraviljavci, ter veljavne evropske in nacionalne standarde kakovosti popravila;

2. vključuje funkcijo za iskanje prodajalcev obnovljenega blaga, kupcev blaga z napako za namen obnove ali skupnostnih pobud za popravila;

3. omogoča, da potrošniki zahtevajo evropski obrazec z informacijami o popravilu od popraviljavcev, ki ga ponujajo;

4. omogoča, da popraviljavci redno posodablajo kontaktne podatke in informacije o svojih storitvah;

5. omogoča, da popraviljavci navedejo, da izpolnjujejo veljavne evropske ali nacionalne standarde kakovosti;

6. omogoča dostopnost prek nacionalnih spletnih mest, povezanih z enotnim digitalnim vstopnim mestom, vzpostavljenim z Uredbo (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. oktobra 2018 o vzpostavitvi enotnega digitalnega portala za zagotavljanje dostopa do informacij, do postopkov ter do storitev za pomoč in reševanje težav ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (UL L 295 z dne 21. 11. 2018), zadnjič spremenjeno z Uredbo (EU) 2024/3228 (UL L 2024/3228 z dne 30. 12. 2024);

7. zagotavlja dostopnost za invalide;

8. zagotavlja kontaktne obrazce za uporabnike za sporočanje tehničnih težav pri delovanju evropske spletne platforme za popravila in netočnih informacij, ki jih zagotavljajo popraviljavci, prodajalci obnovljenega blaga, kupci blaga z napako za namen obnove ali skupnostne pobude za popravila.

(3) Registracija popraviljavcev, prodajalcev obnovljenega blaga, kupcev blaga z napako za namen obnove in skupnostnih pobud za popravila na nacionalnem razdelku iz prvega odstavka tega člena je prostovoljna.

98.h člen(nacionalna kontaktna točka nacionalnega razdelka evropske spletne platforme za popravila)

(1) Nacionalna kontaktna točka zagotavlja dostop do nacionalnega razdelka evropske spletne platforme za registracijo popraviljavcev, prodajalcev obnovljenega blaga, kupcev blaga z napako za namen obnove in skupnostnih pobud za popravila in evropsko spletno platformo javno objavi na svoji spletni strani.

(2) Nacionalna kontaktna točka nudi pomoč Evropski komisiji na področju delovanja nacionalnega razdelka evropske spletne platforme.

(3) Naloge nacionalne kontaktne točke opravlja ministrstvo, pristojno za varstvo potrošnikov.«.

18. člen

Za 99. členom se doda nov, 99.a člen, ki se glasi:

»99.a člen(jamčevalni rok)

Podjetje odgovarja za vsako pri opravljeni storitvi, ki se pokaže v dveh letih od opravljene storitve.«.

19. člen

100. člen se spremeni tako, da se glasi:

»100. člen(zahtevki potrošnika in odprava nepravilnosti)

(1) V primeru nepravilnosti pri opravljeni storitvi lahko potrošnik, ki je o tem obvestil podjetje:

- zahteva brezplačno odpravo nepravilnosti pri opravljeni storitvi ali
- zahteva ponovno izvedbo storitve ali
- zahteva vračilo dela kupnine v sorazmerju z nepravilnostmi pri opravljeni storitvi ali
- odstopi od pogodbe in zahteva vračilo plačanega zneska.

(2) Potrošnik lahko uveljavlja svoje pravice iz naslova nepravilnosti pri opravljeni storitvi, če o nepravilnosti obvesti podjetje v dveh mesecih od dneva, ko je bila nepravilnost pri opravljeni storitvi ugotovljena. Potrošnik v obvestilu natančno opiše nepravilnost.

(3) Potrošnik podjetju omogoči, da si nepravilnost pri opravljeni storitvi, o kateri ga je potrošnik predhodno obvestil, ogleda.

(4) Podjetje izpolni zahtevek iz prve in druge alineje prvega odstavka tega člena v razumnem roku od trenutka, ko potrošnik podjetje obvesti o nepravilnosti pri opravljeni storitvi, ki ni daljši od 30 dni.

(5) Rok iz prejšnjega odstavka se lahko podaljša na najkrajši čas, ki je potreben za izpolnitev zahtevka iz prve in druge alineje prvega odstavka tega člena, vendar za največ 15 dni. Pri določitvi podaljšane roka se upoštevajo narava in kompleksnost opravljene storitve, narava in resnost nepravilnosti pri opravljeni storitvi ter napor, ki je potreben za izpolnitev zahtevka potrošnika. O številu dni za podaljšanje roka in razlogih za njegovo podaljšanje podjetje obvesti potrošnika pred potekom roka iz prejšnjega odstavka.«.

20. člen

101. člen se spremeni tako, da se glasi:

»101. člen(obstoj nepravilnosti)

Če je obstoj nepravilnosti pri opravljeni storitvi sporen, podjetje o tem pisno obvesti potrošnika v osmih dneh od prejema zahtevka potrošnika.«.

21. člen

Za 101. členom se doda nov, 101.a člen, ki se glasi:

»101.a. člen(rok za vračilo plačanega zneska ali dela kupnine)

(1) Kadar potrošnik odstopi od pogodbe o opravljanju storitev, podjetje potrošniku vrne plačani znesek nemudoma, vendar najpozneje v osmih dneh po prejemu zahtevka za odstop od pogodbe.

(2) Kadar potrošnik zahteva vračilo dela kupnine v sorazmerju z nepravilnostmi pri opravljeni storitvi, podjetje vrne del kupnine v osmih dneh od prejema zahtevka za vračilo dela kupnine v sorazmerju z nepravilnostmi pri opravljeni storitvi.«.

22. člen

Za 102. členom se doda nov, 102.a člen, ki se glasi:

»102.a člen(izguba pravic)

Pravice iz prvega odstavka 100. člena tega zakona prenehajo v dveh letih od dneva, ko je potrošnik o nepravilnosti pri opravljeni storitvi obvestil podjetje.«.

23. člen

V 130. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku za besedo »prvega« dodata vejica in besedilo »četrtega in petega«.

V 6. točki se za besedilom »138. člena tega zakona« doda besedilo »ter informacije o obstoju in namestitvi funkcije za odstop od pogodbe iz 138.a člena tega zakona«.

V 14. točki se na koncu besedila pika nadomesti s podpičjem.

Za 14. točko se doda nova, 15. točka, ki se glasi:

»15. možnosti okolju prijazne dostave, kadar je na voljo.«.

24. člen

V 132. členu se v drugem odstavku besedilo »informacije iz 1., 3., 4. in 9. točke prvega odstavka 18. člena« nadomesti z besedilom »informacije iz 1., 3., 4., 8. in 12. točke prvega odstavka 18. člena«.

V četrtem odstavku se besedilo »informacije iz 1., 2., 3., 4. in 9. točke prvega odstavka 18. člena« nadomesti z besedilom »informacije iz 1., 2., 3., 4. in 12. točke prvega odstavka 18. člena«.

25. člen

Za 138. členom se doda nov, 138.a člen, ki se glasi:

»138.a člen(funkcija za odstop od pogodb, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika)

(1) Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika, podjetje zagotovi, da potrošnik lahko odstopi od pogodbe tudi z uporabo funkcije za odstop od pogodbe, ki:

- se označi z besedami »kliknite tukaj za odstop od pogodbe« ali z drugo ustrezno nedvoumno izjavo, ki je lahko berljiva;
- je stalno na voljo ves čas roka za odstop od pogodbe in
- je prikazana na vidnem mestu na spletnem vmesniku ter zlahka dostopna potrošniku.

(2) Funkcija za odstop od pogodbe potrošniku omogoča, da pošlje spletno obvestilo o odstopu od pogodbe, s katerim podjetje obvesti o svoji odločitvi, da odstopa od pogodbe. To spletno obvestilo o odstopu od pogodbe potrošniku omogoča, da brez težav zagotovi ali potrdi naslednje informacije:

- ime in priimek,
- podatke o pogodbi, od katere želi odstopiti,
- podatke o elektronskih sredstvih, prek katerih naj podjetje potrošniku pošlje potrdilo o prejemu spletnega obvestila o odstopu od pogodbe.

(3) Podjetje potrošniku omogoči, da spletno obvestilo o odstopu od pogodbe, izpolnjeno v skladu s prejšnjim odstavkom, predloži z uporabo funkcije za potrditev, ki se označi na lahko berljiv način z besedami »potrdi odstop od pogodbe« ali z drugo ustrezno nedvoumno izjavo.

(4) Ko potrošnik aktivira funkcijo za potrditev v skladu s prejšnjim odstavkom, podjetje potrošniku brez nepotrebnega odlašanja na trajnem nosilcu podatkov pošlje potrdilo o prejemu spletnega obvestila o odstopu od pogodbe, vključno z njegovo vsebino ter datumom in časom njegove predložitve.

(5) Šteje se, da je potrošnik pravočasno uveljavil pravico do odstopa od pogodbe, če je z uporabo funkcije za potrditev predložil spletno obvestilo o odstopu od pogodbe pred iztekom odstopnega roka iz 134. in 137. člena tega zakona.«.

26. člen

Besedilo 147. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, po tem zakonu je pogodba, sklenjena na daljavo, iz prvega odstavka 128. člena tega zakona, med podjetjem in potrošnikom v zvezi s finančnimi storitvami.«.

27. člen

Besedilo 148. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Za pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, se ne glede na določbo 5. točke prvega odstavka 129. člena tega zakona uporabljajo tudi določbe prvega in tretjega odstavka 128. člena, 131., 138.a člena ter tretjega odstavka 146. člena tega zakona.

(2) Če pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, obsegajo začetni sporazum o storitvi, ki mu sledijo zaporedni posli ali niz ločenih poslov iste vrste, se določbe tega zakona uporabljajo za začetni sporazum, razen 13. člena tega zakona, ki se uporablja tudi za zaporedne posle ali niz ločenih poslov iste vrste.

(3) Kadar začetnega sporazuma ni, zaporedni ali ločeni posli pa so iste vrste, opravljeni v določenem času med istimi pogodbenimi strankami, se 149., 150., 150.a, 151. in 151.b člen tega zakona uporabljajo samo za prvi posel. Kadar se posel iste vrste ne opravlja več kot eno leto, velja naslednji posel za prvega v novem nizu poslov in se zanj uporabljajo 149., 150., 150.a, 151. in 151.b člen tega zakona.

(4) Ne glede na drugi odstavek 3. člena tega zakona se glede določil o predhodnih informacijah za posamezne finančne storitve, ki jih ureja drug predpis, ki vsebuje pravila o predhodnih informacijah, uporabljajo samo pravila o predhodnih informacijah iz tega drugega predpisa ne glede na raven podrobnosti pravil, če ni s samim predpisom določeno drugače. Če tak drug predpis, ki ureja posamezne finančne storitve, ne vsebuje pravil o predhodnih informacijah v zvezi s pravico do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, podjetje potrošnika obvesti o obstoju ali neobstoju take pravice v skladu s 16. točko 149. člena tega zakona.

(5) Ne glede na drugi odstavek 3. člena tega zakona se glede pravil o pravici do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, za posamezne finančne storitve, ki jih ureja drug predpis, ki vsebuje pravila o pravici do odstopa od pogodbe, uporabljajo samo pravila o odstopu od pogodbe iz tega drugega predpisa, če ni s samim predpisom določeno drugače. Kadar tak drug predpis namesto pravice do odstopa ureja drugo alternativno možnost, kot je obdobje za razmislek, se za te posamezne finančne storitve uporabljajo samo ustrezna pravila iz navedenega predpisa, če ni s samim predpisom določeno drugače. Ta odstavek se ne uporablja za 138.a člen tega zakona.

(6) Ne glede na drugi odstavek 3. člena tega zakona se glede pravil o ustreznih pojasnilih, ki se zagotavljajo potrošniku, za posamezne finančne storitve, ki jih ureja drug predpis, ki vsebuje pravila o ustreznih pojasnilih, ki se zagotavljajo potrošniku, uporabljajo samo pravila o ustreznih pojasnilih iz tega drugega predpisa, če ni s samim predpisom določeno drugače.«.

28. člen

Besedilo 149. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na 18. člen tega zakona podjetje pravočasno, preden potrošnika ponudba ali pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, zavezuje, potrošniku na jasn in razumljiv način zagotovi naslednje informacije:

1. firmo in glavno poslovno dejavnost podjetja ter firmo in glavno poslovno dejavnost podjetja, v imenu katerega deluje, kadar je to primerno;

2. naslov sedeža podjetja ter njegovo telefonsko številko in elektronski naslov ali podatke o drugih sredstvih za komuniciranje, ki jih ponuja podjetje, ter, kadar je to primerno, naslov sedeža podjetja, v imenu katerega deluje, ter telefonsko številko in elektronski naslov ali podatke o drugih sredstvih za komuniciranje, ki jih ponuja podjetje, v imenu katerega deluje, pri čemer vsa ta sredstva za komuniciranje potrošniku omogočijo, da hitro stopi v stik s podjetjem in z njim učinkovito komunicira, ter zagotavljajo potrošniku, da kakršno koli pisno korespondenco s podjetjem hrani na trajnem nosilcu podatkov;

3. ustrezne kontaktne podatke, ki potrošniku omogočajo, da naslovi pritožbe na podjetje in na podjetje, v imenu katerega deluje, kadar je to primerno;

4. register, v katerega je podjetje vpisano, z navedbo vpisne številke ali druge enakovredne oznake, če je podjetje vpisano v sodni ali drug javni register;
5. naziv, naslov, spletno mesto in druge kontaktne podatke nadzornega organa, če je za dejavnost podjetja potrebno posebno dovoljenje;
6. opis glavnih značilnosti finančne storitve;
7. skupno ceno, ki jo potrošnik plača podjetju za finančno storitev, vključno z vsemi povezanimi pristojbinami, taksami in stroški ter vsemi davki, ki jih odvede podjetje, ali če natančne cene ni mogoče navesti, način izračuna, ki potrošniku omogoča preverjanje cene;
8. posledice zaradi zamud s plačili, kadar je to primerno;
9. prilagojenost cene na podlagi avtomatiziranega sprejemanja odločitev, kadar je to primerno;
10. opozorilo, da je finančna storitev povezana z instrumenti, ki zaradi svojih posebnih lastnosti ali postopkov za izvedbo vključujejo posebna tveganja ali pa je njihova cena podvržena nihanjem na finančnih trgih, na katera podjetje nima vpliva, pa tudi opozorilo, da pretekli donosi niso kazalec prihodnjih donosov, kadar je to primerno;
11. opozorilo glede možnosti obstoja dodatnih davkov oziroma stroškov, ki jih ne odvede ali zaračuna podjetje;
12. vsako omejitev glede obdobja veljavnosti informacij, zagotovljenih v skladu s tem členom;
13. dogovor glede plačila in izpolnitve;
14. vse posebne dodatne stroške, ki jih potrošnik plača za uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo, če se ti dodatni stroški zaračunavajo;
15. vse okoljske ali socialne cilje, h katerim je usmerjena finančna storitev, kadar so okoljski ali socialni dejavniki vključeni v naložbeno strategijo finančne storitve;
16. rok in pogoje za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu s 152. in 153. členom tega zakona, vključno s podatki o morebitnem znesku, ki ga potrošnik plača v primeru odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, na podlagi 155. člena tega zakona, ter posledice neuveljavljanja pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo; v primerih, ko potrošnik v skladu s 154. členom tega zakona nima pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, pa izrecno obvestilo o neobstoju pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo;
17. najkrajše trajanje pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, če je predmet pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, trajna ali ponavljajoča se finančna storitev;
18. pravice, ki jih imajo stranke po pogodbi o finančnih storitvah, sklenjeni na daljavo, v primeru predčasne ali enostranske prekinitve pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, vključno z vsemi pogodbenimi kaznimi;
19. praktična navodila in postopke za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu s 152. in 153. členom tega zakona, v katerih so med drugim navedeni telefonska številka ter elektronski naslov podjetja ali podatki o drugih sredstvih za komuniciranje, potrebnih za pošiljanje obvestila o odstopu od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, ter informacije o obstoju in namestitvi funkcije za odstop od pogodbe iz 138.a člena tega zakona v primeru pogodb o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika;
20. pravo, ki se uporablja za pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo, in pristojno sodišče;
21. jezik ali jezike, v katerem ali katerih se pošiljajo pogodbeni pogoji in predhodne informacije iz tega člena, pa tudi, v katerem jeziku ali jezikih podjetje s potrošnikovim soglasjem komunicira v času trajanja pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo;
22. mehanizem za izvensodno reševanje sporov in opis morebitnih pogojev za dostop do tega mehanizma, kadar je to primerno;
23. obstoj sistema jamstva ali drugih odškodninskih dogovorov, ki niso urejeni v zakonu, ki ureja sistem jamstva za vloge, in zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.«.

29. člen

Besedilo 150. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Pri ustnih sporočilih po telefonu podjetje na začetku pogovora potrošniku jasno predstavi firmo in naslov sedeža podjetja ter poslovni namen telefonskega klica. Kadar se klic snema ali se lahko posname, podjetje o tem obvesti potrošnika.

(2) Podjetje lahko pri ustnih sporočilih po telefonu zagotovi le informacije iz 1., 6., 7., 11. in 16. točke prejšnjega člena, preden pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, zavezuje potrošnika, če se potrošnik s tem izrecno strinja.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka podjetje potrošnika seznani z naravo in razpoložljivostjo drugih predhodnih informacij iz prejšnjega člena ter mu takoj po sklenitvi pogodbe o finančnih storitvah na daljavo zagotovi vse predhodne informacije iz prejšnjega člena na trajnem nosilcu podatkov.«.

30. člen

Za 150. členom se doda nov, 150.a člen, ki se glasi:

»150.a člen(opomnik o možnosti odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo)

(1) V primeru, da se predhodne informacije iz 149. člena tega zakona zagotovijo manj kot en dan pred tem, ko pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, zavezuje potrošnika, podjetje potrošniku pošlje opomnik o možnosti odstopa od pogodbe in o postopku za odstop od pogodbe v skladu s 152. členom tega zakona.

(2) Opomnik o možnosti odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, podjetje potrošniku zagotovi na trajnem nosilcu podatkov v enem do sedmih dni po sklenitvi pogodbe.«.

31. člen

Besedilo 151. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Podjetje zagotovi potrošniku predhodne informacije iz 149. člena tega zakona na trajnem nosilcu podatkov, ki zagotavlja, da so predhodne informacije iz 149. člena tega zakona lahko berljive. Potrošnikom z invalidnostjo, vključno s slepimi in slabovidnimi osebami, podjetje na zahtevo zagotovi predhodne informacije iz 149. člena tega zakona v ustrezni in dostopni obliki.

(2) Kadar podjetje predhodne informacije iz 149. člena tega zakona zagotovi z elektronskimi sredstvi, lahko uporabi večplastno navajanje, razen za predhodne informacije iz 1., 6., 7., 11. in 16. točke 149. člena tega zakona. V primeru večplastnega navajanja predhodnih informacij iz 149. člena tega zakona podjetje zagotovi, da jih je mogoče pregledati, shraniti in natisniti kot en sam dokument. Podjetje v teh primerih zagotovi, da so potrošniku pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo predstavljene vse predhodne informacije iz 149. člena tega zakona.«.

32. člen

Za 151. členom se dodata nova, 151.a in 151.b člen, ki se glasita:

»151.a člen(ustrezna pojasnila)

(1) Podjetje da potrošniku ustrezna pojasnila glede predlagane pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, da lahko potrošnik oceni, ali predlagana pogodba in pomožne storitve ustrezajo njegovim potrebam in finančnemu položaju.

(2) Pojasnila iz prejšnjega odstavka se potrošniku zagotovijo brezplačno pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo in vključujejo pojasnila o:

1. predhodnih informacijah iz 149. člena tega zakona,
2. bistvenih značilnostih predlagane pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, in predlaganih pomožnih storitev in
3. konkretnih učinkih, ki jih ima lahko predlagana pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, na potrošnika, vključno s posledicami zaradi zamud s plačili, kadar je to primerno.

(3) Če podjetje uporablja spletna orodja, lahko potrošnik zahteva človeško posredovanje v fazi pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo ter v utemeljenih primerih po sklenitvi pogodbe v istem jeziku, ki je bil uporabljen za zagotovitev predhodnih informacij v skladu s 149. členom tega zakona.

151.b člen(dokazno breme)

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z zagotavljanjem predhodnih informacij in ustreznih pojasnil v skladu s tem oddelkom nosi podjetje.«.

33. člen

Besedilo 152. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, ima potrošnik pravico, da v 14 dneh podjetje obvesti, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev ali plačati pogodbeno kazen.

(2) Pri pogodbah o osebnih pokojninskih zavarovanjih, sklenjenih na daljavo, je rok za odstop od pogodbe 30 dni.

(3) Šteje se, da je potrošnik pravočasno uveljavil pravico do odstopa od pogodbe iz prvega in drugega odstavka tega člena, če je pred iztekom roka, določenega za odstop od pogodbe, podjetju poslal obvestilo glede uveljavljanja pravice do odstopa od pogodbe.«.

34. člen

Besedilo 153. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če podjetje izpolni obveznosti iz 2. oddelka tega poglavja, začne teči rok za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena z dnem sklenitve

pogodbe o finančnih storitvah na daljavo oziroma z dnem, ko podjetje izpolni obveznosti iz 2. oddelka tega poglavja, če so izpolnjene po sklenitvi pogodbe o finančnih storitvah na daljavo.

(2) Če podjetje ne izpolni obveznosti iz 2. oddelka tega poglavja, se rok za odstop od pogodbe iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena v vsakem primeru izteče 12 mesecev in 14 dni po sklenitvi pogodbe o finančnih storitvah na daljavo.

(3) Rok iz prejšnjega odstavka ne velja, če potrošnik ni bil obveščen o svoji pravici do odstopa od pogodbe v skladu s 16. točko 149. člena tega zakona.«.

35. člen

Besedilo 154. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, iz prvega in drugega odstavka 152. člena tega zakona pri:

1. finančnih storitvah, katerih vrednost je odvisna od nihanj na finančnem trgu, na katera podjetje nima vpliva in ki lahko nastopijo v roku za odstop od pogodbe, in sicer pri storitvah v zvezi z devizami, instrumenti denarnega trga, prenosljivimi vrednostnimi papirji, deleži v kolektivnih naložbenih podjetjih, finančnimi terminskimi pogodbami, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom, terminskimi dogovori o obrestni meri, obrestnimi in valutnimi zamenjavami, zamenjavami lastniških finančnih instrumentov ter opcijami za pridobitev ali odtujitev katerega koli navedenega instrumenta, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom (zlasti valutne in obrestne opcije);

2. zavarovalnih pogodbah za potovanje in prtljago ali podobnih kratkoročnih zavarovalnih pogodbah z veljavnostjo, krajšo od enega meseca;2. zavarovalnih pogodbah za potovanje in prtljago ali podobnih kratkoročnih zavarovalnih pogodbah z veljavnostjo, krajšo od enega meseca;

3. pogodbah, ki sta jih na potrošnikovo izrecno zahtevo obe stranki že v celoti izpolnili, preden je potrošnik uveljavil svojo pravico do odstopa od pogodbe.«.

36. člen

Za 154. členom se doda nov, 154.a člen, ki se glasi:

»154.a člen(veljavnost pomožnih pogodb)

(1) Če podjetje ali tretja oseba opravi pomožno storitev v zvezi s pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo, na podlagi dogovora med tretjo osebo in podjetjem, pomožna pogodba za potrošnika ni zavezujoča, če ta uveljavlja svojo pravico do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu s tem oddelkom.

(2) Potrošnik v primeru odstopa od pomožne pogodbe ne nosi nobenih stroškov.«.

37. člen

Besedilo 155. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če je potrošnik odstopil od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu s 152. členom tega zakona, lahko podjetje od potrošnika zahteva le, da brez nepotrebnega odlašanja plača storitev, ki jo je podjetje zanj dejansko opravilo v skladu s to pogodbo.

(2) Plačilo iz prejšnjega odstavka je sorazmerno obsegu že opravljene storitve v primerjavi s celotnim obsegom pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, in ne sme pomeniti pogodbene kazni.

(3) Podjetje lahko zahteva od potrošnika plačilo iz prvega odstavka tega člena le, če dokaže, da je bil potrošnik obveščen o znesku plačila v primeru odstopa od pogodbe iz 16. točke 149. člena tega zakona na način, določen v 151. členu tega zakona, in je potrošnik podal zahtevo za začetek izpolnjevanja pogodbe pred iztekom odstopnega roka iz 152. člena tega zakona.«.

38. člen

Besedilo 156. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Potrošnik brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje v 30 dneh od dneva, ko je odstopil od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, podjetju vrne celotni znesek, ki ga je od njega prejel.«.

39. člen

Besedilo 157. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Podjetje brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje v 30 dneh od dneva, ko je prejelo obvestilo o odstopu od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, potrošniku vrne celotni znesek, ki ga je od njega prejel v skladu s to pogodbo, razen zneska iz 155. člena tega zakona.«.

40. člen

158. člen se črta.

41. člen

V 233. členu se pred prvo alinejo dodajo tri nove alineje, ki se glasijo:

- »- podjetje s potrošniki ne posluje v slovenskem jeziku (prvi odstavek 7. člena);
- podjetje na območjih, kjer avtohtono živita italijanska ali madžarska narodna skupnost, v nasprotju s prvim odstavkom 7. člena ne uporablja jezika narodne skupnosti;
- podjetje računov ne izda brezplačno ne glede na obliko in način posredovanja računa (prvi odstavek 8. člena);«.

V dosednji prvi alineji, ki postane četrta alineja, se besedilo »s prvim odstavkom 18. člena« nadomesti z besedilom »z 18. členom«.

Dosedanje druga do četrta alineja postanejo peta do sedma alineja.

Za dosedanje peto alinejo, ki postane osma alineja, se doda nova deveta alineja, ki se glasi:

»- pri pogodbah, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika, potrošniku ne zagotovi možnosti odstopa od pogodbe z uporabo funkcije za odstop od pogodbe na način, določen v 138.a členu tega zakona;«.

Dosedanja šesta alineja, ki postane deseta alineja, se spremeni tako, da se glasi:

»- podjetje pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, ne zagotovi informacij iz 149. člena tega zakona v skladu s 149. in 151. členom tega zakona.«.

42. člen

V 234. členu se v napovednem stavku za besedilom »prodajo blaga« doda besedilo »oziroma digitalne vsebine«.

Za 5. točko se doda nova 6. točka, ki se glasi:

»6. podjetje pri znižanju cene blaga ne označi prejšnje cene, znižane cene ali cenovne prednosti v skladu s 15. členom tega zakona;«.

Dosedanji 6. in 7. točka postaneta 7. in 8. točka.

Za dosedanje 8. točko, ki postane 9. točka, se doda nova 10. točka, ki se glasi:

»10. pri sklepanju pogodb prek spletnega vmesnika zasnuje, organizira ali upravlja spletni vmesnik na način, ki je v nasprotju s prepovedjo iz prvega odstavka 57.a člena tega zakona;«.

Dosedanja 9. točka postane 11. točka.

V dosedanji 10. točki, ki postane 12. točka, se za besedo »podatkov« črta besedilo »ki je potrošniku dostopen,«.

Dosedanja 11. točka postane 13. točka.

Dosedanja 12. točka se črta.

Dosedanja 13. točka postane 14. točka.

43. člen

V 238. členu se v prvem odstavku besedilo »22. in 45. do 56. točke prvega odstavka 240. člena« nadomesti z besedilom »25., 58. do 63. in 65. do 71. točke prvega odstavka 240. člena«.

44. člen

V 239. členu se v prvem odstavku črta 11. točka.

Dosedanja 12. točka postane 11. točka.

45. člen

V 240. členu se v prvem odstavku 4. točka spremeni tako, da se glasi:

»4. potrošniku ne izda računa za prodano blago, opravljeno storitev ali dobavljeno digitalno vsebino ali mu računa ne izda brezplačno ne glede na obliko in način posredovanja računa (prvi odstavek 8. člena) ali mu ne omogoči, da preveri pravilnost zaračunanega zneska glede na kakovost in količino kupljenega blaga, opravljene storitve ali dobavljene digitalne vsebine (drugi odstavek 8. člena);«.

Za 16. točko se dodata novi 17. in 18. točka, ki se glasita:

»17. cenovne prednosti pri znižanju cene blaga ne označi glede na prejšnjo ceno (peti odstavek 15. člena);

18. se ne drži predpisane objave znižanja cen blaga (šesti odstavek 15. člena);«.

Dosedanja 17. točka se črta.

Dosedanji 18. in 19. točka postaneta 19. in 20. točka.

Za dosedanjo 20. točko, ki postane 21. točka, se dodata novi 22. in 23. točka, ki se glasita:

»22. se pri podajanju informacij o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga in njegovih glavnih elementov iz 7. točke prvega odstavka 18. člena ali prvega odstavka 130. člena tega zakona ne drži predpisane uporabe usklajenega obvestila (četrti odstavek 18. člena);

23. se pri podajanju informacij o tržni garanciji trajnosti blaga iz 8. točke prvega odstavka 18. člena ali prvega odstavka 130. člena tega zakona ne drži predpisane uporabe usklajene oznake (peti odstavek 18. člena);«.

Dosedanje 21. do 26. točka postanejo 24. do 29. točka.

Za dosedanjo 27. točko, ki postane 30. točka, se doda nova 31. točka, ki se glasi:

»31. pri sklepanju pogodb prek spletnega vmesnika zasnuje, organizira ali upravlja svoj spletni vmesnik na način, ki je v nasprotju s prepovedjo iz prvega odstavka 57.a člena tega zakona;«.

Dosedanje 28. do 31. točka postanejo 32. do 35. točka.

V dosedanji 32. točki, ki postane 36. točka, se za besedo »podatkov« črtata vejica in besedilo »ki je potrošniku dostopen,«.

Dosedanje 33. do 36. točka postanejo 37. do 40. točka.

V dosedanji 37. točki, ki postane 41. točka, se za besedilom »če napake niso odpravljene v roku iz prvega in drugega odstavka 97. člena tega zakona«, doda besedilo »in za blago ni vrnjena kupnina«.

Dosedanja 38. točka postane 42. točka.

Za dosedanja 39. točko, ki postane 43. točka, se dodajo nove 44. do 50. točka, ki se glasijo:

»44. ne popravi blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, določene v pravnih aktih Evropske unije, v obsegu zahtev glede popravljivosti ter ne zagotavlja vzdrževanja blaga in nadomestnih delov v roku, določenem v pravnih aktih Evropske unije (prvi odstavek 98.a člena);

45. uporabi pogodbeno določila, strojno ali programsko opremo, ki ovira popravilo blaga iz drugega odstavka 98.a člena tega zakona, in uporaba ni utemeljena z legitimnimi in objektivnimi dejavniki, vključno z varstvom pravic intelektualne lastnine (drugi odstavek 98.c člena);

46. neodvisnemu popravljavcu za popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona preprečuje uporabo originalnih ali rabljenih nadomestnih delov, združljivih nadomestnih delov in nadomestnih delov, narejenih s tridimenzionalnim tiskanjem, in so ti nadomestni deli skladni z zahtevami iz drugih predpisov, kot so zahteve glede varnosti proizvodov, in s pravicami intelektualne lastnine (tretji odstavek 98.c člena);

47. zavrne popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona, kljub temu da je popravilo mogoče ali le zato, ker je predhodno popravilo izvedel drug popravljavec ali druga oseba (98.d člen);

48. ne zagotovi, da lahko potrošnik za blago iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona na prosto dostopnem spletnem mestu dostopa do informacij o okvirnih cenah, zaračunanih za običajno popravilo blaga (prvi odstavek 98.e člena);

49. potrošniku za blago iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona ne zagotovi brezplačno, za čas trajanja obveznosti zagotavljanja popravila, informacij o svojih storitvah popravil na lahko dostopen, jasen in razumljiv način (drugi odstavek 98.e člena);

50. ne izvede storitev popravila pod pogoji, določenimi v evropskem obrazcu z informacijami o popravilu, kadar je potrošnik v obdobju veljavnosti evropskega obrazca z informacijami o popravilu sprejel pogoje, določene v evropskem obrazcu z informacijami o popravilu (peti odstavek 98.f člena);«.

Za dosedanja 40. točko, ki postane 51. točka, se dodata novi 52. in 53. točka, ki se glasita:

»52. po prejemu obvestila potrošnika o nepravilnosti pri opravljeni storitvi in zahtevi za izpolnitev zahtevka iz prve ali druge alineje prvega odstavka 100. člena tega zakona ne izpolni zahtevka pod pogoji in v roku iz četrtega in petega odstavka 100. člena tega zakona;

53. pri odstopu od pogodbe o opravljanju storitev potrošniku ne vrne plačanega zneska v predpisanem roku od prejema zahtevka (prvi odstavek 101.a člena) ali pri zahtevku za vračilo dela kupnine v sorazmerju z nepravilnostmi pri opravljeni storitvi potrošniku ne vrne dela kupnine v predpisanem roku od prejema zahtevka (drugi odstavek 101.a člena);«.

Dosedanje 41. do 44. točka postanejo 54. do 57. točka.

Dosedanja 45. točka, ki postane 58. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»58. naknadno spremeni informacije iz prvega odstavka 130. člena tega zakona brez izrecnega soglasja pogodbenih strank (peti odstavek 130. člena);«.

Dosedanje 46. do 49. točka postanejo 59. do 62. točka.

Dosedanja 50. točka, ki postane 63. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»63. potrošniku najpozneje ob dostavi blaga ali pred začetkom opravljanja storitve ali dobavo digitalne vsebine ne zagotovi potrdila o sklenjeni pogodbi na daljavo na trajnem nosilcu podatkov z vsemi

informacijami iz prvega odstavka 18. člena in prvega odstavka 130. člena tega zakona ter soglasjem potrošnika iz 13. točke 135. člena tega zakona, če je to potrebno (šesti odstavek 132. člena);«.

Za dosedanje 50. točko, ki postane 63. točka, se doda nova 64. točka, ki se glasi:

»64. pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, ki potrošnika zavezujejo k plačilu, začne z opravljanjem storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine v odstopnem roku iz 134. člena tega zakona brez izrecne zahteve potrošnika in njegove privolitve, da izgubi pravico do odstopa od pogodbe, ko podjetje pogodbo v celoti izpolni (sedmi odstavek 132. člena);«.

Dosedanje 51. do 55. točka postanejo 65. do 69. točka.

Za dosedanje 56. točko, ki postane 70. točka, se doda nova 71. točka, ki se glasi:

»71. pri pogodbah, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika, potrošniku ne zagotovi možnosti odstopa od pogodbe z uporabo funkcije za odstop od pogodbe na način, določen v 138.a členu tega zakona;«.

Dosedanja 57. točka, ki postane 72. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»72. pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, v predpisanih rokih potrošniku ne zagotovi informacij iz 149. člena tega zakona na jasn in razumljiv način v skladu s 151. členom tega zakona;«.

Za dosedanje 57. točko, ki postane 72. točka, se dodajo nove 73. do 75. točka, ki se glasijo:

»73. če pri ustnih sporočilih po telefonu potrošniku ne poda informacij v skladu s 150. členom tega zakona;

74. če potrošniku ne zagotovi opomnika o možnosti odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu s 150.a členom tega zakona;

75. če potrošniku ne poda ustreznih pojasnil glede predlagane pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu z drugim odstavkom 151.a člena tega zakona oziroma ne omogoči človeškega posredovanja v skladu s tretjim odstavkom 151.a člena tega zakona;«.

Dosedanje 58. do 86. točka postanejo 76. do 104. točka.

46. člen

V 241. členu se v prvem odstavku za 9. točko doda nova 10. točka, ki se glasi:

»10. garancijski list ni izročen potrošniku najpozneje ob dobavi blaga (prvi odstavek 91. člena);«.

Za dosedanje 10. točko, ki postane 11. točka, se doda nova 12. točka, ki se glasi:

»12. če je obstoj nepravilnosti pri opravljeni storitvi sporen in podjetje o tem pisno ne odgovori najpozneje v osmih dneh od prejema zahteve (101. člen);«.

Dosedanje 11. do 16. točka postanejo 13. do 18. točka.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

47. člen **(uporaba določb za prodajno pogodbo)**

Spremenjeni 73., 78. in 82. člen zakona se ne uporabljajo za prodajne pogodbe, sklenjene pred začetkom uporabe tega zakona.

48. člen **(podzakonski predpisi)**

Minister, pristojen za varstvo potrošnikov, izda podzakonske predpise iz petega odstavka 14. člena, šestega odstavka 15. člena ter drugega odstavka 98.a člena in prvega odstavka 98.f člena zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

49. člen **(prenehanje veljavnosti)**

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati naslednja predpisa, ki pa se uporabljata še do začetka uporabe podzakonskih predpisov iz prejšnjega člena: – Pravilnik o blagu, za katero se izda garancija za brezhibno delovanje (Uradni list RS, št. 142/22) in – Pravilnik o načinu označevanja cen blaga, digitalnih vsebin in storitev ter objavi znižanja cene blaga (Uradni list RS, št. 10/23).

50. člen **(začetek veljavnosti in uporabe)**

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne en mesec po njegovi uveljavitvi.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

V Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 130/22; v nadaljnjem besedilu: ZVPot-1) se v prvem odstavku 1. člena doda besedilo, ki poudari, da ta zakon – poleg urejanja pravic potrošnikov in potrošnic pri ponujanju, prodajanju in drugih oblikah trženja blaga, storitev in digitalne vsebine, ki jih izvajajo podjetja, ter določanja dolžnosti podjetij, državnih organov in drugih subjektov, da te pravice zagotavljajo – določa tudi ukrepe države za zagotavljanje in spodbujanje visoke ravni varstva potrošnikov.

Namen dopolnitve 1. člena ZVPot-1 je zagotoviti skladnost z Direktivo (EU) 2024/1799 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih za spodbujanje popravila blaga in o spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 ter direktiv (EU) 2019/771 in (EU) 2020/1828 (UL L št. 2024/1799 z dne 10. 7. 2024; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2024/1799/EU). Direktiva 2024/1799/EU v 13. členu namreč določa, da morajo države članice sprejeti vsaj en ukrep za spodbujanje popravil. Obenem Direktiva 2024/1799/EU v osmem odstavku 7. člena določa, da morajo države članice sprejeti ustrezne ukrepe za obveščanje potrošnikov, zadevnih gospodarskih subjektov in prodajalcev o razpoložljivosti evropske spletne platforme za popravila.

Dodano besedilo tako omogoča vzpostavitev zakonodajnih in drugih sistemskih okvirov, ki jih zahteva evropska zakonodaja, obenem pa poudarja vlogo države pri aktivnem oblikovanju in izvajanju politik varstva potrošnikov. To med drugim vključuje tudi sprejemanje podpornih ukrepov, ki ne pomenijo le ponujanja, prodajanja in drugih oblik trženja blaga, storitev in digitalne vsebine, temveč tudi ukrepe, kot so na primer; ukrepi za izboljšanje dostopnosti popravil, obveščanja potrošnikov ter spodbujanje odgovornega ravnanja podjetij. V Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 130/22; v nadaljnjem besedilu: ZVPot-1) se v prvem odstavku 1. člena doda besedilo, ki poudari, da ta zakon – poleg urejanja pravic potrošnikov in potrošnic pri ponujanju, prodajanju in drugih oblikah trženja blaga, storitev in digitalne vsebine, ki jih izvajajo podjetja, ter določanja dolžnosti podjetij, državnih organov in drugih subjektov, da te pravice zagotavljajo – določa tudi ukrepe države za zagotavljanje in spodbujanje visoke ravni varstva potrošnikov.

Namen dopolnitve 1. člena ZVPot-1 je zagotoviti skladnost z Direktivo (EU) 2024/1799 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih za spodbujanje popravila blaga in o spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 ter direktiv (EU) 2019/771 in (EU) 2020/1828 (UL L št. 2024/1799 z dne 10. 7. 2024; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2024/1799/EU). Direktiva 2024/1799/EU v 13. členu namreč določa, da morajo države članice sprejeti vsaj en ukrep za spodbujanje popravil. Obenem Direktiva 2024/1799/EU v osmem odstavku 7. člena določa, da morajo države članice sprejeti ustrezne ukrepe za obveščanje potrošnikov, zadevnih gospodarskih subjektov in prodajalcev o razpoložljivosti evropske spletne platforme za popravila.

Dodano besedilo tako omogoča vzpostavitev zakonodajnih in drugih sistemskih okvirov, ki jih zahteva evropska zakonodaja, obenem pa poudarja vlogo države pri aktivnem oblikovanju in izvajanju politik varstva potrošnikov. To med drugim vključuje tudi sprejemanje podpornih ukrepov, ki ne pomenijo le ponujanja, prodajanja in drugih oblik trženja blaga, storitev in digitalne vsebine, temveč tudi ukrepe, kot so na primer; ukrepi za izboljšanje dostopnosti popravil, obveščanja potrošnikov ter spodbujanje odgovornega ravnanja podjetij.

K 2. členu:

S tem členom se dopolni seznam direktiv, ki se prenašajo v ZVPot-1, in sicer z:

- Direktivo (EU) 2023/2673 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. novembra 2023 o spremembi Direktive 2011/83/EU glede pogodb o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, in razveljavitvi Direktive 2002/65/ES (UL L št. 2023/2673 z dne 28. 11. 2023; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2023/2673/EU);
- Direktivo (EU) 2024/825 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2024 o spremembi direktiv 2005/29/ES in 2011/83/EU v zvezi s krepitvijo vloge potrošnikov za zeleni prehod z boljšim varstvom pred nepoštenimi praksami in boljšim obveščanjem (UL L št. 2024/825 z dne 6. 3. 2024; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2024/825/EU) in
- Direktivo 2024/1799/EU.

K 3. členu:

S tem členom se v splošnih določbah zakona v 4. členu ZVPot-1 na novo dodajo pomeni posameznih izrazov, ki jih opredeljujeta Direktiva 2024/825/EU in Direktiva 2024/1799/EU. Poleg tega se nekateri že obstoječi izrazi spremenijo z namenom, da so opredelitve v skladu z opredelitvami v direktivah, ki so že bile prenesene.

Nova 3. točka opredeljuje izraz »brezplačna posodobitev programske opreme«. Opredelitev izraza se dodaja v skladu s prvim odstavkom 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja novo 14e. točko 2. člena Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 304, 22. 11. 2011, str. 64; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/83/EU). Opredeljuje torej posodobitev programske opreme, ki pomeni brezplačno posodobitev, vključno z varnostno posodobitvijo, ki je potrebna, da blago z digitalnimi elementi, digitalno vsebino in digitalnimi storitvami ohrani skladnost v skladu z Direktivo (EU) 2019/770 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalne vsebine in digitalnih storitev (UL L št. 136, 22. 5. 2019, str. 1; v nadaljnjem besedilu: 2019/770/EU) in Direktivo (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES (UL L št. 136, 22. 5. 2019, str. 28; v nadaljnjem besedilu: 2019/771/EU). Ta izraz se uporablja v povezavi z obveznostjo zagotovitve predhodnih informacij potrošnikom v 18. in 130. členu ZVPot-1.

Nova 6. točka opredeljuje izraz »distributer«. Z opredelitvijo izraza se prenaša 8. točka 2. člena Direktive 2024/1799/EU, ki distributerja opredeljuje, kakor je opredeljen v 45. točki 2. člena Uredbe (EU) 2024/1781 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o vzpostavitvi okvira za določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovo za trajnostne izdelke, spremembi Direktive (EU) 2020/1828 in Uredbe (EU) 2023/1542 ter razveljavitvi Direktive 2009/125/ES (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2024/1781/EU), in sicer se za distributerja šteje vsaka fizična ali pravna oseba v dobavni verigi, razen proizvajalca ali uvoznika, ki omogoča dostopnost blaga na trgu.

Z novo 8. točko, ki pomeni spremembo 6. točke 4. člena ZVPot-1, se izraz »finančne storitve« usklajuje z opredelitvijo v 12. točki 2. člena Direktive 2011/83/EU.

Nova 13. točka opredeljuje izraz »lestvica popravljivosti«. Opredelitev izraza se dodaja v skladu s prvim odstavkom 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja novo 14d. točko 2. člena Direktive 2011/83/EU in opredeljuje lestvico, ki izraža zmožnost blaga za popravilo, na podlagi usklajenih zahtev, vzpostavljenih na ravni Evropske unije. Ta izraz se uporablja v povezavi z obveznostjo zagotovitve predhodnih informacij potrošnikom v 18. in 130. členu ZVPot-1.

Nova 14. točka opredeljuje izraz »obnova«. Z opredelitvijo izraza se prenaša 10. točka 2. člena Direktive 2024/1799/EU, ki obnovo opredeljuje, kakor je opredeljena v 18. točki 2. člena Uredbe 2024/1781/EU, in sicer se kot obnova štejejo dejavnosti, ki se izvajajo za pripravo, čiščenje, testiranje, servisiranje in po potrebi popravilo blaga ali zavrženega blaga, z namenom obujanja njegove učinkovitosti ali funkcionalnosti v okviru predvidene uporabe in ravni učinkovitosti, kakor so bile predvidene v fazi zasnove, ko je bilo blago dano na trg.

Dosedanja 11. točke se črta in se njena vsebina prenaša v novo 4. točko 46. člena ZVPot-1, da se zagotovi pravilen prenos (k) točka 2. člena Direktive 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L št. 149, 11. 6. 2005, str. 22; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2005/29/ES).

Nova 20. točka opredeljuje izraz »pooblaščen zastopnik«. Z opredelitvijo izraza se prenaša 6. točka 2. člena Direktive 2024/1799/EU, ki pooblaščenega zastopnika opredeljuje, kakor je opredeljen v 43. točki 2.

člena Uredbe 2024/1781/EU, in sicer se za pooblaščenega zastopnika šteje vsaka fizična ali pravna oseba s sedežem v Evropski uniji, ki jo je proizvajalec pisno pooblastil, da v njegovem imenu izvaja določene naloge, povezane z obveznostmi proizvajalca na podlagi Uredbe 2024/1781/EU.

Nova 21. točka opredeljuje izraz »popravljaivec« in prenaša 2. točko 2. člena Direktive 2024/1799/EU. Izraz pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki v povezavi s svojo poklicno ali pridobitno dejavnostjo zagotavlja storitve popravil, vključno s proizvajalci in prodajalci, ki zagotavljajo storitve popravil, ter ponudniki storitev popravil, ne glede na to, ali so neodvisni ali povezani s takimi proizvajalci ali prodajalci.

Nova 22. točka opredeljuje izraz »popravilo«. Z opredelitvijo izraza se prenaša 3. točka 2. člena Direktive 2024/1799/EU, ki popravilo opredeljuje, kakor je opredeljeno v 20. točki 2. člena Uredbe 2024/1781/EU, in sicer je popravilo eno ali več dejavnosti, ki se izvajajo za povrnitev blaga z napako ali odpadka v stanje, ki omogoča njegov predvideni namen.

V novi 26. točki se pri opredelitvi izraza »proizvajalec« doda še pooblaščen zastopnik, tako da se za proizvajalca šteje podjetje, ki izdeluje končno blago ali sestavne dele ali pridobiva osnovne surovine, oziroma druga oseba, ki se s svojo firmo, blagovnim znakom ali drugim znakom razlikovanja na blagu predstavlja kot njegov proizvajalec. Za proizvajalca se štejejo tudi pooblaščen zastopnik, uvoznik in distributer blaga, ki ni proizvedeno v Republiki Sloveniji, predstavništvo proizvajalca v Republiki Sloveniji ali katera koli druga oseba, ki daje videz, da je proizvajalec, s tem, da blago označi s svojim imenom, blagovno znamko ali drugim znakom razlikovanja.

Z novo 29. točko 4. člena ZVPot-1 pa se opredeljuje izraz »spletni vmesnik« v skladu z opredelitvijo v točki (m) 3. člena Uredbe (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2022/2065/EU).

Z novo 32. točko, ki pomeni spremembo 25. točke 4. člena ZVPot-1, se opredelitev izraza »trajni nosilec podatkov« spreminja tako, da je v skladu z opredelitvijo v 10. točki 2. člena Direktive 2011/83/EU.

Nova 36. točka opredeljuje izraz »zahteve glede popravljivosti« in prenaša 11. točko 2. člena Direktive 2024/1799/EU. Zahteve glede popravljivosti so zahteve iz pravnih aktov Evropske unije iz priloge II Direktive 2024/1799/EU, ki zagotavljajo, da je blago mogoče popraviti, vključno z zahtevami glede večje enostavnosti razstavljanja in zahtevami glede dostopa do nadomestnih delov, informacij in orodij, povezanih s popravili, ki se uporabljajo za blago ali posebne sestavne dele blaga.

K 4. členu:

Prvotni naslov 14. člena ZVPot-1 »navajanje in upoštevanje cen« ni dovolj usklajen z vsebino določb, saj se prvi trije odstavki nanašajo na označevanje cen. Iz navedenega razloga se naziv spremeni tako, da se doda izraz »označevanje« in izbriše izraz »navajanje«.

K 5. členu:

V 15. členu se naslov člena spremeni v »znižanje cene blaga« in se ne sklicuje več na razprodaje, saj se črta peti odstavek 15. člena ZVPot-1, ki je bil edini vezan na razprodaje.

Dopolnitev četrtega odstavka je potrebna, da bi se izognili napačnemu razumevanju določbe v praksi: ko namreč podjetje postopno zvišuje popust na blago, mora to storiti v okviru istega zniževanja cen z objavami znižanja cen, ki si neprekinjeno sledijo in so vsebinsko smiselno povezane (na primer v okviru tako imenovanega črnega petka, pusta).

Črtanje petega odstavka 15. člena ZVPot-1, ki se nanaša le na razprodaje, je potrebno zaradi »preživetosti« določbe. Hkrati je treba pojasniti, da je po prenosu novih določb o znižanju cen blaga iz Direktive 2019/2161/EU, ki je v ZVPot-1 prenesla novi 6a člen Direktive 98/6/ES in je določila obveznost navajanja znižane in prejšnje cene za blago, obstoječa določba, ki je bila do zdaj vezana na razprodaje, vnašala dodatne nejasnosti glede povezave z določbami o znižanju cen blaga. Ne glede na črtanje določbe o razprodajah pa se lahko primeri, ko podjetje oglašuje znižanja v razponu, pri čemer po

najvišjem oglaševanem odstotku prodaja le zelo majhen del blaga, obravnavajo z vidika nepoštenih poslovnih praks.

Nov peti odstavek se dodaja zaradi sodbe Sodišča EU v zadevi C-330/23 iz leta 2024, iz katere izhaja, da je lahko edina referenčna cena, na katero se računa znižanje cene blaga ali prikazovanje cenovne prednosti, prejšnja cena (običajno najnižja v zadnjih 30 dneh), in ne redna prodajna cena blaga. Nova določba je torej dodana z namenom poudarka obveznosti za podjetja. Če se podjetja ob objavi znižanja cene blaga (označevanje na prodajnih mestih in oglaševanje) odločijo za navajanje popusta v znesku, odstotku popusta ali na drug način, morajo ta popust označiti od prejšnje cene blaga v skladu s tem zakonom in ne od redne prodajne cene blaga. Izjema je le, kadar je prejšnja cena v skladu s tem zakonom dejansko enaka kot redna prodajna cena blaga.

Dodatno pojasnjujemo, da so določbe o znižanju cen blaga posledica obveznega prenosa Direktive (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov, ki je med drugim v Direktivo 98/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov dodala novi 6a člen, ki med drugim opredeljuje obveznost podjetij, da ob objavi znižane cene blaga navedejo tudi prejšnjo ceno blaga, ki je najnižja cena blaga, ki jo je podjetje uporabljalo v zadnjih 30 dneh pred znižano ceno blaga, če ne gre za katero od drugih možnosti navajanja prejšnje cene blaga. Omenjene določbe so bile prenesene v ZVPot-1 in Pravilnik o načinu označevanja cen blaga, digitalnih vsebin in storitev ter objavi znižanja cene blaga, uporabljajo pa se od 26. januarja 2023 naprej.

Namen določb pri objavi znižanja cen blaga v zvezi s prejšnjo ceno je preprečitev, da bi podjetja zavajala potrošnike na način, da bi pred objavo znižanja cen blaga zvišali ceno in s tem prikazovali lažna zniževanja cen blaga. Te določbe povečujejo preglednost nad cenami ob objavi znižanja cen blaga in omogočajo, da bodo lahko potrošniki blago ustrezno ovrednotili, primerjali cene blaga ter tako sprejemali bolj informirane odločitve.

V Pravilniku o načinu označevanja cen blaga, digitalnih vsebin in storitev ter objavi znižanja cene blaga sta že zdaj opredeljena način označevanja in objava znižanja cene blaga, ni pa bilo to ustrezno navedeno v 15. členu ZVPot-1, zato se dodaja nov šesti odstavek.

K 6. členu:

S tem členom se dodajajo nove ali spreminjajo že navedene predhodne informacije v 18. člen ZVPot-1, ki jih mora podjetje potrošniku zagotoviti na jasn in razumljiv način pred sklenitvijo pogodbe oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba, če niso jasne že iz okoliščin.

S 7. točko prvega odstavka 18. člena ZVPot-1 se prenaša točka (a) drugega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki spreminja točko (e) prvega odstavka 5. člena Direktive 2011/83/EU. Predhodna informacija glede obveznosti seznanitve z zakonskim jamstvom za skladnost blaga, storitve ali digitalne vsebine se spremeni v obveznost zagotovitve opozorila o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga in njegovih glavnih elementov, vključno z njegovim minimalnim trajanjem dveh let, kakor je določeno v prvem odstavku 78. člena ZVPot-1. Iz pojasnil Direktive 2024/825/EU je razvidno, da so nedavna poročila pokazala, da se potrošniki pogosto ne zavedajo svojih zakonskih pravic na podlagi Direktive 2019/771/EU, zato je bilo določeno, da je treba potrošnike opozoriti na zakonsko jamstvo za skladnost blaga z navedeno opredelitvijo v okviru predhodnih informacij. To bo preprečilo morebitno zamenjavo z informacijami o tržni garanciji trajnosti, ki se na novo uvaja v okviru prenosa Direktive 2024/825/EU.

Z novo 8. točko prvega odstavka 18. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) drugega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (ea) v prvi odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU. Podjetje bo moralo potrošnikom zagotoviti predhodno informacijo o tem, da ima blago tržno garancijo trajnosti, njeno trajanje in opozorilo o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga, kadar proizvajalec potrošniku brez dodatnih stroškov ponuja tržno garancijo trajnosti, ki zajema celotno blago in velja več kot dve leti, in da te informacije na voljo podjetju. Proizvajalčeva tržna garancija trajnosti je zaveza proizvajalca do potrošnika glede trajnosti blaga. Natančneje: je zaveza, da bo blago ohranilo potrebne funkcije in delovanje pri običajni uporabi. Od podjetja se ne zahteva, da mora aktivno iskati take informacije pri proizvajalcu, na

primer z iskanjem na spletiščih, namenjenih izdelku. Namen seznanitve potrošnikov o obstoju in trajanju tržne garancije trajnosti za celotno blago in ne le za določene sestavne dele blaga je ta, da bi se potrošnikom olajšalo sprejemanje informiranih odločitev o poslu, kadar pred sklenitvijo pogodbe primerjajo blago. Namen obveznosti, da se ob predhodni informaciji o tržni garanciji trajnosti navaja tudi zakonsko jamstvo za skladnost, je ta, da ne bi povzročili zmede pri potrošnikih med tržno garancijo trajnosti in zakonskim jamstvom za skladnost, zato bodo potrošniki ob tem opozorjeni, da lahko uporabijo tudi zakonsko jamstvo za skladnost.

Z novo 9. točko prvega odstavka 18. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) drugega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (eb) v prvi odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU. Podjetje bo moralo potrošnika v okviru predhodnih informacij opozoriti o obstoju zakonskega jamstva za skladnost storitve in digitalne vsebine. Do zdaj je podobno določbo vsebovala 7. točka prvega odstavka 18. člena ZVPot-1, ki je določala seznanitev z zakonskim jamstvom za skladnost blaga, storitve ali digitalne vsebine. Slednja se je torej zaradi razširitve informacij o zakonskem jamstvu za skladnost blaga ločila od skladnosti storitve ali digitalne vsebine, ki jo zdaj vsebuje nova 9. točka.

Z novo 10. točko prvega odstavka 18. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) drugega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (ec) v prvi odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU. Podjetje bo moralo potrošniku v okviru predhodnih informacij zagotoviti informacije o obstoju in pogojih poprodajnih storitev in prostovoljnega jamstva (tržne garancije), kadar je to potrebno. Podobno določbo je do zdaj vsebovala 8. točka prvega odstavka 18. člena ZVPot-1, ki je določala obveznost seznanitve z možnostjo in pogoji poprodajnih storitev in prostovoljnega jamstva (tržne garancije), kadar je to potrebno.

Z novo 11. točko prvega odstavka 18. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) drugega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (ed) v prvi odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU. Podjetje bo moralo potrošniku zagotoviti informacije o minimalnem obdobju, izraženem kot časovno obdobje ali z navedbo datuma, v katerem se zagotavljajo posodobitve programske opreme za blago z digitalnimi elementi, za digitalno vsebino in digitalno storitev, kadar so podjetju takšne informacije na voljo. Namen te določbe je, da ima potrošnik možnost primerjave različnih minimalnih obdobj, na podlagi katere lahko sprejme bolj informirano odločitev o nakupu, ter tudi spodbujanje konkurence med proizvajalci v zvezi s trajnostjo blaga z digitalnimi elementi. Podjetje bi moralo zagotoviti te informacije le, kadar mu je proizvajalec ali ponudnik takšne informacije dal na voljo.

Z novo 15. točko prvega odstavka 18. člena ZVPot-1 se prenaša točka (c) drugega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (i) in točko (j) v prvi odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU. Podjetje bo moralo potrošniku zagotoviti informacije glede lestvice popravljivosti za blago, kakor jo zagotavlja proizvajalec in kakor je določena na ravni Evropske unije. Podjetja bi morala zagotoviti, da so potrošniki dobro obveščeni o popravljivosti blaga, ki ga kupijo, kadar lestvica popravljivosti ni vzpostavljena na ravni Evropske unije. Zaradi navedenega razloga mora podjetje v takem primeru zagotoviti druge ustrezne informacije o popravilu, ki jih da na razpolago proizvajalec, kot so informacije o razpoložljivosti ter ocenjenih stroških in postopku naročanja nadomestnih delov, potrebnih za ohranjanje skladnosti blaga, o razpoložljivosti navodil za popravilo, vzdrževanju in omejitvah glede popravila.

Z novim četrtem odstavkom 18. člena ZVPot-1 se prenaša točka (a) drugega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki spreminja točko (e) prvega odstavka 5. člena Direktive 2011/83/EU. Prav tako se prenaša peti odstavek 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki določa usklajeno obvestilo in v poglavje V Direktive 2011/83/EU dodaja nov 22a. člen. Podjetje bo moralo zagotoviti, da bo pri podajanju informacij o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga in njegovih glavnih elementov na vidnem mestu prodajnega mesta uporabilo usklajeno obvestilo v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2025/1960 z dne 25. septembra 2025 o obliki in vsebini usklajenega obvestila o zakonskem jamstvu za skladnost in usklajene oznake tržne garancije trajnosti (UL L, št. 2025/1960 z dne 2. 10. 2025; v nadaljnjem besedilu: Izvedbena uredba Komisije 2025/1960/EU). Usklajeno obvestilo bo lahko prepoznavno in razumljivo za potrošnike ter preprosto za uporabo in razmnoževanje za podjetje. Podjetje bo moralo usklajeno obvestilo namestiti zlasti na steno prodajnega mesta ali na pult poleg blagajne, oziroma na spletno stran podjetja v primeru prodaje na spletnem mestu. Ob tem je treba poudariti, da npr. stena trgovskega centra ne pomeni posameznega prodajnega mesta, kar pomeni, da bo moralo biti usklajeno obvestilo nameščeno na vsako

posamezno prodajno mesto, kjer se takšno blago ponuja oziroma prodaja, in sicer tako, da bo tudi dejansko vidno potrošnikom.

Z novim petim odstavkom 18. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) drugega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (ea) prvemu odstavku 5. člena Direktive 2011/83/EU. Prav tako se prenaša peti odstavek 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki določa usklajeno oznako in v poglavje V Direktive 2011/83/EU dodaja nov, 22a. člen. Podjetje bo moralo zagotoviti, da bo pri podajanju informacij o tržni garanciji trajnosti na vidnem mestu prodajnega mesta uporabilo usklajeno oznako v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije 2025/1960/EU. Usklajena oznaka bo lahko prepoznavna in razumljiva za potrošnike ter preprosta za uporabo in razmnoževanje za podjetje. Podjetje bo moralo usklajeno oznako namestiti zlasti neposredno na blago oziroma izvirno embalažo blaga ali na polico, kjer je blago nameščeno, oziroma ob sliki blaga v primeru prodaje na spletnem mestu tako, da bo potrošnikom jasno vidna. Ob tem je treba poudariti, da v kolikor podjetje uporabi označevanje na polici, kjer je blago s tržno garancijo trajnosti nameščeno, mora biti mesto usklajene oznake v neposredni bližini tega blaga. Potrošnikom je treba omogočiti, da enostavno prepoznajo, katero blago ima tržno garancijo trajnosti. Proizvajalci, ki ponujajo take tržne garancije trajnosti, lahko usklajeno oznako namestijo že sami neposredno na blago ali na izvirno embalažo blaga.

K 7. členu:

Z novo 4. točko 46. člena ZVPot-1 se pravilno prenaša (k) točka 2. člena Direktive 2005/29/ES, tako da se izraz »odločitev o poslu« nanaša na vse izdelke, ne samo na blago (torej tudi na storitve, vključno z nepremičnino in digitalno vsebino ter pravicami in obveznostmi).

Z novo 5. točko 46. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) prvega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (o) v prvi odstavek 2. člena Direktive 2005/29/ES. Natančneje se opredeljuje izraz okoljska trditev, ker se uporablja pri obravnavi nepoštenih poslovnih praks podjetij.

Z novo 7. točko 46. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) prvega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (u) v prvi odstavek 2. člena Direktive 2005/29/ES, in sicer opredeljuje posodobitev programske opreme, ker se izraz uporablja za področje nepoštenih poslovnih praks podjetij. Nanaša se le na poglavje nepoštenih poslovnih praks in se razlikuje od splošne definicije brezplačne posodobitve programske opreme, ki je opredeljena za namene zagotovitve predhodnih informacij. Pomeni torej vsako posodobitev (ne samo brezplačno), ki je potrebna, da blago z digitalnimi elementi, digitalno vsebino in digitalnimi storitvami ohrani skladnost v skladu z Direktivo 2019/770/EU in Direktivo 2019/771/EU, vključno z varnostno posodobitvijo, ali posodobitev funkcionalnosti.

Z novo 8. točko 46. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) prvega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (v) v prvi odstavek 2. člena Direktive 2005/29/ES, in sicer opredeljuje izraz potrošni material, ker se uporablja pri obravnavi nepoštenih poslovnih praks podjetij.

Z novo 9. točko 46. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) prvega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (s) v prvi odstavek 2. člena Direktive 2005/29/ES, in sicer opredeljuje izraz priznana odlična okoljska uspešnost, ker se uporablja pri obravnavi nepoštenih poslovnih praks podjetij. Priznana odlična okoljska uspešnost je mogoče dokazati s skladnostjo z Uredbo 66/2010/ES ali uradno priznanimi shemami podeljevanja znaka za okolje v državah članicah EN ISO 14024 ali z ustrežanjem najvišji okoljski uspešnosti za določeno okoljsko značilnost v skladu z drugo veljavno zakonodajo Evropske unije, kot je razred A v skladu z Uredbo (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L št. 198, 28. 7. 2017, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2017/1369/EU). Zadevna priznana odlična okoljska uspešnost bi morala biti pomembna za celotno trditev. Na primer, splošno okoljsko trditev, kot je »energijsko učinkovit«, bi bilo mogoče navesti na podlagi priznane odlične okoljske uspešnosti v skladu z Uredbo 2017/1369/EU. Nasprotno pa splošne okoljske trditve, kot je »biorazgradljiv«, ni mogoče navesti na podlagi priznane odlične okoljske uspešnosti v skladu z Uredbo 66/2010/ES, če ni nobenih zahtev za biorazgradljivost v specifičnih merilih za podeljevanje znaka EU za okolje v zvezi z zadevnim izdelkom. Podobno podjetje ne bi smelo navajati splošne trditve, kot je »ozaveščeno« ali »trajnostno« ali

»odgovorno«, ki bi temeljila izključno na priznani odlični okoljski uspešnosti, saj se take trditve poleg okoljskih značilnosti nanašajo tudi na druge značilnosti, kot so družbene značilnosti.

Z novo 10. točko 46. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) prvega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (r) v prvi odstavek 2. člena Direktive 2005/29/ES, in sicer opredeljuje izraz shema certificiranja, ker se uporablja pri obravnavi nepoštenih poslovnih praks podjetij.

Z novo 11. točko 46. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) prvega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (p) v prvi odstavek 2. člena Direktive 2005/29/ES, in sicer opredeljuje izraz splošne okoljske trditve, ker se uporablja pri obravnavi nepoštenih poslovnih praks podjetij. Primeri splošnih okoljskih trditev, ki jih opredeljuje Direktiva 2024/825/EU, vključujejo izraze »okolju prijazen«, »ekološko prijazen«, »zeleno«, »prijatelj narave«, »ekološki«, »okoljsko korekten«, »podnebju prijazen«, »nežen do okolja«, »ogljeno prijazen«, »energijsko učinkovit«, »biorazgradljiv«, »na biološki osnovi« ter podobne izjave, ki namigujejo na odlično okoljsko uspešnost ali ustvarjajo vtis o njej. Poleg tega bi lahko trditve v pisni ali ustni obliki v kombinaciji z nedoločnimi, implicitnimi trditvami, kot so barve ali slike, tudi pomenila splošno okoljsko trditev.

Z novo 13. točko 46. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) prvega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (q) v prvi odstavek 2. člena Direktive 2005/29/ES, in sicer opredeljuje izraz znak trajnostnosti, ker se uporablja pri obravnavi nepoštenih poslovnih praks podjetij.

K 8. členu:

V 2. točki prvega odstavka 49. člena ZVPot-1 se prenaša točka (a) drugega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki spreminja točko (b) prvega odstavka 6. člena Direktive 2005/29/ES. Da bi lahko potrošniki sprejemali bolj informirane odločitve ter s tem okrepili povpraševanje po bolj trajnostnem blagu in njegovo ponudbo, jih podjetja ne bi smela zavajati glede okoljskih ali družbenih značilnosti izdelka ali vidikov krožnosti, kot so trajnost, popravljivost ali zmožnost recikliranja, s splošno predstavitvijo izdelka. Iz navedenega razloga se omenjena določba dopolni na način, da se na seznam glavnih značilnosti izdelka, v zvezi s katerimi je prakse podjetja mogoče šteti za zavajajoče, na podlagi ocene vsakega posameznega primera dodajo okoljske in družbene značilnosti in vidiki krožnosti. Informacije podjetij o družbenih značilnostih izdelka po celotni vrednostni verigi so lahko povezane na primer s kakovostjo in poštenostjo delovnih pogojev vpletene delovne sile, kot so ustrezne plače, socialna zaščita, varnost delovnega okolja in socialni dialog. Take informacije so lahko povezane tudi s spoštovanjem človekovih pravic, enako obravnavo in enakimi možnostmi za vse, vključno z enakostjo spolov, vključevanjem in raznolikostjo, prispevki za socialne pobude ali etičnimi zavezami, kot je dobrobit živali. Okoljske in družbene značilnosti izdelka se lahko razumejo v širšem pomenu, ki zajema okoljske in družbene vidike, vpliv in uspešnost izdelka.

S spremembo besedila 7. točke prvega odstavka 49. člena se je odpravila nepravilnost, nastala pri prenosu 7. točke prvega odstavka 5. člena Zakon o varstvu potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami (Uradni list RS, št. 53/07 in 130/22 – ZVPot-1) v dosedanji zakon, ki je pomenila zoženje zavajajočih dejanj le na zavajanje glede pravic na podlagi dosedanjega zakona, ne pa tudi na zavajanje glede pravic na podlagi drugih zakonov, ki urejajo varstvo potrošnikov.

Z novo 4. točko drugega odstavka 49. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) drugega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (d) v drugi odstavek 6. člena Direktive 2005/29/ES. Okoljske trditve, zlasti trditve, povezane s podnebjem, se vse bolj nanašajo na prihodnjo uspešnost v obliki prehoda na ogljeno ali podnebno nevtralnost ali podobnega cilja do določenega datuma. S takimi trditvami podjetja vzbuja vtis, da potrošniki z nakupom njihovih izdelkov prispevajo k nizkoogljicnemu gospodarstvu. Za zagotovitev poštenosti in verodostojnosti se prepovejo take trditve, kadar niso podprte z jasnimi, objektivnimi, javno dostopnimi in preverljivimi zavezami in cilji podjetja, določenimi v podrobnem in realističnem načrtu izvajanja, v katerem je prikazano, kako bodo te zaveze in cilji doseženi, in v katerem so sredstva temu ustrezno razporejena. Ta načrt izvajanja bi moral po potrebi in v skladu z veljavnimi predpisi vključevati vse ustrezne elemente, potrebne za izpolnitev obveznosti, kot so proračunska sredstva in tehnološki razvoj. Take trditve bi moral preveriti tudi strokovnjak tretje osebe, ki bi moral biti neodvisen od podjetja, ne bi smel biti v navzkrižju interesov, imeti pa bi moral izkušnje in strokovno znanje

na področju podnebnih vprašanj ter zmožnost rednega spremljanja napredka podjetja v zvezi z zavezami in cilji, vključno z mejniki za njihovo doseganje. Podjetja bi morala zagotoviti, da so redne ugotovitve strokovnjaka tretje osebe na voljo potrošnikom. Takšne trditve se bodo preverjale na podlagi ocene vsakega posameznega primera.

Z novo 5. točko drugega odstavka 49. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) drugega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (e) v drugi odstavek 6. člena Direktive 2005/29/ES. Gre za dodatno morebitno zavajajočo poslovno prakso v zvezi z oglaševanjem koristi potrošnikom, ki so nepomembne in niso neposredno povezane z nobeno od značilnosti posameznega izdelka ali poslovanja ter bi lahko zavajale potrošnike, da bi ti mislili, da so bolj koristni za potrošnike, okolje ali družbo kot drugi izdelki ali poslovanja podjetij iste vrste, na primer, če trdijo, da določena znamka ustekleničene vode ne vsebuje glutena ali da listi papirja ne vsebujejo plastike.

K 9. členu:

Z novim desetim odstavkom 50. člena ZVPot-1 se prenaša nov tretji odstavek 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja sedmi odstavek v 7. člen Direktive 2005/29/ES. Primerjava izdelkov na podlagi njihovih okoljskih ali družbenih značilnosti ali vidikov krožnosti, kot so trajnost, popravljivost ali zmožnost recikliranja, je vse pogostejša tehnika trženja, ki bi lahko zavajala potrošnike, ki ne morejo vedno oceniti zanesljivosti teh informacij. Za zagotovitev, da take primerjave ne bi zavajale potrošnikov, se tudi v okviru določb o zavajajočih opustitvah določi, da podjetja potrošnikom zagotovijo informacije o načinu primerjave, izdelkih, ki so predmet primerjave, dobaviteljnih zadevnih izdelkov ter ukrepov za posodabljanje informacij. Tako se bo zagotovilo, da potrošniki, kadar se zanašajo na take primerjave, sprejemajo bolj informirane odločitve o poslu. Treba je zagotoviti, da so take primerjave objektivne, zlasti s primerjavo izdelkov, ki služijo istemu namenu, z uporabo skupne metode in skupnih predpostavk ter primerjavo materiala in preverljivih značilnosti izdelkov, ki se primerjajo.

K 10. členu:

Z novo 3. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (2a) k prilogi I Direktive 2005/29/ES – zadnja od navedenih zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Znaki trajnostnosti se lahko nanašajo na številne značilnosti izdelka, procesa ali poslovanja in bistveno je zagotoviti njihovo preglednost ter verodostojnost. Zato je treba prikazovanje znakov trajnostnosti, ki ne temeljijo na shemi certificiranja ali jih niso vzpostavili javni organi, prepovedati z vključitvijo takih praks na seznam v prilogi I k Direktivi 2005/29/ES. Pred prikazom znaka trajnostnosti bi morale podjetje zagotoviti, da v skladu z javno dostopnimi pogoji sheme certificiranja izpolnjuje minimalne pogoje preglednosti in verodostojnosti, vključno z obstojem objektivnega spremljanja skladnosti z zahtevami sheme. Tako spremljanje bi morala izvajati tretja oseba, katere pristojnost in neodvisnost od lastnika sheme in podjetja sta zagotovljeni na podlagi mednarodnih standardov, standardov Unije ali nacionalnih standardov in postopkov, na primer z dokazovanjem skladnosti z ustreznimi mednarodnimi standardi, kot je ISO 17065 Ugotavljanje skladnosti – Zahteve za organe, ki certificirajo proizvode, procese in storitve, ali z mehanizmi iz Uredbe (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L št. 218, 13. 8. 2008, str. 30). Prikazovanje znakov trajnostnosti brez sheme certificiranja ostaja mogoče, kadar take znake vzpostavi javni organ ali so dodatne oblike navajanja in prikazovanja hrane uporabljene v skladu s 35. členom Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L št. 304, 22. 11. 2011, str. 18).

Z novo 6. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (4a) k prilogi I Direktive 2005/29/ES, ki zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepove se splošna okoljska trditev brez priznane odlične okoljske uspešnosti, ki je pomembna za trditev. Primeri takšnih trditev so opredeljeni pri obrazložitvi izraza »splošna okoljska trditev«. Take splošne trditve so prepovedane, kadar ni mogoče dokazati priznane odlične okoljske uspešnosti. Kadar je okoljska trditev utemeljena z jasnimi in vidnimi besedami na istem mediju, na primer

v isti reklami, na embalaži izdelka ali na spletnem prodajnem vmesniku, se ne šteje, da je okoljska trditev splošna okoljska trditev. Na primer: »podnebju prijazno pakiranje« bi bila splošna trditev, trditev, da je »100 % energije, uporabljene za proizvodnjo tega pakiranja, iz obnovljivih virov«, pa bi bila posebna trditev, ki ne bi spadala v okvir te prepovedi brez poseganja v druge določbe Direktive 2005/29/ES, ki še vedno veljajo za te posebne trditve.

Z novo 7. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (4b) k prilogi I Direktive 2005/29/ES, ki zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepoved se navajanje okoljske trditve o celotnem izdelku ali celotnem poslovanju podjetja, kadar se trditev dejansko nanaša le na določeni vidik izdelka ali na določeno, nereprezentativno dejavnost poslovanja podjetja. Ta prepoved bi se na primer uporabljala, če se izdelek trži kot »izdelan iz recikliranih materialov«, kar vzbuja vtis, da je celoten izdelek izdelan iz recikliranega materiala, v resnici pa je iz recikliranega materiala izdelana le embalaža, ali kadar podjetje daje vtis, da uporablja samo obnovljive vire energije, medtem ko dejansko v več obratih svojega podjetja še vedno uporablja fosilna goriva. Prepoved torej podjetju ne bi smela preprečevati uveljavljanja okoljskih trditev o njegovem celotnem poslovanju, če so te trditve točne in preverljive ter ne pretiravajo glede okoljskih koristi, kakor bi bilo v drugem navedenem primeru, če bi podjetje poročalo o zmanjšanju uporabe fosilnih goriv za svoje poslovanje v celoti.

Z novo 8. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (4c) k prilogi I Direktive 2005/29/ES, ki zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepoved se navajanje trditve, ki temeljijo na izravnavi emisij toplogrednih plinov, da ima izdelek, bodisi blago bodisi storitev, nevtralen, zmanjšan ali pozitiven vpliv na okolje z vidika emisij toplogrednih plinov. Take trditve potrošnike na način, da verjamejo, da se take trditve nanašajo na sam izdelek ali na dobavo in proizvodnjo navedenega izdelka, ali jim dajejo napačen vtis, da poraba tega izdelka nima vpliva na okolje. Primeri takih trditev so »podnebno nevtralen«, »certificirano ogljično nevtralen«, »ogljico pozitiven«, »podnebno nevtralen«, »podnebno izravnano«, »zmanjšan podnebni vpliv« in »zmanjšan ogljični odtis«. Take trditve bi se lahko dovolile le, če temeljijo na dejanskem vplivu življenjskega cikla zadevnega izdelka, ne pa na izravnavi emisij toplogrednih plinov zunaj vrednostne verige izdelka, saj prvo in drugo ni enakovredno. Taka prepoved podjetjem ne bi smela preprečevati oglaševanja njihovih naložb v okoljske pobude, vključno s projekti dobropisov za ogljik, če te informacije zagotavljajo na način, ki ni zavajajoč in izpolnjuje zahteve iz prava Evropske unije.

Z novo 15. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (10a) k prilogi I Direktive 2005/29/ES – zadnja od navedenih zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepoved se predstavitev zahtev, ki jih uvajajo predpisi za vse izdelke v zadevni kategoriji izdelkov na trgu Evropske unije, vključno z uvoženimi izdelki, kot posebnost ponudbe podjetja. Ta prepoved se na primer uporablja, kadar podjetje oglašuje, da določen izdelek ne vsebuje določene kemične snovi, kadar predpisi to snov že prepovedujejo za vse izdelke v zadevni kategoriji izdelkov v Evropski uniji. Nasprotno pa prepoved ne bi smela zajemati poslovnih praks, ki promovirajo skladnost podjetij ali izdelkov s pravnimi zahtevami, ki veljajo le za nekatere izdelke, ne pa za druge konkurenčne izdelke iste kategorije na trgu Evropske unije, kot so izdelki s poreklom zunaj Evropske unije. Lahko bi se zgodilo, da morajo nekateri izdelki na trgu izpolnjevati nekatere pravne zahteve, drugim izdelkom iz iste kategorije izdelkov pa ne bi bilo treba izpolnjevati teh zahtev. Na primer, v zvezi z ribjimi izdelki, proizvedenimi trajnostno v skladu s pravom Evropske unije, bi bilo dovoljeno promovirati značilnosti trajnostnosti teh izdelkov, skladnih s pravnimi zahtevami Unije, če ribjim izdelkom, ki izvirajo iz tretjih držav, ponujenim na trgu Evropske unije, ni treba izpolnjevati teh pravnih zahtev Evropske unije.

Z novo 33. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (23d) k prilogi I Direktive 2005/29/ES – zadnja od navedenih zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepoved se potrošnikom prikivati dejstvo, da bo posodobitev programske opreme negativno vplivala na delovanje blaga z digitalnimi elementi ali na uporabo digitalnih vsebin ali digitalnih storitev. Na splošno se od podjetij, odgovornih za razvoj posodobitev programske opreme, pričakuje, da bodo imela take informacije, v drugih primerih pa se lahko zanesejo na zanesljive informacije, ki jih zagotovijo na primer razvijalci programske opreme, dobavitelji ali pristojni nacionalni

organi. Na primer, ko podjetje potrošnika pozove k posodobitvi operacijskega sistema pametnega telefona, mu ne sme prikrivati, da bodo take posodobitve negativno vplivale na delovanje katere koli funkcije pametnega telefona, kot je baterija ali delovanje nekaterih aplikacij, ali povzročile splošno upočasnitev pametnega telefona. Prepoved velja za vse posodobitve, vključno z varnostnimi posodobitvami in posodobitvami funkcionalnosti. Za posodobitve, vključno z varnostnimi posodobitvami, potrebnimi za ohranjanje skladnosti blaga, digitalnih vsebin in digitalnih storitev, bi se morale uporabljati tudi objektivne zahteve za skladnost iz 8. člena Direktive 2019/770/EU in 7. člena Direktive 2019/771/EU. To ne posega v 19. člen Direktive 2019/770/EU, ki obsega določbe o spremembi digitalne vsebine ali digitalne storitve.

Z novo 34. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (23e) k prilogi I Direktive 2005/29/ES – zadnja od navedenih zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepove se prikaz posodobitve programske opreme kot potrebne za ohranjanje skladnosti izdelka, kadar ta posodobitev le izboljšuje funkcionalnost. Posodobitve programske opreme, ki so varnostne posodobitve, so potrebne za varno uporabo izdelka, medtem ko posodobitve, povezane z izboljšanjem funkcionalnosti, niso.

Z novo 35. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (23f) k prilogi I Direktive 2005/29/ES – zadnja od navedenih zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Tržno komuniciranje za blago, ki vsebuje značilnost, uvedeno za omejitev njegove trajnosti, je poslovna praksa, škodujoča potrošnikom in okolju, saj spodbuja prodajo takega blaga, kar povzroča višje stroške za potrošnike in nepotrebno uporabo virov, nastajanje odpadkov in emisije toplogrednih plinov. Zato se takšna praksa prepove, kadar so informacije o značilnosti in njenih učinkih na trajnost blaga na voljo podjetju. Primer takih značilnosti bi lahko bila programska oprema, ki zaustavi ali poslabša funkcionalnost blaga po določenem času, ali del strojne opreme, ki je zasnovan tako, da se po določenem času pokvari. Lahko gre tudi za napako v zasnovi ali proizvodnji, ki, čeprav ni bila uvedena kot značilnost v ta namen, povzroči prezgodnjo okvaro blaga, če ni odpravljena, ko so informacije o obstoju in učinku te značilnosti enkrat na voljo podjetju. Tržno komuniciranje, povezano s to prepovedjo, vključujejo sporočila, namenjena neposredni ali posredni promociji blaga. Proizvodnja blaga in omogočanje njegove dostopnosti na trgu nista tržno komuniciranje. Ta prepoved bi morala biti namenjena predvsem podjetjem, ki so tudi proizvajalci blaga, saj so oni tisti, ki določajo trajnost blaga. Zato bi se moralo na splošno, kadar je za blago ugotovljeno, da vsebuje značilnost, ki omejuje njegovo trajnost, od proizvajalca tega blaga pričakovati, da se zaveda te značilnosti in njenega učinka na trajnost blaga.

Ta prepoved pa se nanaša tudi na podjetja, ki niso proizvajalci blaga, kot so prodajalci, kadar so jim na voljo zanesljive informacije o značilnosti in njenih učinkih na trajnost, kot je izjava pristojnega nacionalnega organa ali informacije, ki jih zagotovi proizvajalec. Zato bi morala prepoved veljati takoj, ko so take informacije na voljo podjetju, ne glede na to, ali je podjetje dejansko seznanjeno s temi informacijami ali ne, na primer zato, ker jih ne upošteva. Dokazovanje, da je namen značilnosti spodbuditi zamenjavo zadevnega blaga, ne bi smelo biti potrebno, da bi taka poslovna praksa veljala za nepošteno, temveč bi zadostovalo dokazati, da je bila značilnost uvedena za omejitev trajnosti blaga. Ta prepoved dopolnjuje jamčevalne zahteve, ki jih imajo potrošniki na voljo, v primeru neskladnosti na podlagi Direktive 2019/771/EU in ne posega vanje. Uporabo značilnosti, ki omejujejo trajnost blaga, bi bilo treba razlikovati od proizvodnih praks uporabe materialov ali postopkov na splošno slabše kakovosti, zaradi česar ima blago omejeno trajnost. Neskladnost blaga zaradi uporabe materialov ali postopkov slabše kakovosti bi morala še naprej urejati pravila za skladnost blaga, določena v Direktivi 2019/771/EU.

Z novo 36. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (23g) k prilogi I Direktive 2005/29/ES – zadnja od navedenih zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepove se praksa lažnega navajanja, da ima blago določeno trajnost z vidika trajanja ali intenzivnosti rabe pri običajnih pogojih uporabe. Tak primer bi bil, če bi podjetje potrošnike obvestilo, da naj bi pralni stroj pri običajni pričakovani uporabi v skladu z navodili opravil določeno število ciklov pranja, med dejansko uporabo pralnega stroja pod predpisanimi pogoji pa bi se izkazalo, da to ne drži. Take trditve večinoma navajajo proizvajalci, saj so oni tisti, ki določajo trajnost blaga. Zato se na splošno od podjetij, ki so tudi proizvajalci blaga, pričakuje, da so seznanjeni z lažnimi trditvami o trajnosti blaga, medtem ko bi se morala druga podjetja, kot so prodajalci, zanašati na

zanesljive informacije, ki so jim na voljo, na primer na podlagi izjave pristojnega nacionalnega organa, ali informacij, ki jih zagotovi proizvajalec. Neskladnost blaga zaradi občasnih napak pri proizvodnji blaga bi morala še naprej urejati pravila za skladnost blaga, določena v Direktivi 2019/771/EU.

Z novo 37. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (23h) k prilogi I Direktive 2005/29/ES – zadnja od navedenih zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepove se predstavitev izdelka kot popravljivega, kadar popravilo v resnici ni mogoče.

Z novo 38. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (23i) k prilogi I Direktive 2005/29/ES – zadnja od navedenih zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepove se napeljevanje potrošnika, da zamenja ali obnovi potrošni material izdelka prej, kakor bi to bilo potrebno iz tehničnih razlogov. Take prakse potrošnika zavedejo v prepričanje, da blago ne bo več delovalo, če ne zamenja potrošnega materiala, in ga tako spodbujajo k nakupu več potrošnega materiala, kakor je potrebno. Kot primer bi vključili prakso pozivanja potrošnika, prek nastavitve tiskalnika, naj zamenja kartuše tiskalnika, še preden se te dejansko izpraznijo, da bi to potrošnika spodbudilo k nakupu dodatnih kartuš.

Z novo 39. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (23j) k prilogi I Direktive 2005/29/ES – zadnja od navedenih zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepove se prikrivanje informacij potrošniku o poslabšanju funkcionalnosti blaga, če se uporabljajo potrošni material, nadomestni deli ali dodatki, ki jih ne zagotavlja izvirni proizvajalec. Če je na primer tiskalnik zasnovan tako, da se pri uporabi kartuš, ki jih ne zagotavlja izvirni proizvajalec tiskalnika, omejuje njihova funkcionalnost, te informacije ne bi smele biti skrite za potrošnika, saj bi lahko ta praksa potrošnika zavedla v nakup alternativne kartuše, ki je za zadevni tiskalnik ni mogoče uporabiti, s čimer nastanejo nepotrebni tokovi odpadkov ali dodatni stroški za potrošnika. Podobno, če je pametna naprava zasnovana tako, da se ob uporabi polnilnikov ali nadomestnih delov, ki jih ne zagotavlja izvirni proizvajalec, omeji njihova funkcionalnost, te informacije potrošniku ob nakupu ne bi smele biti skrite. Prav tako bi bilo treba prepovedati zavajanje potrošnika v prepričanje, da bo uporaba potrošnega materiala, nadomestnih delov ali dodatkov, ki jih ne dobavlja izvirni proizvajalec, ogrozila funkcionalnost blaga, kadar to ne drži. Na splošno se od podjetij, ki so tudi proizvajalci blaga, pričakuje, da imajo te informacije, medtem ko bi se morala druga podjetja, kot so prodajalci, zanašati na zanesljive informacije, ki so jim na voljo, na primer na podlagi izjave pristojnega nacionalnega organa ali informacij, ki jih zagotovi proizvajalec.

K 11. členu:

Dodano je novo VIII.a poglavje ZVPot-1, ki ureja dodatno zaščito v zvezi s spletnimi vmesniki. Temni vzorci na spletnih vmesnikih podjetij so prakse, ki namerno ali dejansko bistveno izkrivljajo ali zmanjšujejo zmožnost potrošnikov, da sprejemajo samostojne in informirane izbire ali odločitve. Podjetje lahko takšno prakso uporabi za to, da potrošnika napelje k nezaželenemu vedenju ali neželenim odločitvam, ki imajo za potrošnika lahko negativne posledice. Zato se s tem členom, s katerim se v novem 57.a členu ZVPot-1 prenašajo določbe novega 16e člena Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, prepoveduje, da podjetje s strukturo, zasnovo ali funkcijo spletnega vmesnika ali njegovega dela potrošnika zavede ali k čemu napelje ter izkrivi ali ovira njegovo avtonomnost, odločanje ali izbiro.

Poleg generalne prepovedi so nato navedeni tudi primeri izrecno prepovedanih praks, ki vključujejo izkoriščevalsko zasnovane možnosti izbire, s katerimi se potrošnik usmeri k ravnanju, ki koristi podjetju, a morda ni v interesu potrošnika, pri čemer se možnosti izbire ne predstavijo na nevtralen način, pač pa na primer tako, da je določena možnost izbire, za katero se lahko odločiti potrošnik, vizualno, avditivno ali kako drugače bolj vpadljiva ali od potrošnika večkrat zahtevajo, naj izbere, potem ko je že izbral, zlasti s pojavnimi okni, ki zmotijo uporabniško izkušnjo, ali otežujejo postopek odstopa od pogodbe v primerjavi s postopkom sklenitve pogodbe.

Uredba 2022/2065/EU že prepoveduje uporabo temnih vzorcev pri zasnovi in organiziranju spletnih vmesnikov ponudnikom posredniških storitev, ki upravljajo spletne platforme, s tem členom pa se uporaba takih temnih vzorcev prepove tudi podjetjem pri sklepanju pogodb prek spletnega vmesnika. Določbe

Uredbe 2022/2065/EU in tega člena se zato dopolnjujejo, saj se uporabljajo za podjetja, ki delujejo v različnih vlogah.

Določbe tega člena dopolnjujejo veljavno pravno varstvo na področju nepoštenih poslovnih praks in varstva osebnih podatkov. Zato drugi odstavek pojasnjuje, da se prepoved temnih vzorcev uporablja poleg varstva, ki ga zagotavljajo VIII. poglavje ZVPot-1, ki ureja nepošteno poslovne prakse, Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1) ter zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

Nekateri temni vzorci bi namreč lahko pomenili nepošteno poslovno prakso, kot je prepovedana z VIII. poglavjem ZVPot-1. V tem primeru se uporabi pravno varstvo, ki je na voljo v primeru nepoštenih poslovnih praks. Ker pa pri določenih oblikah temnih vzorcev ne gre za nepošteno poslovne prakse, kljub temu pa gre za prakse, ki lahko zavajajo ali manipulirajo potrošnika ali kako drugače bistveno izkrivljajo ali zmanjšujejo njegovo zmožnost sprejemanja svobodnih in informiranih odločitev, se s prvim odstavkom vzpostavlja dodatna zaščita pred temnimi vzorci v zvezi s spletnimi vmesniki. Če torej temni vzorec ne pomeni nepošteno poslovne prakse, je treba opraviti presojo, ali temni vzorec pomeni prakso, prepovedano v skladu s prvim odstavkom.

Tretji odstavek 3. člena ZVPot-1 določa, da se osebni podatki potrošnika zbirajo, obdelujejo in varujejo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov. Zaradi možnosti prekrivanja področja varstva osebnih podatkov in prepovedi temnih vzorcev iz prvega odstavka se zaradi večje jasnosti v drugem odstavku dodatno pojasnjuje, da prepoved temnih vzorcev iz prvega odstavka ne posega v Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1) in zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov. To pomeni, da se presoja skladnosti zbiranja, obdelave in varstva osebnih podatkov izvaja v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov oziroma drugimi predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, presoja, ali določena praksa pomeni temni vzorec, pa v skladu s tem členom.

K 12. členu:

S 4. točko 73. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek 16. člena Direktive 2024/1799/EU, s katerim se dopolnjujejo objektivne zahteve za skladnost blaga, in sicer se med značilnosti in druge lastnosti, ki jih mora blago izpolnjevati, doda tudi popravljivost. Blago mora tako med drugim biti take količine ter imeti značilnosti in druge lastnosti, vključno v zvezi s trajnostjo, popravljivostjo, funkcionalnostjo, združljivostjo in varnostjo, kot je običajno za blago iste vrste, in jih potrošnik lahko razumno pričakuje glede na naravo blaga in ob upoštevanju kakršne koli javne izjave, podane pri oglaševanju ali označevanju.

K 13. členu:

Z novim šestim odstavkom 78. člena ZVPot-1 se prenaša drugi odstavek 16. člena Direktive 2024/1799/EU, ki v 10. člen Direktive 2019/771/EU dodaja nov 2a. odstavek. Ta določa, da se obdobje odgovornosti prodajalca enkrat podaljša za dvanajst mesecev, kadar se v okviru vzpostavitve skladnosti blaga opravi popravilo.

Predlagana določba predstavlja prenos minimalnega standarda varstva potrošnikov, ki ga zahteva Direktiva 2024/1799/EU. Pri tem je treba upoštevati, da Direktiva 2024/1799/EU ne uvaja popolne harmonizacije pravil glede učinkov popravila na tek obdobja odgovornosti prodajalca. Nasprotno, Direktiva 2024/1799/EU izrecno dopušča možnost držav članic, da ohranijo ali uvedejo daljša obdobja odgovornosti jamčevanja prodajalca od minimalnih rokov, določenih s to direktivo.

V slovenskem pravnem redu takšna ureditev že obstaja. 463. člen Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo, 64/16 – odl. US in 20/18 – OROZ631; v nadaljnjem besedilu: OZ), ki ureja roke pri popravilu oziroma zamenjavi stvari v okviru odgovornosti za stvarne napake, določa, da če je bilo treba zaradi napake stvar popraviti, izročiti drugo stvar, zamenjati dele in podobno, začnejo roki iz 461. člena (pregled stvari in očitne napake) in 462. člena (skrite napake) teči od izročitve

popravljenе stvari, izročitve druge stvari, zamenjave delov in podobno. Obstoječa ureditev OZ tako potrošnikom že zagotavlja pravne učinke, povezane s popravilom oziroma zamenjavo blaga, ki presegajo minimalni standard, določen z Direktivo 2024/1799/EU, in s tem spodbuja izbiro popravila kot načina vzpostavitve skladnosti blaga.

Novi šesti odstavek 78. člena ZVPot-1 zato ne posega v obstoječo ureditev po OZ in ne zmanjšuje ravni varstva, ki jo potrošnikom že zagotavlja slovenski pravni red. Njegov namen je zagotoviti prenos obveznega minimalnega standarda iz Direktive 2024/1799/EU v ZVPot-1, pri čemer se ohranja uporaba splošnih pravil OZ, kolikor ta za potrošnike določajo ugodnejše pravne učinke.

K 14. členu:

Novi sedmi odstavek 82. člena ZVPot-1 prenaša tretji odstavek 16. člena Direktive 2024/1799/EU, s katerim se določa, da prodajalec pri sprejemu jamčevalnega zahtevka za vzpostavitev skladnosti blaga potrošnika obvesti o njegovi pravici do izbire med popravilom in zamenjavo ter o podaljšanju obdobja odgovornosti iz šestega odstavka 78. člena ZVPot-1 v primeru popravila ali zamenjave blaga. Tudi ta odstavek se dodaja z namenom spodbujanja popravil v okviru odgovornosti prodajalca. Nova obveznost obveščanja potrošnika o pravici do izbire med popravilom in zamenjavo namreč povečuje ozaveščenost o obeh možnostih. Hkrati se tako spodbuja trajnostna potrošnja in prispeva h krožnemu gospodarstvu.

Novi osmi odstavek 82. člena ZVPot-1 določa, da lahko prodajalec potrošniku za čas popravila blaga – odvisno od značilnosti zadevne kategorije blaga, zlasti potrebe potrošnika, da je blago stalno na voljo – zagotovi brezplačno uporabo nadomestnega blaga, vključno z obnovljenim blagom. Če prodajalec potrošniku ne zagotovi nadomestnega blaga v začasno uporabo, ima potrošnik (v skladu s tretjim odstavkom 81. člena ZVPot-1) pravico uveljavljati škodo, ki jo je utrpel, ker blaga ni mogel uporabljati, od trenutka, ko je zahteval vzpostavitev skladnosti, pa vse do njene izvršitve.

Iz devetega odstavka 82. člena ZVPot-1 pa izhaja, da lahko prodajalec svojo obveznost zamenjave blaga izpolni z obnovljenim blagom, če potrošnik to izrecno zahteva. Ne glede na določbo mora prodajalec popravilo še vedno opraviti v razumnem roku. Z dajanjem blaga v izposojno za čas popravila se lahko preprečijo znatne nevšečnosti za potrošnika, nikakor pa se ne more upravičiti nerazumno dolgo obdobje za popravilo.

K 15. členu:

V 92. členu ZVPot-1 se preštevilčijo odstavki, in sicer tako, da proizvajalec neposredno odgovarja potrošniku v celotnem obdobju tržne garancije trajnosti za popravilo ali zamenjavo blaga v skladu s prvim, drugim in desetim do dvanajstim odstavkom 82. člena ZVPot-1.

K 16. členu:

V drugem stavku prvega odstavka 97. člena ZVPot-1 se črta beseda »skupno«, saj se je izkazalo, da se določba v praksi težko dosledno upošteva.

V četrtem in petem odstavku 97. člena se, da bi se izognili nejasnosti, izraz »neskladnost« zamenja z izrazom »napaka«.

V novem šestem in sedmem odstavku se v povezavi s pravico potrošnika, da zahteva vračilo kupnine v skladu s tretjim in petim odstavkom 97. člena, doda rok, v katerem mora proizvajalec potrošniku vrniti kupnino. Določitev roka je potrebna, ker se za kršitev določb tretjega in petega odstavka 97. člena ZVPot-1 določa prekršek (38. in 39. točka prvega odstavka 240. člena), ki nastane šele po preteku roka za vračilo. Ker ZVPot-1 ni imel določenega roka za vračilo, ni bilo mogoče določiti časa prekrška in torej prekrškovno ukrepanje v takšnem primeru dejansko ni bilo mogoče.

K 17. členu:

K 98.a členu ZVPot-1:

V ZVPot-1 se dodaja nov 5. odsek Pravica do popravila, ki vsebuje člene od 98.a do 98.h. V členih od 98.a do 98.e gre za določbe, ki urejajo pravico do popravila blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti. Členi od 98.f do 98.h pa vsebujejo določbe, ki se nanašajo na pravico do popravila za vse vrste blaga in ne samo za blago, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti.

S prvim odstavkom 98.a člena ZVPot-1 se določa obveznost proizvajalca, da popravi blago, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, določene v pravnih aktih Evropske unije, brezplačno ali za plačilo, in sicer v obsegu teh zahtev glede popravljivosti, ter da zagotavlja vzdrževanje blaga in nadomestne dele v roku, določenem v pravnih aktih Evropske unije. Zahteve glede popravljivosti zajemajo zahteve na podlagi pravnih aktov Evropske unije, ki zagotavljajo, da je blago mogoče popraviti, med drugim tudi zahteve iz okvira za okoljsko primerno zasnovo iz Uredbe 2024/1781/EU, da se zajameta širok nabor blaga in tudi prihodnji razvoj na katerem koli drugem področju prava Evropske unije.

Zahteve glede popravljivosti zagotavljajo, da je blago popravljivo. Obveznost popravila tako velja le za blago, ki je popravljivo po zasnovi. Upoštevne zahteve glede popravljivosti vključujejo zahteve glede zasnove, s katerimi se izboljšuje zmožnost razstavljanja blaga, in glede določenih nadomestnih delov, ki morajo biti za minimalno obdobje dani na voljo. Poleg obveznosti proizvajalca, da popravi blago, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, mora proizvajalec hkrati zagotavljati tudi vzdrževanje blaga in nadomestne dele v roku, določenem v pravnih aktih Evropske unije.

V skladu z drugim odstavkom 98.a člena ZVPot-1 minister, pristojen za varstvo potrošnikov, izda pravilnik, s katerim določi blago, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, določene v pravnih aktih Evropske unije iz prejšnjega odstavka. Primeri pravnih aktov Evropske unije, ki določajo zahteve glede popravljivosti, so delegirani akti, sprejeti na podlagi Uredbe 2024/1781/EU, ali izvedbeni akti, sprejeti na podlagi Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (prenovitev) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/125/ES), ki vzpostavlja okvir za izboljšanje okoljske trajnostnosti izdelkov, ali drugi ustrezni pravni akti Evropske unije, kot je Uredba (EU) 2023/1542 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2023 o baterijah in odpadnih baterijah, spremembi Direktive 2008/98/ES in Uredbe (EU) 2019/1020 ter razveljavitvi Direktive 2006/66/ES (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2023/1542/EU).

S tretjim odstavkom se prenaša prvi odstavek 5. člena Direktive 2024/1799/EU, in sicer, da proizvajalec obveznosti iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1 zagotavlja sam ali ima v ta namen sklenjeno pogodbo z drugim podjetjem. Da bi se izognili nepotrebnim stroškom prevoza in emisijam, je namreč koristno, če se popravilo izvede čim bližje potrošniku. Proizvajalci morajo zato imeti možnost, da sklenejo pogodbo z drugim podjetjem, podizvajalcem, če nimajo infrastrukture za popravilo ali če lahko popravilo izvede popraviljavec, ki je bližje potrošniku.

S četrtem odstavkom se prenaša tretji odstavek 5. člena Direktive 2024/1799/EU, in sicer, da mora obveznost popravila veljati tudi v primerih, kadar ima proizvajalec sedež izven Evropske unije. Da bi se potrošniki za izpolnitev obveznosti popravila lahko obrnili na gospodarski subjekt, ki ima sedež v Evropski uniji, Direktiva 2024/1799/EU določa niz alternativnih gospodarskih subjektov, ki morajo v takih primerih izpolniti proizvajalčevo obveznost popravila. To bo proizvajalcem s sedežem izven Evropske unije omogočilo, da bodo organizirali in izpolnili svojo obveznost popravila v Evropski uniji.

K 98.b členu ZVPot-1:

S prvim odstavkom 98.b člena ZVPot-1 se prenaša drugi odstavek 5. člena Direktive 2024/1799/EU, ki opredeljuje popravilo za blago iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti.

Popravilo se lahko opravi brezplačno ali po razumni ceni. Brezplačno popravilo lahko proizvajalci ponudijo na primer, kadar je napaka krita s tržno garancijo (na primer glede zajamčene trajnosti blaga), razumna cena pa pomeni, da mora biti cena določena tako, da potrošnikov ne odvraca od popravila. O ceni in pogojih popravila se morata proizvajalec in potrošnik dogovoriti v pogodbi, potrošnik pa je svoboden pri odločitvi, ali so cena in pogoji zanj sprejemljivi. Obveznost sklenitve take pogodbe in konkurenčni pritiski drugih popraviljavcev bosta proizvajalce spodbudila k temu, da bodo ponudili ceno, sprejemljivo za potrošnika.

Popravilo se opravi v razumnem roku od trenutka, ko proizvajalec fizično prevzame blago, prejme blago ali mu potrošnik da dostop do blaga.

Da bi potrošnike spodbudili k popravilu blaga iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, iz drugega odstavka 98.b člena ZVPot-1 izhaja, da lahko proizvajalec za čas popravila v izposojno ponudi primerljivo blago, ki ga potrošnik vrne po prejetju svojega popravljenega blaga. Proizvajalec lahko potrošniku za čas popravila blaga zagotovi brezplačno uporabo nadomestnega blaga ali mu ponudi nadomestno blago po razumni ceni.

Če popravilo ni mogoče, lahko proizvajalec potrošniku ponudi obnovljeno blago, kar izhaja iz tretjega odstavka 98.b člena ZVPot-1.

Nadalje četrti odstavek 98.b člena ZVPot-1 določa, da lahko potrošnik za blago iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, zahteva popravilo od katerega koli popraviljavca po lastni izbiri. Ker bodo potrošniki morali za popravilo plačati, bodo verjetno primerjali različne možnosti popravila, da bi izbrali najustreznejše storitve popravil za svoje potrebe. Verjetno je, da se bodo obrnili na neodvisne popraviljavce v svoji bližini ali na prodajalca, preden bodo stopili v stik s proizvajalci, ki so lahko na primer geografsko bolj oddaljeni in bi lahko zaradi prevoznih stroškov za popravilo zaračunali višjo ceno.

K 98.c členu ZVPot-1:

S prvim odstavkom 98.c člena ZVPot-1 se prenaša četrti odstavek 5. člena Direktive 2024/1799/EU, in sicer da mora proizvajalec, ki daje na voljo nadomestne dele in orodja za blago iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, za te nadomestne dele in orodja zaračunati razumno ceno, ki ne odvrta od dostopa do takih nadomestnih delov in orodij ter s tem preprečuje popravilo.

Za dopolnitev teh ukrepov proizvajalec v skladu z drugim odstavkom 98. c člena ZVPot-1 ne sme uporabljati nobenih pogodbenih klavzul, strojne ali programske opreme, ki bi ovirala popravilo blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, razen če so utemeljene z legitimnimi in objektivnimi dejavniki, vključno s preprečevanjem ali omejevanjem nedovoljene uporabe del in drugih predmetov, zaščitene s pravicami intelektualne lastnine na podlagi pravnih aktov Evropske unije in nacionalnih pravnih aktov. To spodbuja konkurenco in potrošnikom omogoča boljše storitve in nižje cene popravil.

V skladu s tretjim odstavkom 98.c člena ZVPot-1 proizvajalec neodvisnemu popraviljavcu za popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, ne sme preprečevati uporabe originalnih ali rabljenih nadomestnih delov, združljivih nadomestnih delov in nadomestnih delov, narejenih s tridimenzionalnim tiskanjem, kadar so ti nadomestni deli skladni z zahtevami iz drugih predpisov, kot so zahteve glede varnosti proizvodov, in s pravicami intelektualne lastnine.

K 98.d členu ZVPot-1:

S prvim odstavkom 98.d člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek 5. člena Direktive 2024/1799/EU, in sicer da proizvajalec lahko zavrne potrošnikov zahtevek za popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, kadar je popravilo dejansko nemogoče. Proizvajalec tako na primer nima možnosti, da zavrne popravilo izključno iz ekonomskih razlogov, kot so stroški nadomestnih delov.

Drugi odstavek 98.d člena ZVPot-1 prenaša sedmi odstavek 5. člena Direktive 2024/1799/EU, da proizvajalec ne sme zavrniti popravila blaga iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, samo zato, ker je predhodno popravilo izvedel drug popraviljavec ali druga oseba, na primer potrošnik sam.

K 98.e členu ZVPot-1:

S prvim odstavkom 98.e členom ZVPot-1 se prenaša peti odstavek 5. člena Direktive 2024/1799/EU. Proizvajalec za blago iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, zagotovi, da lahko potrošnik na prosto dostopnem spletnem mestu dostopa do informacij o okvirnih cenah, zaračunanih za običajno popravilo blaga.

Z drugim odstavkom 98.e člena ZVPot-1 pa se prenaša 6. člen Direktive 2024/1799/EU, ki določa, da proizvajalec za blago iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, potrošniku brezplačno, za čas trajanja proizvajalčeve obveznosti zagotavljanja popravila, zagotovi informacije o svojih storitvah popravil na lahko dostopen, jasen in razumljiv način. Proizvajalci morajo informirati potrošnike, tako da jim dajo na voljo informacije o svoji obveznosti popravila in svojih storitvah popravil, zato da se poveča ozaveščenost potrošnikov o razpoložljivosti popravila ter s tem tudi verjetnost, da se bodo potrošniki odločili zanj. Informacije morajo biti na voljo vsaj med celotnim trajanjem obveznosti popravila, kar se razume kot obdobje od trenutka dajanja na trg do izteka zahtev glede popravljivosti. V informacijah mora biti navedeno blago, za katero velja obveznost, ter pojasnilo, da se za to blago popravilo lahko opravi ter v kakšnem obsegu se opravi, na primer prek drugega podjetja oziroma podizvajalcev. Te informacije morajo biti potrošniku lahko dostopne ter zagotovljene na jasen in razumljiv način, ne da jih mora potrošnik zahtevati. Proizvajalec lahko sam določi način, na katerega bo obvestil

potrošnika, na primer na spletnem mestu na viden in opazen način, prek digitalnega potnega lista izdelka ali na prodajnem mestu, na primer, kadar je proizvajalec hkrati tudi prodajalec.

K 98.f členu ZVPot-1:

Z 98.f členom ZVPot-1 se prenaša 4. člen Direktive 2024/1799/EU, in sicer evropski obrazec z informacijami o popravilu, s katerim popravljavci potrošniku zagotavljajo ključne informacije o svojih storitvah popravil. Uporaba standardiziranega evropskega obrazca z informacijami o popravilu je za popraviljavce prostovoljna, potrošniki pa imajo tako svobodno izbiro pri odločitvi, kdo bo njihovo blago popravil. Obliko in vsebino evropskega obrazca z informacijami o popravilu določi minister, pristojen za varstvo potrošnikov.

Drugi odstavek 98.f člena ZVPot-1 določa ključne parametre, ki vplivajo na potrošnikovo odločitev o popravilu. Evropski obrazec z informacijami o popravilu mora med drugim vsebovati naravo napake in vrsto predlaganega popravila, ceno popravila, čas, v katerem naj popraviljavec opravi popravilo, in kraj, kjer potrošnik izroči blago v popravilo. Če popraviljavec ponuja dodatne storitve, kot je na primer prevoz, je treba navesti tudi posamezne stroške teh storitev. Informacije na evropskem obrazcu z informacijami o popravilu morajo biti potrošniku zagotovljene na jasn in razumljiv način ter v skladu z zahtevami glede dostopnosti iz Direktive (EU) 2019/882 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o zahtevah glede dostopnosti za proizvode in storitve (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/882/EU).

Evropski obrazec z informacijami o popravilu potrošniku omogoči, da oceni in na preprost način primerja storitve popravil, vključno z alternativnimi ponudbami za popravilo, mikro, malim in srednjim podjetjem pa olajšuje zagotavljanje informacij o storitvah popravil. Popraviljavci tako pridobijo večjo pravno varnost, saj se šteje, da je s tem, ko uporabijo in pravilno izpolnijo evropski obrazec z informacijami o popravilu, izpolnjena njihova pravna obveznost, zlasti v zvezi z zagotovitvijo določenih predpogodbenih informacij na podlagi Direktive 2011/83/EU. S standardizirano predstavitevjo ključnih informacij na evropskem obrazcu z informacijami o popravilu se izboljšujeta jasnost in preglednost, s tem pa se prispeva k večjemu zaupanju potrošnikov v storitve popravil.

Tretji odstavek 98.f člena ZVPot-1 določa, da se evropski obrazec z informacijami o popravilu zagotovi brezplačno na trajnem nosilcu podatkov in v razumnem roku po potrošnikovi zahtevi. Razumni rok ustreza najkrajšemu možnemu obdobju po potrošnikovi zahtevi in preden se potrošnik zaveže s pogodbo o opravljanju storitev popravil.

Ne glede na določbo tretjega odstavka 98.f člena ZVPot-1, da se evropski obrazec z informacijami o popravilu zagotovi brezplačno, mora popraviljavec v določenih primerih opraviti diagnostično storitev, kar pomeni, da mora pregledati blago, da ugotovi naravo napake ali vrsto popravila. V takih primerih ima možnost, da od potrošnika zahteva plačilo stroškov, ki jih ima pri tem, vključno s stroški dela ali prevoza. Zato iz četrtega odstavka 98.f člena ZVPot-1 izhaja, da kadar je za opredelitev narave napake, vrste popravila in za oceno cene popravila potrebna diagnostična storitev, vključno s pregledom, lahko popraviljavec od potrošnika zahteva plačilo potrebnih stroškov za to storitev. V skladu s predpogodbenimi informacijami pa mora popraviljavec potrošnika predhodno obvesti o takih stroških diagnostične storitve, in sicer preden potrošnik zahteva diagnostično storitev in pred predložitvijo evropskega obrazca z informacijami o popravilu. Potrošnik ima tudi možnost, da ne zahteva diagnostične storitve, kadar meni, da so stroški zanj previsoki. Če pa se potrošnik odloči za popravilo blaga, ima popraviljavec možnost, da take stroške odbije od cene popravila. Informacije o odbitku se lahko sporočijo v evropskem obrazcu z informacijami o popravilu.

Peti odstavek 98.f člena ZVPot-1 določa, da popraviljavec pogojev popravila iz evropskega obrazca z informacijami o popravilu, vključno s ceno popravila, ne sme spreminjati v obdobju 30 dni od datuma, ko je potrošniku zagotovil evropski obrazec z informacijami o popravilu, razen če se popraviljavec in potrošnik dogovorita o daljšem obdobju veljavnosti pogojev. Tako ima potrošnik dovolj časa za primerjavo različnih ponudb za popravilo. Če se pogodba o opravljanju storitev popravil sklene na podlagi evropskega obrazca z informacijami o popravilu, so informacije o pogojih popravila in ceni iz navedenega obrazca sestavni del pogodbe o opravljanju storitev popravil, s čimer se opredelijo tudi obveznosti popraviljavca na podlagi navedene pogodbe.

Kadar potrošnik v obdobju veljavnosti sprejme pogoje, določene v evropskem obrazcu z informacijami o popravilu, mora popraviljavec izvesti storitev popravila pod temi pogoji.

Iz šestega odstavka 98.f člena ZVPot-1 izhaja, da kadar je popraviljavec potrošniku predložil popoln in točen evropski obrazec z informacijami o popravilu, se šteje, da je izpolnil obveznosti predhodnih informacij v zvezi z glavnimi značilnostmi storitve popravila in identiteto popraviljavca ter glede njegovih

kontaktnih podatkov, informacij v zvezi s ceno in ureditvami za izvedbo ter časom izvedbe storitve popravila, ki izhajajo bodisi iz tega zakona ali zakona, ki ureja storitve na notranjem trgu.

K 98.g členu ZVPot-1:

Z 98.g členom ZVPot-1 se prenaša 7. člen Direktive 2024/1799/EU, ki opredeljuje nacionalni razdelek na evropski spletni platformi za popravila. Nacionalni razdelek je del evropske spletne platforme, ki temelji na skupnem spletnem vmesniku in potrošnikom pomaga oceniti in primerjati prednosti različnih ponudnikov storitev popravil ter jih tako spodbuditi, da se odločijo za popravilo.

V skladu s prvim odstavkom 98.g člena ZVPot-1 ima potrošnik možnost, da na nacionalnem razdelku na evropski spletni platformi za popravila brezplačno poišče popraviljavce, prodajalce obnovljenega blaga, kupce blaga z napako za namen obnove ali skupnostne pobude za popravila.

Drugi odstavek 98.g člena ZVPot-1 določa, katere funkcije iskanja vključuje nacionalni razdelek, kaj omogoča potrošnikom in popraviljavcem, hkrati pa zagotavlja tudi dostopnost za invalide in kontaktne obrazce za sporočanje tehničnih težav. Na nacionalnem razdelku potrošniki uporabljajo iskalne funkcije, ki omogočajo prikaz po različnih značilnostih, kot so kategorije blaga, razpoložljivost začasnega nadomestnega blaga, kazalniki kakovosti in morebitni pogoji popravila, vključno z lokacijo popraviljavca in možnostjo čezmejnega opravljanja storitev. Funkcija iskanja na podlagi blaga se nanaša na vrsto ali blagovno znamko blaga. Glede na to, da popraviljavci ne morejo biti seznanjeni s konkretno napako, dokler ni predložena zahteva za popravilo, zadostuje, da zagotovijo splošne informacije o ključnih elementih njihovih storitev popravil, zlasti o povprečnem času za izvedbo popravila, možnosti začasne zagotovitve nadomestnega blaga, kraju, kjer potrošnik izroči blago v popravilo, in razpoložljivosti pomožnih storitev, na podlagi česar se potrošniki odločijo, ali bodo zadevno blago dali popraviti.

Preko nacionalnega razdelka evropske spletne platforme lahko potrošnik neposredno od popraviljavca zahteva tudi evropski obrazec z informacijami o popravilu, kadar ga je ta prostovoljno dal na voljo.

Iz tretjega odstavka 98.g člena ZVPot-1 izhaja, da je registracija popraviljavcev, prodajalcev obnovljenega blaga, kupcev blaga z napako za namen obnove in skupnostnih pobud za popravila na nacionalnem razdelku evropske spletne platforme prostovoljna.

K 98.h členu ZVPot-1:

Z 98.h členom ZVPot-1 se prenaša 9. člen Direktive 2024/1799/EU, in sicer določbe v zvezi z nacionalno kontaktno točko nacionalnega razdelka evropske spletne platforme za popravila. Nacionalna kontaktna točka je odgovorna za naloge v zvezi z upravljanjem nacionalnega razdelka evropske spletne platforme. Nacionalna kontaktna točka po potrebi izvaja nadzor nad podatki iz nacionalnega razdelka za namene odkrivanja, identificiranja in odstranjevanja neveljavnih informacij.

V skladu s prvim odstavkom 98.h člena ZVPot-1 nacionalna kontaktna točka zagotavlja dostop do nacionalnega razdelka za registracijo popraviljavcev, prodajalcev obnovljenega blaga, kupcev blaga z napako za namen obnove in skupnostnih pobud za popravila, v skladu z drugim odstavkom 98.h člena ZVPot-1 pa nudi pomoč Evropski komisiji na področju delovanja nacionalnih razdelkov evropske spletne platforme.

Naloge nacionalne kontaktne točke v skladu s tretjim odstavkom 98.h člena ZVPot-1 opravlja ministrstvo, pristojno za varstvo potrošnikov.

Na podlagi osmega odstavka 7. člena Direktive 2024/1799/EU morajo države članice sprejeti ustrezne ukrepe za obveščanje potrošnikov, zadevnih gospodarskih subjektov in prodajalcev o razpoložljivosti evropske spletne platforme, zato bo ministrstvo, pristojno za varstvo potrošnikov, ki bo opravljalo naloge nacionalne kontaktne točke, povezavo do evropske spletne platforme javno objavilo na svoji spletni strani.

K 18. členu:

Doda se nov 99.a člen ZVPot-1, ki opredeljuje rok, v katerem podjetje odgovarja za nepravilnosti pri opravljeni storitvi (podobno kot je to urejeno v prvem odstavku 78. člena ZVPot-1 za neskladnost blaga).

K 19. členu:

V prvem odstavku 100. člena ZVPot-1 se, da bi se izognili morebitnemu dvomu o prosti izbiri zahtevka pri prvih dveh alinejah oziroma zahtevkih doda beseda »ali«.

V ZVPot-1 se 100. člen dopolni z novima odstavkoma, drugim in tretjim, za prvim odstavkom 100. člena ZVPot-1, ki podrobneje uredita podajo zahtevka potrošnika, saj se je zdaj smiselno uporabljala določba

84. člena ZVPot-1, ki sicer velja za zahtevke potrošnika v primeru jamčevalnega zahtevka zaradi neskladnosti.

V četrtem in petem odstavku se na novo določi razumni rok za izpolnitev zahtevkov iz prvega odstavka 100. člena ZVPot-1 za neodplačno odpravo nepravilnosti pri opravljeni storitvi in vnovično izvedbo storitve, kakor je določen pri neskladnosti blaga in garanciji. Ureditev je potrebna, ker so v praksi primeri, da podjetje sicer ugodi zahtevi potrošnika, potem pa ne izpolni zahtevka v nekem razumnem roku ali pa ga sploh ne izpolni. V povezavi s spremenjeno določbo se določi tudi prekršek.

K 20. členu:

Zaradi podrobnejše ureditve rokov za izpolnitev zahtevkov v novem 99.a členu ZVPot-1, novem četrtem in petem odstavku 100. člena ZVPot-1 ter v novem 101.a členu ZVPot-1 določba prvega odstavka 101. člena ZVPot-1 ni več potrebna in se ta črta. Zaradi tega se smiselno spremeni tudi naslov člena.

Besedilo novega prvega odstavka 101. člena ZVPot-1 se prilagodi skladno z besedilom 85. člena ZVPot-1, ki se uporablja v primeru neskladnosti blaga. Gre le za slogovno prerazporeditev besedila člena, pravice potrošnika in dolžnosti podjetja pa se ne spreminjajo.

K 21. členu:

Doda se nov 101.a člen ZVPot-1, ki opredeljuje rok za vračilo plačanega zneska ali dela kupnine (podobno, kot je to urejeno v 86. členu ZVPot-1 za neskladnost blaga).

K 22. členu:

Ker v praksi nastajajo dileme, kdaj oziroma ali sploh prenehajo pravice potrošnika iz prvega odstavka 100. člena ZVPot-1, se doda nov, 102.a člen ZVPot-1, ki se enako kot pri neskladnosti blaga (87. člen ZVPot-1) in garanciji (93. člen ZVPot-1) nanaša na izgubo pravic.

K 23. členu:

V ZVPot-1 se 130. člen nanaša na predhodne informacije, ki jih morajo podjetja zagotoviti v okviru pogodb, sklenjenih na daljavo, in pogodb, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov. Določba prvega odstavka 130. člena ZVPot-1 že zdaj določa, katere informacije mora dobiti potrošnik, najpozneje preden ga pogodba ali ponudba zavezuje, pri čemer med drugim ostaja že uveljavljeni sklic na informacije iz prvega odstavka 18. člena ZVPot-1, kjer so določene predhodne informacije v okviru pogodb, ki niso pogodbe, sklenjene na daljavo, ali pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov. Čeprav se sklic na prvi odstavek 18. člena ZVPot-1 sicer ne spremeni, je treba poudariti, da se je seznam predhodnih informacij iz 18. člena ZVPot-1 razširil, kar vpliva tudi na predhodne informacije iz 130. člena ZVPot-1.

Kot dodatno pa se doda tudi sklic na nova četrta in peti odstavek 18. člena ZVPot-1, s čimer se prenašata novi točki (b) in (c) tretjega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki nadomesti oziroma vstavi točki (l) in (la) v prvi odstavek 6. člena Direktive 2011/83/EU. Vsebinsko to pomeni, da morajo podjetja tudi pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, in pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, zagotoviti ustrezno uporabo usklajenega obvestila o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga in njegovih glavnih elementov kot tudi ustrezno uporabo usklajene oznake tržne garancije trajnosti, ki bosta predpisana s pravilnikom.

S spremembo 6. točke prvega odstavka 130. člena ZVPot-1 se v skladu z novo točko (h) prvega odstavka 6. člena Direktive 2011/83/EU, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2023/2673/EU, določa dodatna predhodna informacija, ki jo mora potrošnik prejeti pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, najpozneje preden ga pogodba ali ponudba zavezuje, in sicer mora prejeti informacijo o obstoju in namestitvi funkcije za odstop od pogodbe, ki se na novo določa v 138.a členu ZVPot-1.

V 15. točki prvega odstavka 130. člena ZVPot-1, s čimer se prenaša točka (a) tretjega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki nadomesti točko (g) v prvem odstavku 6. člena Direktive 2011/83/EU, se v predhodnih informacijah, ki jih morajo podjetja zagotoviti le v okviru pogodb, sklenjenih na daljavo, in pogodb, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, določi tudi možnost okolju prijazne dostave, kadar je ta na voljo. Podjetja bi morala potrošnike, kadar je to primerno, obvestiti o razpoložljivosti okolju prijaznih

možnosti dostave, kot je dostava blaga s tovornim kolesom ali električnim dostavnim vozilom oziroma možnost združevanja pošilk.

K 24. členu:

V ZVPot-1 se 132. člen nanaša na formalne zahteve pri pogodbah, sklenjenih na daljavo. Drugi odstavek 132. člena ZVPot-1 pa določa, da mora podjetje potrošnika, preden ga pogodba, ki se sklepa na daljavo z uporabo elektronskih sredstev, zavezuje k plačilu, jasno in v vidni obliki opozoriti na nekatere informacije iz 18. in 130. člena ZVPot-1. Informacije v zvezi z dosedanje 9. točko prvega odstavka 18. člena ZVPot-1 ostajajo enake, le da so se zaradi spremenjenega vrstnega reda preštevilčile pod 12. točko prvega odstavka 18. člena ZVPot-1. Dodatno pa mora podjetje opozoriti na informacijo, da ima blago tržno garancijo trajnosti, predložiti podatek o njenem trajanju in opozorilo o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga, kadar proizvajalec potrošniku brez dodatnih stroškov ponuja tržno garancijo trajnosti, ki zajema celotno blago in velja več kot dve leti, in te informacije dati na voljo podjetju (9. točka prvega odstavka 18. člena ZVPot-1).

V četrtem odstavku se navedba 9. točke prvega odstavka 18. člena ZVPot-1 spremeni v 12. točko le zaradi preštevilčenja točk v 18. členu ZVPot-1. Vsebinske spremembe ni.

K 25. členu:

Z novim 138.a členom ZVPot-1 se prenaša nov, 11a člen Direktive 2011/83/EU, kakor je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, ki na novo uvaja tako imenovani gumb za odstop kot funkcionalnost spletnega vmesnika, dodatni alternativni način uveljavljanja pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo, v primeru pogodb, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika. S tem se zagotavlja, da lahko potrošnik od pogodbe, sklenjene na daljavo preko spletnega vmesnika, odstopi tako enostavno, kot jo lahko sklene.

Poleg drugih obstoječih načinov odstopa od pogodbe mora tako podjetje, kadar ponuja možnost sklepanja pogodb na daljavo prek spletnega vmesnika, na primer prek spletnega mesta ali v aplikaciji, potrošniku omogočiti, da lahko od take pogodbe odstopi z uporabo funkcije za odstop od pogodbe (ki se na primer označi z besedami »kliknite tukaj za odstop od pogodbe«). Podjetje zagotovi, da to funkcijo za odstop od pogodbe potrošnik zlahka najde, do nje dostopa na preprost način ter je med rokom za odstop stalno na voljo in jasno vidna. Ne sme biti na primer zahtevano, da potrošnik izvede določene postopke, da bi našel funkcijo za odstop od pogodbe ali dostopal do nje, kot je naložitev aplikacije, če pogodba, sklenjena na daljavo, ni bila sklenjena v tej aplikaciji. Za olajšanje postopka bi lahko podjetje na primer navedlo hiperpovezave, ki bi potrošnika vodile do funkcije za odstop od pogodbe.

Funkcija za odstop od pogodbe potrošniku omogoča, da pošlje spletno obvestilo o odstopu od pogodbe, s katerim podjetje obvesti o svoji odločitvi, da odstopa od pogodbe, tako da zagotovi ali potrdi informacije, potrebne za identifikacijo pogodbe. Potrošnik, ki se je že identificiral, na primer s prijavo, lahko tako odstopi od pogodbe, ne da bi se moral še enkrat identificirati ali identificirati pogodbo, od katere želi odstopiti.

Da potrošnik ne bi nenamerno uveljavil pravice do odstopa od pogodbe, se zahteva, da potrošnik potrdi odločitev o odstopu od pogodbe na način, ki potrdi njegovo namero za to. Potrošnik mora zato izpolnjeno spletno obvestilo o odstopu od pogodbe predložiti z uporabo funkcije za potrditev (na primer »potrdi odstop od pogodbe«). Ko potrošnik aktivira to funkcijo za potrditev, podjetje potrošniku brez nepotrebnega odlašanja na trajnem nosilcu podatkov pošlje potrdilo o prejemu spletnega obvestila o odstopu od pogodbe, vključno z njegovo vsebino ter datumom in časom njegove predložitve. Da bi potrošnik pravočasno uveljavil pravico do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo, mora predložiti spletno obvestilo o odstopu od pogodbe pred iztekom odstopnega roka.

K 26. členu:

S V. poglavjem tretjega dela ZVPot-1 se kot posebna vrsta pogodbe ureja pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo. To je pogodba, sklenjena med podjetjem in potrošnikom v zvezi s finančnimi storitvami (na primer storitve bančne, kreditne, zavarovalne, pokojninske, naložbene ali plačilne narave) na podlagi organizirane prodaje na daljavo ali sistema opravljanja storitev brez istočasne fizične prisotnosti pogodbenih strank, ki ga vodi podjetje, ki za namen sklenitve uporablja izključno enega ali več sredstev za komuniciranje na daljavo vse do takrat in vključno s trenutkom, ko je pogodba sklenjena.

Pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, je že urejena v 147. do 158. členu ZVPot-1, zato se s predlogom zakona ti členi spreminjajo tako, da bodo določbe skladne z določbami Direktive 2023/2673/EU. Direktiva 2023/2673/EU namreč razveljavlja Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2002/65/ES z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2022/65/ES), preneseno v 147. do 158. členu ZVPot-1, in posodobljene določbe o pogodbi o finančnih storitvah, sklenjeni na daljavo, dodaja v novo poglavje IIIa Direktive 2011/83/EU (novi členi 16a do 16e), ki sicer v splošnem delu že ureja večino pogodb, sklenjenih na daljavo in zunaj poslovnih prostorov.

K 27. členu:

S tem členom se v 148. členu ZVPot-1 zaradi določenih posebnosti pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, ureja njeno področje uporabe. Ker je pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, v ZVPot-1 umeščena kot posebna pogodba tretjega dela, se za pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo, uporabljajo tudi vse določbe splošnega dela ZVPot-1 (prvi, drugi, četrti in peti del). Prav tako se za pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo, v skladu s prvim odstavkom uporabljajo tudi nekatere določbe glede pogodbe, sklenjene na daljavo, ki je sicer urejena v IV. poglavju tretjega dela in se v skladu s 5. točko prvega odstavka 129. člena ZVPot-1 za pogodbe o finančnih storitvah drugače ne uporablja.

Z drugim odstavkom se določa, da se v primeru pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, ki obsega začetni sporazum o storitvi, ki mu sledijo zaporedni posli ali niz ločenih poslov iste vrste, določbe ZVPot-1 uporabljajo samo za začetni sporazum (saj zaporedni posli ali niz ločenih poslov iste vrste, ki se opravijo v nekem času, lahko veljajo za celoto), razen 13. člena ZVPot-1, ki se uporablja tudi za preostale zaporedne posle ali niz ločenih poslov iste vrste. Kadar ni začetnega sporazuma (zaporedni posli ali niz ločenih poslov pa so iste vrste, opravljeni v določenem času med istimi pogodbenimi strankami), se v skladu s tretjim odstavkom določbe, ki urejajo pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo, uporabljajo za vse zaporedne posle ali niz ločenih poslov, razen določb, povezanih z zagotavljanjem predhodnih informacij, ki pa se uporabljajo samo za prvi posel. Dodatno je določeno tudi, da kadar se posel iste vrste ne opravlja več kot eno leto, velja naslednji posel za prvega v novem nizu poslov in se zanj znova uporabljajo vsi členi ZVPot-1 (znova je treba, na primer, podati predhodne informacije). Drugi in tretji odstavek tako prenašata nov, 1b odstavek 3. člena Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU.

Od sprejetja Direktive 2002/65/ES so bili na ravni EU sprejeti in v nacionalno zakonodajo preneseni številni pravni akti, ki po področjih urejajo posamezne finančne storitve. Da ne bi prišlo do podvajanja, je s četrtim, petim in šestim odstavkom določena tako imenovana varnostna mreža, v skladu s katero se določbe ZVPot-1 za posamezne finančne storitve uporabljajo samo v primerih, ko te posamezne finančne storitve še niso urejene v drugem pravnem aktu, in sicer v zvezi s pravili o predhodnih informacijah, pravili o pravici do odstopa od pogodbe in pravili o ustreznih pojasnilih. S tem se v slovenski pravni red prenašajo določbe desetega odstavka novega 16a člena, šestega odstavka novega 16b člena in petega odstavka novega 16d člena Direktive 2011/83/EU, kakor so bili dodani z Direktivo 2023/2673/EU.

S četrtim odstavkom se tako določa, da se za posamezne finančne storitve, ki jih ureja drug predpis, ki vsebuje pravila o predhodnih informacijah, uporabljajo samo pravila o predhodnih informacijah iz tega drugega predpisa, ne glede na raven podrobnosti pravil (če na primer drug predpis določa, da je pri posamezni finančni storitvi treba kot predhodne informacije navesti le nekaj osnovnih informacij, ni treba navajati vseh dodatnih predhodnih informacij, ki jih še zahteva Direktiva 2023/2673/EU). Če drug predpis, ki ureja posamezne finančne storitve, ne vsebuje pravil o predhodnih informacijah v zvezi s pravico do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, pa se s četrtim odstavkom določa, da mora podjetje potrošnika v vsakem primeru obvestiti o obstoju ali neobstoju take pravice v skladu z ZVPot-1.

Peti odstavek določa, da se za posamezne finančne storitve, ki jih ureja drug predpis, ki vsebuje pravila o pravici do odstopa od pogodbe, uporabljajo samo pravila o odstopu od pogodbe iz tega drugega predpisa.

Kadar tak drug predpis namesto pravice do odstopa ureja drugo alternativno možnost, kot je obdobje za razmislek, se za te posamezne finančne storitve uporabljajo samo pravila glede alternativne možnosti.

Z določilom, da se peti odstavek ne uporablja za 138.a člen ZVPot-1, se dodatno pojasnjuje, da se tako imenovani gumb za odstop uporablja pri vseh pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika, ne glede na to, ali je pravica do odstopa od teh finančnih storitev, sklenjenih na daljavo, urejena v ZVPot-1 ali v kakšnem drugem predpisu. To izhaja tudi iz Direktive 2023/2673/EU, saj ta tako imenovano varnostno mrežo v zvezi s pravico do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, določa v šestem odstavku 16b člena Direktive 2011/83/EU, kakor je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, medtem ko se tako imenovani gumb za odstop ne ureja v okviru tega člena, temveč v novem 11a členu Direktive 2011/83/EU, kakor je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, kot določba splošnega dela, ki se uporablja za vse vrste pogodb, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika. Gumb za odstop tako pomeni funkcionalnost, s katero se uveljavlja pravica do odstopa od pogodb, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika, in ne pravice do odstopa samo. V skladu z novim 1b odstavkom 3. člena Direktive 2011/83/EU, kakor je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, pa se ta funkcionalnost uporablja tudi v primeru pogodb o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika.

Šesti odstavek pa določa, da se za posamezne finančne storitve, ki jih ureja drug predpis, ki vsebuje pravila o ustreznih pojasnilih, ki se zagotavljajo potrošniku, uporabljajo samo pravila o ustreznih pojasnilih iz tega drugega predpisa.

K 28. členu:

S tem členom se v 149. členu ZVPot-1 v skladu s prvim odstavkom novega 16a člena Direktive 2011/83/EU, kakor je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, posodablja seznam predhodnih informacij, ki jih mora podjetje zagotoviti potrošniku na jasn in razumljiv način, preden potrošnika ponudba ali pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, zavezuje.

V zvezi s predhodnimi informacijami se tako na novo določa obveznost podjetja, da potrošniku sporoči svojo telefonsko številko, pa tudi svoj elektronski naslov ali podatke o drugih sredstvih za komuniciranje ter informacije o tem, kam se lahko pošljejo pritožbe. Ker nekatera podjetja uporabljajo avtomatizirano sprejemanje odločitev za določanje različnih cen za različne skupine potrošnikov, v nekaterih primerih pa so cene prilagojene cenovni občutljivosti posameznih potrošnikov, se določa tudi, da je treba potrošnika obvestiti, da je bila cena finančne storitve personalizirana na podlagi avtomatiziranega sprejemanja odločitev. Prav tako so pri nekaterih finančnih storitvah morda v naložbeno strategijo vključeni okoljski ali socialni dejavniki, zato mora biti potrošnik obveščen tudi o posebnih okoljskih ali socialnih ciljih finančne storitve, da lahko sprejme informirano odločitev.

K 29. členu:

Uporaba sredstev za komuniciranje na daljavo ponuja dobre možnosti za pridobivanje informacij, ne sme pa voditi do neupravičenega omejevanja informacij, ki se zagotovijo potrošniku. Zato se s tem členom v 150. členu ZVPot-1 v skladu s tretjim in četrtem odstavkom novega 16a člena Direktive 2011/83/EU, kakor je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, določa, da lahko v primeru ustnih sporočil po telefonu podjetje zagotovi le omejen sklop predhodnih informacij, preden pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, potrošnika zavezuje, vendar le, če se potrošnik s tem izrecno strinja. V tem primeru mora potrošnika seznaniti z naravo in razpoložljivostjo drugih predhodnih informacij ter mu takoj po sklenitvi pogodbe o finančnih storitvah na daljavo zagotoviti vse predhodne informacije na trajnem nosilcu podatkov. Prav tako mora podjetje v primeru ustnih sporočil po telefonu izpolniti svoje obveznosti iz novega 150.a člena ZVPot-1, ki določa obveznost pošiljanja opomnika o možnosti odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v primeru, da se predhodne informacije potrošniku zagotovijo manj kot en dan pred tem, ko ga pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, zavezuje.

K 30. členu:

Da bi potrošnik lahko sprejel odločitev ob popolnem poznavanju dejstev, bi moral vse predhodne informacije prejeti pravočasno in ne hkrati s sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo. Na ta način se potrošniku zagotovi dovolj časa, da prebere in razume predhodne informacije, primerja ponudbe

in sprejme informirano odločitev. Kadar so informacije zagotovljene manj kot en dan pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo, se v skladu s petim odstavkom novega 16a člena Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, na novo določa obveznost podjetja, da potrošnika prek trajnega nosilca podatkov v enem do sedmih dni po sklenitvi pogodbe o finančnih storitvah na daljavo opomni na možnost odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo. To pomeni, da podjetje opomnika o možnosti odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, potrošniku ne more poslati na isti dan, kot je bila sklenjena pogodba o finančnih storitvah na daljavo, temveč šele od naslednjega dne naprej (in ne pozneje kot sedmi dan po sklenitvi pogodbe o finančnih storitvah na daljavo). S tem se zagotavlja, da potrošnik opomnik o možnosti odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, prejme ločeno od same pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, kar omogoča bolj jasno in pregledno obveščanje potrošnika o pravici do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo.

K 31. členu:

S tem členom se v 151. členu ZVPot-1 ureja način zagotavljanja informacij potrošniku v skladu s šestim in sedmim odstavkom novega 16a člena Direktive 2011/83/EU, kakor je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU. Vse predhodne informacije je treba zagotoviti v lahko berljivi obliki na trajnem nosilcu podatkov in tako, da jih potrošnik zlahka razume. V lahko berljivi obliki pomeni, da so uporabljeni znaki v berljivi velikosti in barvah, ki ne zmanjšujejo razumljivosti predhodnih informacij, tudi kadar je dokument predstavljen, natisnjen ali fotokopiran v črno-beli tehniki. Poleg tega se je treba izogibati predolgim in zapletenim opisom, drobnemu tisku in čezmerni uporabi hiperpovezav, saj se s temi metodami zmanjša razumevanje potrošnika.

Obveznost v zvezi z načinom zagotavljanja predhodnih informacij se v drugem odstavku prilagaja tako, da se upoštevajo tehnične omejitve nekaterih medijev, kot so na primer omejitve števila znakov na zaslonih nekaterih mobilnih telefonov. Zato se podjetju omogoča, da prilagodi vsebino in predstavitev spletnega vmesnika za take naprave tako, da vnaprej in na najvidnejši možen način zagotovi samo predhodne informacije v zvezi z identiteto podjetja, opisom glavnih značilnosti finančne storitve, skupno ceno, ki jo potrošnik plača podjetju za finančno storitev, ter obstojem ali neobstojem pravice do odstopa od pogodbe, vključno s pogoji, roki in postopki za uveljavljanje te pravice. Preostale predhodne informacije se lahko navedejo večplastno, vendar pa je v vsakem primeru treba pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo na trajnem nosilcu podatkov zagotoviti vse predhodne informacije.

Kadar se uporablja tehnika večplastnega navajanja informacij, pri kateri so nekateri ključni elementi predhodnih informacij na vidnem mestu v prvi plasti, drugi podrobni deli predhodnih informacij pa so predstavljeni v spremljajočih plasteh, morajo biti vse predhodne informacije potrošniku lahko dostopne, uporaba spremljajočih plasti pa ne sme odvracati pozornosti potrošnika od vsebine dokumenta in ne sme zakriti ključnih predhodnih informacij. Drug možen način zagotavljanja predhodnih informacij z elektronskimi sredstvi pa je »kazalo« z uporabo razširljivih naslovov. Potrošnik lahko v tem primeru na najvišji ravni najde glavne teme, ki jih lahko razširi s klikom na posamezno temo, s čimer je usmerjen na podrobnejšo predstavitev ustreznih predhodnih informacij. Tako ima vse potrebne predhodne informacije na voljo na enem mestu, hkrati pa ohrani nadzor nad tem, kaj si bo ogledal in kdaj. V vsakem primeru mora imeti možnost vse dele predhodnih informacij natisniti v enem samem dokumentu oziroma prenesti kot celotni dokument s predhodnimi informacijami in ga shraniti kot samostojni dokument.

K 32. členu:

K novemu 151.a členu ZVPot-1:

Potrošnik včasih poleg predhodnih informacij, ki mu jih zagotovi podjetje, še naprej potrebuje pomoč pri odločanju, katera finančna storitev je najprimernejša za njegove potrebe in finančni položaj. Glavni cilj določb v zvezi z ustreznim pojasnilom, s katerimi se v slovenski pravni red prenaša nov, 16d člen Direktive 2011/83/EU, kakor je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, je zagotoviti, da potrošnik pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo razume finančne storitve, ki jih ponuja podjetje. Da bi bil ta cilj izpolnjen, je treba ustrezno pojasnilo dati dovolj zgodaj, da ga lahko potrošnik pregleda še pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo. Le reproduciranje predhodnih informacij je nezadostno, zato mora podjetje pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo zagotoviti pomoč tako, da poda ustrezna pojasnila v zvezi z bistvenimi značilnostmi konkretne predlagane pogodbe o

finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, vključno z morebitnimi predlaganimi pomožnimi storitvami, in konkretnimi učinki za potrošnika ob morebitni sklenitvi predlagane pogodbe o finančnih storitvah. Glede bistvenih značilnosti predlagane pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, podjetje pojasni glavne značilnosti ponudbe, kot so skupna cena, ki jo mora potrošnik plačati podjetju, in opis glavnih značilnosti finančne storitve ter njihov učinek na potrošnika, vključno z navedbo, ali se predlagane pomožne storitve lahko odpovejo ločeno ali ne in kakšne so posledice take odpovedi. Glede konkretnih učinkov za potrošnika, ki jih lahko povzroči predlagana pogodba, pa podjetje pojasni tudi glavne posledice neizpolnjevanja pogodbenih obveznosti. Podjetje potrošniku taka ustrezna pojasnila zagotovi brezplačno na preprost in jasen način.

Obveznost zagotavljanja ustreznih pojasnil je zlasti pomembna, kadar namerava potrošnik skleniti pogodbo o finančnih storitvah na daljavo in podjetje ustrezna pojasnila predloži prek popolnoma avtomatiziranih spletnih orodij, kot so na primer klepetalni roboti, avtomatizirano svetovanje, interaktivna orodja. Da se zagotovi, da potrošnik razume učinke, ki jih lahko ima pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, na njegov ekonomski položaj, se določa, da mora imeti potrošnik pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo vedno možnost, da v delovnem času podjetja ustrezna pojasnila brezplačno poda človek, ki zastopa podjetje. Potrošnik pa ima tudi pravico, da v utemeljenih primerih zahteva človeško posredovanje tudi po sklenitvi pogodbe o finančnih storitvah na daljavo, na primer pri podaljševanju pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v primeru večjih težav za potrošnika ali kadar so potrebna dodatna pojasnila v zvezi s pogodbenimi pogoji.

K novemu 151.b členu ZVPot-1:

S tem členom se določa, da dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z zagotavljanjem predhodnih informacij in ustreznih pojasnil nosi podjetje, kot to določata tudi osmi odstavek 16a člena in četrti odstavek 16d člena Direktive 2011/83/EU, kakor sta bila dodana z Direktivo 2023/2673/EU.

K 33. členu:

S tem členom se v 152. člen ZVPot-1 prenašata prvi pododstavek prvega odstavka in tretji odstavek 16b člena Direktive 2011/83/EU, kakor sta bila dodana z Direktivo 2023/2673/EU, ki določata, da ima potrošnik pravico do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, brez pogodbene kazni in brez obveznosti utemeljitve v 14 dneh. Pri pogodbah o osebnih pokojninskih zavarovanjih, sklenjenih na daljavo, se ta rok podaljša na 30 koledarskih dni. Potrošnik pravico do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, uveljavi pravočasno, če pred iztekom roka podjetju pošlje obvestilo glede uveljavljanja pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo.

K 34. členu:

V skladu z drugim pododstavkom prvega odstavka 16b člena Direktive 2011/83/EU, kakor je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, se s tem členom, ki spreminja 153. člen ZVPot-1, ureja štetje rokov. Rok za odstop od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, se izteče 14 oziroma 30 koledarskih dni po dnevu sklenitve pogodbe o finančnih storitvah na daljavo oziroma 14 oziroma 30 koledarskih dni po dnevu, na katerega potrošnik prejme predhodne informacije in pogodbene pogoje, če je ta dan poznejši kot dan sklenitve pogodbe o finančnih storitvah na daljavo. Zaradi večje pravne varnosti se dodatno na novo določa absolutni rok za odstop od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, ki se v vsakem primeru izteče najpozneje 12 mesecev in 14 koledarskih dni po sklenitvi pogodbe o finančnih storitvah na daljavo, tudi če potrošnik ni prejel predhodnih informacij in pogodbenih pogojev. Kljub temu pa tretji odstavek vsebuje tudi varovalko, da se rok za odstop od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo ne izteče niti v 12 mesecih in 14 koledarskih dneh, če potrošnik ni prejel predhodnih informacij o pravici do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, na trajnem nosilcu podatkov. Tudi v tem primeru pa bi po prejemu predhodnih informacij in pogodbenih pogojev začel teči 14 oziroma 30 dnevni rok za odstop.

K 35. členu:

S tem členom se v skladu z drugim odstavkom 16b člena Direktive 2011/83/EU, kakor je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, določajo primeri, v katerih potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, na primer pri finančnih storitvah, pri katerih je vrednost finančne storitve odvisna od nihanj na finančnem trgu, na katera podjetje nima vpliva in ki lahko nastanejo v roku za

odstop od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, ali ker je potrošnik izrecno zahteval izpolnitev pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, pred iztekom roka za odstop od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, in je bila zato pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, že v celoti izpolnjena.

K 36. členu:

Veljavnost pomožnih pogodb se v novem 154.a členu ureja v skladu s četrnim odstavkom 16b člena Direktive 2011/83/EU, kakor je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, in sicer tako, da pomožna pogodba za potrošnika ni zavezujoča, če ta uveljavlja svojo pravico do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo. Prav tako potrošnik v tem primeru ne nosi nobenih stroškov.

K 37. členu:

Ta člen, ki spreminja 155. člen ZVPot-1, ureja pravico podjetja do plačila za opravljene storitve v skladu s prvim in tretjim odstavkom 16c člena Direktive 2011/83/EU, kakor je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU. V primeru potrošnikovega odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, tako lahko podjetje od potrošnika zahteva, da brez nepotrebnega odlašanja plača storitev, ki jo je podjetje zanj dejansko opravilo v skladu s pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo, pri čemer mora biti plačilo sorazmerno obsegu že opravljene storitve v primerjavi s celotnim obsegom pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, in ne sme pomeniti pogodbene kazni. To plačilo lahko podjetje zahteva le, če dokaže, da je bil potrošnik v okviru predhodnih informacij ustrezno obveščen o znesku plačila v primeru odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, in je sam podal zahtevo za začetek izpolnjevanja pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, pred iztekom odstopnega roka.

K 38. členu:

S tem členom, ki spreminja 156. člen ZVPot-1, se v skladu s petim odstavkom 16c člena Direktive 2011/83/EU, kakor je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, ureja obveznost potrošnika, da v primeru svojega odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje v 30 dneh vrne vsak znesek, ki ga je prejel od podjetja.

K 39. členu:

S tem členom se v skladu s četrnim odstavkom 16c člena Direktive 2011/83/EU, kakor je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, ureja obveznost podjetja, da v primeru potrošnikovega odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje v 30 dneh potrošniku vrne vsak znesek, ki ga je od njega prejelo, razen zneska, ki izhaja iz pravice podjetja do plačila za opravljene storitve.

K 40. členu:

Ta člen se črta, ker se dokazno breme v zvezi s predhodnimi informacijami in ustreznimi pojasnili ureja v novem 151.b členu ZVPot-1.

K 41. členu:

V 233. člen ZVPot-1 se dodajo tri nova protipravna ravnanja, saj inšpekcijski organ brez te dopolnitve nima možnosti podjetju z odločbo naložiti izpolnitve zakonske obveznosti, kar v praksi povzroča težave. Če inšpekcijski organ podjetju izreče le globo, lahko zoper izrečeno globo podjetje uveljavlja pravna sredstva, o katerih, v običajno več let trajajočih postopkih, odločajo sodišča, podjetje pa nadaljuje svoje protipravno ravnanje.

V dosedanji prvi alineji, ki postane četrta alineja, se spremeni besedilo, ki določa naložitev izpolnitve zakonske obveznosti, če podjetje ne zagotovi informacij v skladu z 18. členom ZVPot-1 in ne več le v skladu s prvim odstavkom 18. člena ZVPot-1. Sprememba je posledica novih določb v četrtem in petem odstavku 18. člena ZVPot-1, ki se sicer tudi navezuje na prvi odstavek 18. člena ZVPot-1 in ki podjetjem nalagata nove obveznosti pri podajanju informacij o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga in njegovih glavnih elementov z uporabo usklajenega obvestila in o tržni garanciji trajnosti z uporabo usklajene oznake, ki ju je predpisala Evropska komisija z Izvedbeno uredbo Komisije 2025/1960/EU. Zaradi novih določb se inšpekcijskemu organu omogoči celovita naložitev izpolnitve zakonske obveznosti tudi v povezavi z omenjenim usklajenim obvestilom in usklajeno oznako.

V dosedanji šesti alineji, ki postane deseta alineja, se besedilo, ki določa naložitev izpolnitve zakonske obveznosti v zvezi s pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo, usklajuje s spremembami v 149. in 151. členu ZVPot-1.

K 42. členu:

V prvi odstavku 234. člena ZVPot-1 se z novo 6. točko doda novo protipravno ravnanje, če podjetje pri znižanju cene blaga ne označi prejšnje cene, znižane cene ali cenovne prednosti v skladu s 15. členom ZVPot-1, saj inšpekcijski organ brez te dopolnitve nima možnosti podjetju z odločbo prepovedati prodaje blaga do odprave pomanjkljivosti, kar v praksi povzroča težave. Če inšpekcijski organ podjetju izreče le globo, lahko zoper izrečeno globo podjetje uveljavlja pravna sredstva, o katerih, v običajno več let trajajočih postopkih, odločajo sodišča, podjetje pa lahko nadaljuje svoje protipravno ravnanje.

Dosedanja 6. do 13. točka postanejo 7. do 14. točka.

Zaradi uskladitve besedila z besedilom tretjega odstavka 91. člena ZVPot-1 se v dosedanji 10. točki, ki postane 12. točka, črta besedilo »ki je potrošniku dostopen«.

Dodaja se nova 10. točka, ki določa nov upravni ukrep, če podjetje pri sklepanju pogodb prek spletnega vmesnika zasnuje, organizira ali upravlja spletni vmesnik na način, ki je v nasprotju s prepovedjo iz 57.a člena tega zakona.

Črta se prepoved prodaje blaga ali opravljanja storitev v dosedanji 12. točki prvega odstavka, ki postane 13. točka, saj je prepoved prodaje blaga ali opravljanja storitev, če organizator potovanja ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil, ki so izvedena s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če posamezne storitve niso izvedene zaradi likvidnostnih težav organizatorja potovanja, že vsebovana v 42. členu Zakona o spodbujanju razvoja turizma (Uradni list RS, št. 13/18, v nadaljnjem besedilu: ZSRT-1).

K 43. členu:

V 238. členu ZVPot-1 se sklic na 22. in 45. do 56. točko prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 spremeni v 25., 58. do 63. in 65. do 71. točko prvega odstavka 240. člena ZVPot-1, predvsem ker se je spremenil vrstni red sankcij v 240. členu ZVPot-1.

Na novo je dodan le sklic na novo sankcijo v 71. točki 240. člena ZVPot-1, saj tudi za nov, 11a člen Direktive 2011/83/EU, kakor je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, velja tretji odstavek 24. člena Direktive 2011/83/EU, ki določa, da kazni za kršitev določb Direktive 2011/83/EU, ki jih je treba izreči v skladu s členom 21 Uredbe (EU) 2017/2394, vključujejo možnost izreka globe, pri čemer najvišji znesek takšne globe dosega vsaj štiri odstotke letnega prometa trgovca v zadevni državi članici ali državah članicah Evropske unije.

K 44. členu:

Črta se sankcija v dosedanji 11. točki prvega odstavka 239. člena ZVPot-1, saj je sankcija, če podjetje v okviru organizacije potovanja ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil, ki so izvedena s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če posamezne storitve niso izvedene zaradi likvidnostnih težav organizatorja potovanj, že vsebovana v prvem odstavku 44. člena ZSRT-1.

K 45. členu:

Dopolnitev 4. točke prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 je potrebna, ker je v prvem odstavku 8. člena ZVPot-1 med drugim določeno, da podjetje račun izda brezplačno ne glede na obliko in način posredovanja računa. Veljavni ZVPot-1 ravnanja v nasprotju s tem ne določa kot prekršek.

Črtanje dosedanje 17. točke 240. člena ZVPot-1 je posledica črtanja petega odstavka 15. člena ZVPot-1.

V novi 17. točki prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 se doda nova sankcija glede na novo določbo petega odstavka 15. člena ZVPot-1 v povezavi s sodbo Sodišča EU v zadevi C-330/23 iz leta 2024, iz

katere izhaja, da je lahko edina referenčna cena, na katero se računa znižanje cene blaga ali prikazovanje cenovne prednosti, prejšnja cena (običajno najnižja v zadnjih 30 dneh) in ne redna prodajna cena blaga.

V novi 18. točki prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 se doda nova sankcija glede na novo določbo šestega odstavka 15. člena ZVPot-1, ki predpisuje globo, če se podjetje ne drži predpisane objave znižanja cen blaga iz pravilnika.

Sankciji v novi 22. in 23. točki prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 sta določeni z namenom upoštevanja predpisane uporabe usklajenega obvestila o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga in njegovih glavnih elementov ter usklajene oznake o tržni garanciji trajnosti blaga ter v obliki in vsebini, kakor jo je predpisala Evropska komisija z Izvedbeno uredbo Komisije 2025/1960/EU. Nezagotovitev splošne informacije o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga in njegovih glavnih elementov iz spremenjene 7. točke prvega odstavka 18. člena ZVPot-1 pa bo še vedno sankcionirana po veljavni 20. točki prvega odstavka 240. člena ZVPot-1, ki bo postala 21. točka.

Sankcija v novi 31. točki podjetju prepoveduje, da pri sklepanju pogodb prek spletnega vmesnika zasnuje, organizira ali upravlja svoj spletni vmesnik na način, ki je v nasprotju s prepovedjo iz 57.a člena tega zakona.

V dosedanji 32. točki, ki postane 36. točka, se črta besedilo »ki je potrošniku dostopen,«. Glede na zapis določbe tretjega odstavka 91. člena je treba uskladiti prekršek tako, da se črta besedilo »ki je potrošniku dostopen«.

Dopolnitev v dosedanji 37. točki, ki postane 41. točka, je potrebna, saj prekršek ni smotrni, če je bila za blago vrnjena kupnina.

V novi 44. točki prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 se doda sankcija za proizvajalca, če ne popravi blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, določene v pravnih aktih Evropske unije, v obsegu zahtev glede popravljivosti ter ne zagotavlja vzdrževanja blaga in nadomestnih delov v roku, določenem v pravnih aktih Evropske unije (prvi odstavek 98.a člena ZVPot-1).

V novih 45. in 46. točki prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 se dodata sankciji za proizvajalca, če uporabi pogodbeno določila, strojno ali programsko opremo, ki ovira popravilo blaga iz drugega odstavka 98.a člena ZVPot-1, in uporaba ni utemeljena z legitimnimi in objektivnimi dejavniki, vključno z varstvom pravic intelektualne lastnine (drugi odstavek 98.c člena ZVPot-1), in če neodvisnemu popravljavcu za popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1 preprečuje uporabo originalnih ali rabljenih nadomestnih delov, združljivih nadomestnih delov in nadomestnih delov, narejenih s tridimenzionalnim tiskanjem, in so ti nadomestni deli skladni z zahtevami iz drugih predpisov, kot so zahteve glede varnosti proizvodov, in s pravicami intelektualne lastnine (tretji odstavek 98.c člena ZVPot-1).

V novi 47. točki prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 se doda sankcija, če proizvajalec zavrne popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, kljub temu da je popravilo mogoče, ali samo zato, ker je predhodno popravilo izvedel drug popraviljavec ali druga oseba (98.d člen).

V novih 48. in 49. točkah točki prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 se dodata sankciji v zvezi z informiranjem potrošnikov, in sicer, če proizvajalec ne zagotovi, da lahko potrošnik za blago iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1 na prosto dostopnem spletnem mestu dostopa do informacij o okvirnih cenah, zaračunanih za običajno popravilo blaga (prvi odstavek 98.e člena ZVPot-1), ali če potrošniku za blago iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1 ne zagotovi brezplačno, za čas trajanja obveznosti zagotavljanja popravila, informacij o svojih storitvah popravil na lahko dostopen, jasn in razumljiv način (drugi odstavek 98.e člena ZVPot-1).

V novi 50. točki prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 se doda sankcija, če popraviljavec ne izvede storitev popravila pod pogoji, določenimi v evropskem obrazcu z informacijami o popravilu, kadar je potrošnik v obdobju veljavnosti evropskega obrazca z informacijami o popravilu sprejel pogoje, določene v evropskem obrazcu z informacijami o popravilu (peti odstavek 98.f člena ZVPot-1).

V novi 52. in 53. točki prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 se dodata sankciji za nove določbe iz četrtega in petega odstavka 100. člena ZVPot-1 ter drugega odstavka 101.a člena ZVPot-1, in sicer, če podjetje po prejemu obvestila potrošnika o nepravilnosti pri opravljeni storitvi in zahtevi za izpolnitev zahtevka iz prve ali druge alineje prvega odstavka 100. člena ZVPot-1 ne izpolni zahtevka pod pogoji in v roku ter če pri odstopu od pogodbe o opravljanju storitev potrošniku ne vrne plačanega zneska v predpisanem roku od prejema zahtevka (prvi odstavek 101.a člena) ali pri zahtevku za vračilo dela kupnine v sorazmerju z nepravilnostmi pri opravljeni storitvi potrošniku ne vrne dela kupnine v predpisanem roku od prejema zahtevka.

Nova 58. točka spreminja dosedanje 45. točko, saj določba petega odstavka 130. člena ZVPot-1 ne vsebuje zahteve, da mora podjetje informacije iz prvega odstavka 130. člena določiti kot sestavni del pogodbe.

Nova 63. točkaspreminja dosedanje 50. točko tako, da se doda tudi dobava digitalne vsebine. Glede na določbo šestega odstavka 132. člena ZVPot-1 mora namreč podjetje zagotoviti potrdilo o sklenjeni pogodbi tudi v primeru dobave digitalne vsebine, pri čemer pa ravnanje v nasprotju s tem do zdaj ni bilo določeno kot prekršek.

Nova 64. točka določa prekršek za določbo sedmega odstavka 132. člena, ki določa, da pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, ki potrošnika zavezujejo k plačilu, podjetje začne opravljati storitev ali dobavljati vodo, plin ali električno energijo, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, omogočati daljinsko ogrevanje ali digitalne vsebine v odstopnem roku iz 134. člena tega zakona brez izrecne zahteve potrošnika in njegove privolitve, da izgubi pravico do odstopa od pogodbe, ko podjetje pogodbo v celoti izpolni.

V novi 71. točki se doda sankcija, če podjetje pri pogodbah, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika, potrošniku ne zagotovi možnosti odstopa od pogodbe z uporabo funkcije za odstop od pogodbe na način, določen v 138.a členu ZVPot-1.

V novi 72. točki, ki pomeni spremembo dosedanje 57. točke ZVPot-1, se besedilo, ki določa sankcijo v zvezi s podajanjem predhodnih informacij pri pogodbi o finančnih storitvah, sklenjeni na daljavo, usklajuje s spremembami v 149. in 151. členu ZVPot-1.

V novih 73. do 75. točki se dodajo sankcije, če podjetje pri ustnih sporočilih po telefonu potrošniku ne poda informacij v skladu s 150. členom ZVPot-1, potrošniku ne zagotovi opomnika o možnosti odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu s 150.a členom ZVPot-1, potrošniku ne poda ustreznih pojasnil glede predlagane pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu z drugim odstavkom 151.a člena ZVPot-1 oziroma ne omogoči človeškega posredovanja v skladu s tretjim odstavkom 151.a člena ZVPot-1.

K 46. členu:

V 241. člen ZVPot-1 se doda prekršek, če garancijski list ni izročen potrošniku najpozneje ob dobavi blaga. V praksi se je izkazalo, da neizročitev garancijskega lista lahko privede do okoliščin, ko v primeru napake na blagu potrošnik nima informacij, kako naj uveljavlja garancijski zahtevek, saj morajo biti te informacije navedene na garancijskem listu.

Veljavni ZVPot-1 kot prekršek določa le ravnanje podjetja, ki potrošnika v osmih dneh od prejema njegovega zahtevka pisno ne obvesti, da je obstoj neskladnosti blaga sporen (9. točka prvega odstavka 241. člena), za prekršek pa ne določa ravnanja podjetja, ki potrošnika pisno ne obvesti o sporu glede obstoja nepravilnosti pri opravljeni storitvi v skladu z zahtevo 101. člena zakona.

K 47. členu:

Ta člen določa, da se določbe 73., 78. in 82. člena ZVPot-1, ki so bile spremenjene na podlagi prenosa 16. člena Direktive 2024/1799/EU in urejajo prodajno pogodbo, ne uporabljajo za prodajne pogodbe, sklenjene pred začetkom uporabe tega zakona.

K 48. členu:

Ta člen navaja nove podzakonske predpise, katerih izdajo ali uskladitev predvideva predlog zakona, in so kot osnutki predlogu zakona tudi priloženi.

K 49. členu:

Ta člen določa prenehanje veljavnosti pravilnikov, tj. Pravilnika o blagu, za katero se izda garancija za brezhibno delovanje (Uradni list RS, št. 142/22) in Pravilnika o načinu označevanja cen blaga, digitalnih vsebin in storitev ter objavi znižanja cene blaga (Uradni list RS, št. 10/23).

K 50. členu:

Ta člen določa začetek veljavnosti in uporabe tega zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

Zakon o varstvu potrošnikov

(Uradni list RS, št. 130/22)

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja pravice potrošnikov in potrošnic (v nadaljnjem besedilu: potrošnikov) pri ponujanju, prodajanju in drugih oblikah trženja blaga, storitev in digitalne vsebine s strani podjetij ter določa dolžnosti podjetij, državnih organov in drugih subjektov, da te pravice zagotavljajo.

(2) Kadar se določbe tega zakona uporabljajo za digitalno vsebino, ki se ne dobavi na materialnem nosilcu podatkov, ali za digitalno storitev, se uporabljajo tudi v primeru, kadar se podjetje zaveže, da bo dobavilo digitalno vsebino, ki se ne dobavi na materialnem nosilcu podatkov, ali opravilo digitalno storitev za potrošnika, pri čemer se potrošnik zaveže, da bo podjetju posredoval osebne podatke, razen kadar podjetje obdeluje osebne podatke, ki jih zagotovi potrošnik, izključno za namen dobave digitalne vsebine ali izvedbe digitalne storitve ali za to, da podjetje zagotovi skladnost s pravnimi zahtevami, ki veljajo zanj, ter teh osebnih podatkov ne obdeluje za noben drug namen.

2. člen

(prenos predpisov Evropske unije)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive:

1. Direktiva Sveta 85/374/EGS z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L št. 210 z dne 7. 8. 1985, str. 29), zadnjič spremenjena z Direktivo 1999/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 1999 o spremembi Direktive Sveta 85/374/EGS o prilagajanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L št. 141 z dne 4. 6. 1999, str. 20);
2. Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L št. 95 z dne 21. 4. 1993, str. 29), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 7);
3. Direktiva 98/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov (UL L št. 80 z dne 18. 3. 1998, str. 27), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 7);
4. Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (UL L št. 178 z dne 17. 7. 2000, str. 1);

5. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/65/ES z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES (UL L št. 271 z dne 9. 10. 2002, str. 16), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L št. 337 z dne 23. 12. 2015, str. 35);
6. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 149 z dne 11. 6. 2005, str. 22), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 7);
7. Direktiva 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju (UL L št. 376 z dne 27. 12. 2006, str. 21);
8. Direktiva 2008/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave (UL L št. 33 z dne 3. 2. 2009, str. 10);
9. Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 304 z dne 21. 11. 2011, str. 64), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 7);
10. Direktiva (EU) 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih, spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/314/EGS (UL L št. 326 z dne 11. 12. 2015, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2302/EU);
11. Direktiva (EU) 2019/770 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalne vsebine in digitalnih storitev (UL L št. 136 z dne 22. 5. 2019, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 305 z dne 26. 11. 2019, str. 60);
12. Direktiva (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES (UL L št. 136 z dne 22. 5. 2019, str. 28), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 305 z dne 26. 11. 2019, str. 62) in
13. Direktiva (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 7).

4. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »blago« je:

- vsaka premična stvar, razen stvari, ki so prodane v okviru izvršbe ali drugih sodnih postopkov; za blago v smislu tega zakona štejejo tudi voda, plin in elektrika, kadar se prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini,
- vsaka premična stvar, ki vključuje digitalno vsebino ali digitalno storitev ali je z njo medsebojno povezana na način, da blago brez te digitalne vsebine ali digitalne storitve ne bi moglo opravljati svoje funkcije (v nadaljnjem besedilu: blago z digitalnimi elementi);

2. »blago, izdelano po natančnih navodilih potrošnika«, je blago, ki ni izdelano vnaprej, temveč na podlagi osebne potrošnikove izbire ali odločitve;

3. »digitalna storitev« je:

- storitev, ki potrošniku omogoča ustvarjanje, obdelavo ali hrambo podatkov v digitalni obliki ali dostop do njih, ali
- storitev, ki omogoča izmenjavo podatkov v digitalni obliki ali katero koli drugo obliko interakcije s temi podatki, ki jih naložijo ali ustvarijo potrošnik ali drugi uporabniki te storitve;

4. »digitalna vsebina« so podatki, ki nastanejo in so dobavljeni v digitalni obliki;

5. »distributer blaga, ki ni proizvedeno v Republiki Sloveniji« je podjetje, ki kot prvo v distribucijski verigi blago da na trg Republike Slovenije;

6. »finančne storitve« po tem zakonu so storitve, ki so predmet zakonov, ki urejajo področje bančništva, zavarovalništva, trga finančnih instrumentov, investicijskih skladov, pokojninskih skladov, plačilnih storitev in potrošniških kreditov;

7. »funkcionalnost« je zmožnost blaga, digitalne vsebine ali digitalne storitve, da opravlja svoje funkcije glede na svoj namen;

8. »interoperabilnost« je zmožnost blaga, digitalne vsebine ali digitalne storitve, da deluje s strojno ali programsko opremo, ki se razlikuje od tiste, s katero se digitalna vsebina ali digitalne storitve iste vrste običajno uporabljajo;

9. »javna dražba« je način prodaje, pri kateri podjetje ponudi blago ali storitve potrošnikom, ki se dražbe udeležijo ali se je imajo možnost osebno udeležiti, po preglednem in konkurenčnem postopku, ki ga vodi dražitelj in pri katerem je uspešen ponudnik zavezan kupiti blago ali storitve;

10. »kodeks ravnanja« je sporazum ali zbirka pravil, ki jih ne določa zakon ali drug predpis, in določa ravnanje podjetij, ki se zavežejo, da bodo upoštevala kodeks v zvezi z eno ali več poslovnimi praksami v razmerju do potrošnikov ali poslovnimi področji;

11. »odločitev o poslu« je vsaka odločitev potrošnika, ne glede na to, ali se odloči za dejanje ali opustitev dejanja, ki jo sprejme v zvezi z vprašanji: kupiti blago ali ne, kako in pod kakšnimi pogoji kupiti blago, ali

ga plačati v celoti ali deloma, ga obdržati ali z njim nadalje razpolagati in ali v zvezi z blagom uveljavljati katero od pogodbenih pravic;

12. »osebni podatki« so osebni podatki, kot so opredeljeni v 1. točki 4. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1);

13. »podjetje« je pravna ali fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost, ne glede na njeno pravnoorganizacijsko obliko ali lastninsko pripadnost, vključno z drugimi organizacijami oziroma drugimi fizičnimi osebami, ki zagotavljajo potrošnikom blago, storitve in digitalno vsebino proti plačilu. Ta oseba se šteje za podjetje, tudi če deluje prek osebe, ki nastopa v njenem imenu ali po njenem naročilu;

14. »poklicna skrbnost« je standard posebne veščine in skrbnosti, za katerega se upravičeno pričakuje, da ga bo podjetje uporabljalo na področju svoje dejavnosti v razmerju do potrošnikov v skladu z dobrimi poslovnimi običaji ali s spoštovanjem splošnega načela dobre vere;

15. »ponudnik spletne tržnice« je vsako podjetje, ki potrošnikom ponuja spletno tržnico;

16. »ponudnik storitev informacijske družbe« je vsako podjetje, ki ponuja storitve informacijske družbe;

17. »poslovni prostori« so nepremični maloprodajni prostori, v katerih podjetje stalno opravlja dejavnost, ali premični maloprodajni prostori, v katerih podjetje običajno opravlja svojo dejavnost;

18. »potrošnik« je fizična oseba, ki pridobiva ali uporablja blago, storitve in digitalno vsebino za namene zunaj njegove poklicne ali pridobitne dejavnosti;

19. »prodajalec« je podjetje, ki sklepa prodajne pogodbe;

20. »proizvajalec« je podjetje, ki izdeluje končno blago ali sestavne dele ali pridobiva osnovne surovine, oziroma druga oseba, ki se s svojo firmo, blagovnim znakom ali drugim znakom razlikovanja na blagu predstavlja kot njegov proizvajalec. Za proizvajalca se štejejo tudi uvoznik in distributer blaga, ki ni proizvedeno v Republiki Sloveniji, predstavništvo proizvajalca v Republiki Sloveniji ali katera koli druga oseba, ki daje videz, da je proizvajalec, s tem, da blago označi s svojim imenom, blagovno znamko ali drugim znakom razlikovanja;

21. »razvrstitev« je relativna izpostavljenost izdelkov, kot jo predstavi, organizira ali sporoči podjetje, ne glede na tehnološka sredstva, uporabljena za tako predstavitev, organizacijo ali sporočanje;

22. »spletna tržnica« je storitev z uporabo programske opreme, vključno s spletnim mestom, delom spletnega mesta ali aplikacijo, ki jo upravlja podjetje ali se upravlja v njegovem imenu in ki potrošnikom omogoča sklepanje pogodb na daljavo z drugimi podjetji ali potrošniki;

23. »sredstva za komuniciranje na daljavo« so tista komunikacijska sredstva, ki omogočajo sklenitev pogodbe tako, da ni potrebna istočasna fizična prisotnost pogodbenih strank;

24. »storitve informacijske družbe« so tiste gospodarske dejavnosti, ki se izvajajo prek interneta ter vključujejo prodajo storitev, blaga in digitalne vsebine na podlagi sklepanja pogodb prek interneta ter brezplačne storitve, kot so posredovanje podatkov in oglaševalska sporočila, če ni drugače urejeno s tem ali drugim zakonom;

25. »trajni nosilec podatkov« je vsak instrument, ki potrošniku ali podjetju omogoča trajno shranjevanje nanj naslovljenih podatkov ali informacij, trajen dostop do njih in njihovo reprodukcijo;
26. »trajnost« je zmožnost blaga, da ohranja svoje potrebne funkcije in zmogljivosti z običajno uporabo;
27. »tvorec kodeksa« je pravna ali fizična oseba, vključno s podjetjem ali skupino podjetij, ki je odgovorna za sestavo in revizijo kodeksa ravnanja ter izvajanje nadzora nad spoštovanjem kodeksa s strani podjetij, ki so se zavezala, da ga bodo spoštovala;
28. »uvoznik blaga« je vsak, kdor uvozi blago na carinsko območje Evropske unije;
29. »zakonsko urejen poklic« je poklicna dejavnost ali skupina poklicnih dejavnosti, pri katerih so dostop, opravljanje ali eden od načinov opravljanja pogojeni s posebnimi poklicnimi kvalifikacijami, ki jih neposredno ali posredno urejajo zakoni in drugi predpisi;
30. »združljivost« je zmožnost blaga, digitalne vsebine ali digitalne storitve, da deluje s strojno ali programsko opremo, s katero se običajno uporablja blago, digitalna vsebina ali digitalne storitve iste vrste, ne da bi bilo treba blago, strojno ali programsko opremo, digitalno vsebino ali digitalno storitev predelati oziroma pretvoriti.

14. člen

(navajanje in upoštevanje cen)

- (1) Podjetje za blago, storitev ali digitalno vsebino, ki jo ponuja potrošniku, vidno označi ceno, ki vključuje davek na dodano vrednost, če je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost.
- (2) Cena blaga, storitve ali digitalne vsebine je označena v eurih.
- (3) Podjetje upošteva označeno ceno.
- (4) Če gre za ponudbo v okviru storitev informacijske družbe, mora biti poleg cene jasno in nedvoumno navedeno, ali cena vključuje tudi stroške dostave.
- (5) Minister, pristojen za varstvo potrošnikov, podrobneje predpiše način označevanja prodajnih cen in cen za enoto blaga, ki ga podjetja ponujajo potrošnikom, ter način označevanja cen storitve ali digitalne vsebine, ki jo podjetja ponujajo potrošnikom.

15. člen

(znižanje cene in razprodaja)

- (1) Pri znižanju cene blaga podjetje označi prejšnjo ceno in znižano ceno.
- (2) Za prejšnjo ceno se šteje najnižja cena, ki jo je podjetje uporabljalo v zadnjih 30 dneh pred uporabo znižane cene.
- (3) Ne glede na prejšnji odstavek se pri blagu, ki je na trgu manj kot 30 dni, za prejšnjo ceno šteje najnižja cena, po kateri je podjetje ponujalo blago pred znižanjem cene v obdobju, v katerem je bilo blago na trgu.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena in prejšnji odstavek se v primeru neprekinjenega postopnega zniževanja cene za prejšnjo ceno iz drugega odstavka tega člena šteje cena, ki je bila najnižja cena najmanj 30 dni pred prvo znižano ceno v neprekinjenem postopnem zniževanju cene.

(5) Če je odstotek znižanja objavljen v razponu, mora najvišji odstotek znižanja zajemati najmanj eno četrtno vrednosti vsega blaga, ki je na razprodaji.

18. člen

(predhodne informacije)

(1) Podjetje mora potrošniku pred sklenitvijo pogodbe oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba na jasan in razumljiv način zagotoviti naslednje informacije, če niso jasne že iz okoliščin:

1. glavne značilnosti blaga, storitve ali digitalne vsebine v obsegu, ki ustreza nosilcu podatkov in blagu, storitvi ali digitalni vsebini;
2. firmo, naslov sedeža podjetja in telefonsko številko podjetja, kadar je ta na voljo;
3. končno ceno blaga, storitve ali digitalne vsebine, vključno z davki, ali način izračuna cene, če je zaradi narave blaga, storitve ali digitalne vsebine ni mogoče izračunati vnaprej;
4. informacije o morebitnih dodatnih stroških prevoza, dostave ali pošiljanja ali opozorilo, da taki stroški lahko nastanejo, če jih ni mogoče vnaprej izračunati;
5. plačilne pogoje ter pogoje dostave blaga in izvedbe storitve oziroma dobave digitalne vsebine, rok dostave blaga in izvedbe storitve oziroma dobave digitalne vsebine, kadar je to potrebno;
6. informacije o pritožbenem postopku pri podjetju;
7. seznanitev z zakonskim jamstvom za skladnost blaga, storitve ali digitalne vsebine;
8. seznanitev z možnostjo in pogoji poprodajnih storitev in prostovoljnega jamstva (tržne garancije), kadar je to potrebno;
9. trajanje pogodbe, kadar je to primerno, in pogoje za odstop od pogodbe, sklenjene za nedoločen čas, ali pogodbe s samodejnim podaljševanjem;
10. funkcionalnost, vključno z veljavnimi ukrepi za tehnično zaščito blaga z digitalnimi elementi, digitalne vsebine ali digitalne storitve, kadar je to primerno;
11. informacijo o združljivosti in interoperabilnosti blaga z digitalnimi elementi, digitalne vsebine ali digitalne storitve, s katero je podjetje seznanjeno oziroma bi moralo biti seznanjeno.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, in daljinskega ogrevanja.

(3) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za pogodbe, ki vključujejo vsakodnevne transakcije in se izpolnijo nemudoma ob sklenitvi.

46. člen

(pomen izrazov)

Za namene tega poglavja posamezni izrazi pomenijo:

1. »izdelek« je vsako blago ali storitev, vključno z nepremičnino in digitalno vsebino ter pravicami in obveznostmi;
2. »bistveno izkrivljanje ekonomskega obnašanja potrošnikov« je uporaba poslovne prakse v razmerju do potrošnikov z namenom bistveno omejiti potrošnikovo sposobnost sprejeti odločitev ob poznavanju vseh pomembnih dejstev (odločitev na podlagi prejetih informacij) in tako povzročiti, da potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je sicer ne bi sprejel;
3. »nedopustno vplivanje« je izkoriščanje premoči v razmerju do potrošnika z namenom izvajati pritisk, tudi brez uporabe ali brez grožnje uporabe sile, na način, ki bistveno omejuje potrošnikovo sposobnost, da sprejme odločitev ob poznavanju vseh pomembnih dejstev;
4. »poslovne prakse podjetij v razmerju do potrošnikov« so vsa dejanja, opustitve, ravnanja, izjave ali tržno komuniciranje podjetij, vključno z oglaševanjem in trženjem, ki so neposredno povezani s promocijo, prodajo ali dobavo izdelka potrošnikom;
5. »vabilo k nakupu« je tržno komuniciranje, pri katerem se navajajo značilnosti blaga in cena na način, ki ustreza uporabljenemu sredstvu tržnega komuniciranja in s tem omogoča potrošniku nakup.

49. člen

(zavajajoča dejanja)

(1) Poslovna praksa se šteje za zavajajočo, če vsebuje napačne informacije in je torej neresnična. Poslovna praksa se šteje za zavajajočo tudi, če kakor koli, vključno s celotno predstavitvijo, zavaja ali bi utegnila zavajati povprečnega potrošnika, čeprav je informacija točna glede enega ali več naštetih elementov, ter v vsakem primeru povzroči ali bi utegnila povzročiti, da povprečen potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je sicer ne bi sprejel, in sicer:

1. glede obstoja ali narave izdelka;
2. glede glavnih značilnosti izdelka, na primer njegove razpoložljivosti, prednosti, tveganj, izvedbe, sestave, dodatkov, poprodajnih storitev za potrošnike in obravnavanja pritožb, postopka in datuma izdelave ali dobave, dostave, primernosti za namen, uporabe, količine, specifikacije, geografskega ali tržnega porekla ali rezultatov, ki se lahko pričakujejo od njegove uporabe, ali rezultatov in stvarnih značilnosti preizkusov ali pregledov izdelka;
3. glede obsega obveznosti podjetja, motivov za uporabo določenih poslovnih praks in narave prodaje, kakršne koli izjave ali znaka v povezavi s posrednim ali neposrednim sponzorstvom ali odobritvijo podjetja ali izdelka;
4. glede cene ali načina izračunavanja cene ali določene cenovne prednosti;
5. glede potrebe po storitvi, nadomestnem delu, zamenjavi ali popravilu;
6. glede narave, lastnosti in pravic podjetja ali njegovega zastopnika, na primer njegove identitete in premoženja, kvalifikacij, statusa, odobritve, članstva ali povezav ter imetništva pravic intelektualne lastnine ali nagrad in priznanj, ki jih je prejel;

7. glede pravic, ki jih ima potrošnik v skladu s tem zakonom, vključno s pravico do popravila ali zamenjave izdelka ali do vračila kupnine, ali glede tveganj, s katerimi se lahko sooči.

(2) Poslovna praksa se šteje za zavajajočo tudi, če v konkretnem primeru ob upoštevanju vseh njenih značilnosti in okoliščin povzroči ali bi utegnila povzročiti, da povprečen potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je sicer ne bi sprejel, in vključuje:

1. kakršen koli način trženja izdelka, vključno s primerjalnim oglaševanjem, ki ustvarja zmedo s kakršnim koli drugim izdelkom, znamko, trgovskim imenom ali drugim znakom razlikovanja konkurenta;

2. kršitev kodeksa, za katerega se je podjetje zavezalo, da ga bo spoštovalo, če:

- pri zavezi ne gre zgolj za namero, temveč za trdno zavezo, ki jo je mogoče preveriti, in
- podjetje v okviru določene poslovne prakse navaja, da ga zavezuje kodeks;

3. vsako trženje blaga v eni državi članici kot enakega blagu, ki se trži v drugih državah članicah, pri čemer ima to blago bistveno različno sestavo ali značilnosti, razen če je to utemeljeno z legitimnimi in objektivnimi dejavniki.

50. člen

(zavajajoče opustitve)

(1) Poslovna praksa se šteje za zavajajočo, če podjetje v določenem primeru ob upoštevanju vseh značilnosti in okoliščin ter omejitev sredstva komuniciranja izpusti bistvene informacije, ki jih glede na dejanske okoliščine povprečen potrošnik potrebuje za sprejem odločitve ob poznavanju vseh pomembnih dejstev, in tako povzroči ali bi utegnila povzročiti, da povprečen potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je sicer ne bi sprejel.

(2) Za zavajajočo opustitev se šteje tudi:

- če podjetje ob upoštevanju vidikov, opisanih v prejšnjem odstavku, prikriva ali nejasno, nerazumljivo, dvomno ali ob neprimernem času navede bistvene informacije iz prejšnjega odstavka ali
- če podjetje ne opredeli komercialnega namena poslovne prakse ali če ta ni razviden iz njene vsebine in s tem povzroči ali bi utegnila povzročiti, da povprečen potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je sicer ne bi sprejel.

(3) Če so za sredstvo komuniciranja, ki je uporabljeno za poslovne prakse, značilne prostorske ali časovne omejitve, se te omejitve in vsi ukrepi, ki jih podjetje sprejme, da bi potrošnikom zagotovilo informacije prek drugih sredstev komuniciranja, upoštevajo pri odločanju o tem, ali so bile informacije opuščene.

(4) Pri vabilu k nakupu se za bistvene štejejo naslednje informacije, če niso razvidne že iz njegove vsebine:

1. glavne značilnosti izdelka v obsegu, ki ustreza sredstvu komuniciranja in izdelku;
2. geografski naslov in identiteta podjetja, na primer njegovo ime, ter po potrebi geografski naslov in identiteta podjetja, v imenu katerega nastopa;

3. cena, vključno z davki, ali če je zaradi narave izdelka ceno nemogoče razumno izračunati vnaprej, način izračunavanja cene, ter po potrebi vključno z dodatnimi prevoznimi, dostavnimi ali poštnimi stroški, ali če teh stroškov ni mogoče razumno izračunati vnaprej, dejstvo, da bo take dodatne stroške morebiti treba plačati;
4. plačilni pogoji, pogoji dostave in izpolnitve, če ta odstopa od zahtev poklicne skrbnosti;
5. za izdelke in posle, ki vključujejo pravico do odstopa ali pravico do preklica, obstoj take pravice;
6. za izdelke na spletnih tržnicah podatek o tem, ali je tretja oseba, ki ponuja izdelke, podjetje ali ne, na podlagi izjave te tretje osebe ponudniku spletne tržnice.

(5) Pri zagotavljanju možnosti potrošnikom, da izdelke, ki jih ponujajo različna podjetja ali potrošniki, iščejo na podlagi poizvedbe v obliki ključne besede, besedne zveze ali drugega vnosa se, ne glede na to, kje je na koncu sklenjen posel, za bistvene štejejo splošne informacije o glavnih parametrih, ki določajo razvrstitev izdelkov, predstavljeno potrošniku kot rezultat iskalne poizvedbe, in splošne informacije o relativni pomembnosti teh parametrov glede na druge parametre.

(6) Splošne informacije iz prejšnjega odstavka so dane na voljo v posebnem oddelku spletnega vmesnika, ki je neposredno in enostavno dostopen s strani, na kateri so predstavljeni rezultati poizvedbe.

(7) Peti odstavek tega člena in prejšnji odstavek se ne uporabljata za ponudnike spletnih iskalnikov, kot so opredeljeni v 6. točki 2. člena Uredbe (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev (UL L št. 186 z dne 11. 7. 2019, str. 57).

(8) Za bistvene se štejejo tiste zahteve po informacijah glede tržnega komuniciranja, vključno z oglaševanjem in trženjem, ki so zajete s predpisi o varstvu potrošnikov, predpisi o vrednostnih papirjih, zavarovalništvu in zdravilih ter so v skladu s predpisi Evropske unije.

(9) Kadar podjetje zagotovi dostop do ocen izdelkov, ki so jih podali potrošniki, se za bistvene štejejo informacije o tem, ali podjetje zagotavlja, da so objavljene ocene podali potrošniki, ki so izdelek dejansko uporabili ali kupili, in kako to zagotavlja.

51. člen

(zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepoštene)

Zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepoštene, so predvsem, če podjetje:

1. trdi, da je podpisnik kodeksa ravnanja, čeprav ni;
2. prikazuje znak zaupanja, kakovosti ali podobno, ne da bi za to pridobil ustrezno dovoljenje;
3. trdi, da je kodeks ravnanja odobrila javna ali druga organizacija, čeprav ga ni;
4. trdi, da izpolnjuje pogoje za pridobitev ustreznega dovoljenja ali da je za podjetje (vključno z njegovimi poslovnimi praksami) ali za izdelek izdal ustrezno dovoljenje javni organ ali druga organizacija, čeprav ga ni;
5. vabi k nakupu izdelka po določeni ceni, ne da bi razkrilo, da obstajajo utemeljeni razlogi, zaradi katerih:

- ne bo moglo zagotoviti dobave določenega izdelka ali njemu enakovrednega izdelka po navedeni ceni, za ustrezno obdobje in v ustreznih količinah glede na izdelek, obseg oglaševanja izdelka in ponujeno ceno, ali

- ne bo moglo zagotoviti, da bi izdelek pod pogoji iz prejšnje alineje zagotovilo drugo podjetje (»bait« oglaševanje);

6. vabi k nakupu izdelka po določeni ceni, pa potrošnikom ne pokaže izdelka, ki se oglašuje, ali noče sprejeti naročil zanj ali ga dostaviti v razumnem času ali pokaže vzorec z napako z namenom pospeševati prodajo drugega izdelka (»bait-and-switch« tehnika);

7. lažno zatrjuje, da bo izdelek na voljo zelo omejen čas ali da bo na voljo samo pod posebnimi pogoji zelo omejen čas, da bi tako potrošnika napeljalo k takojšnji odločitvi in ga prikrajšalo za možnost ali čas za izbiro na podlagi informacij;

8. se obveže, da bo potrošnikom, s katerimi se je pred sklenitvijo pogodbe sporazumevalo v jeziku, ki ni uradni jezik države članice, v kateri ima podjetje sedež, zagotavljalo poprodajno storitev, potem pa to storitev ponuja izključno v drugem jeziku, ne da bi bili potrošniki na to jasno opozorjeni, preden so se zavezali k sklenitvi pogodbe;

9. izjavi ali sicer ustvari vtis, da se izdelek lahko zakonito prodaja, čeprav se ne sme;

10. pravice, ki jih imajo potrošniki po zakonu, predstavlja kot posebnost ponudbe;

11. uporabi programske vsebine medijev za promocijo izdelka in samo plača tako promocijo, ne da bi bilo to jasno označeno v vsebini, slikah ali zvokih, ki jih potrošnik z lahkoto prepozna. Ta določba ne posega v določbe zakona, ki ureja medije;

12. zagotovi rezultate iskanja kot odgovor na iskalno poizvedbo potrošnika na spletu brez nedvoumnega razkritja plačanega oglaševanja ali plačila, namenjenega posebej za doseganje boljše razvrstitve izdelkov med rezultati iskanja;

13. navaja vsebinsko netočno trditev glede narave in obsega tveganja za osebno varnost potrošnika ali njegove družine, če potrošnik ne kupi izdelka;

14. izdelek, ki je podoben izdelku drugega proizvajalca, predstavlja tako, da namerno zavaja potrošnika v prepričanje, da je izdelek proizvedel ta proizvajalec, čeprav ga ni;

15. ustanovi, vodi ali spodbuja piramidni sistem pospeševanja prodaje, pri katerem se potrošnik nadeja plačila ali nagrade predvsem zato, ker je v sistem uvedel nove potrošnike, in ne toliko zaradi prodaje ali uporabe izdelka;

16. trdi, da bo v kratkem prenehalo z dejavnostjo ali preselilo poslovne prostore, čeprav tega ne namerava storiti;

17. trdi, da lahko izdelek pripomore k zmagi v igrah na srečo;

18. lažno zatrjuje, da lahko izdelek pozdravi bolezni, motnje v delovanju organov ali telesne hibe;

19. daje bistveno netočne informacije o tržnih pogojih ali o možnostih, da se izdelek najde, da bi tako napeljalo potrošnika k nakupu izdelka pod pogoji, ki so manj ugodni kot običajni tržni pogoji;

20. v okviru poslovne prakse trdi, da se razpisuje nagradno tekmovanje ali da je mogoče prejeti promocijsko nagrado, ne da bi se napovedane nagrade ali ustrezna nadomestila tudi dejansko razdelila;
21. izdelek označi kot »gratis«, »zastonj«, »brezplačno« ali podobno, če potrošnik plača kakršen koli strošek razen neizogibnih stroškov, nastalih, ker se je odzval na poslovno prakso, kot so stroški prevzema ali dostave izdelka;
22. v marketinško gradivo vključi račun ali podoben dokument za plačilo, ki daje potrošniku vtis, da je že naročil izdelek, ki se oglašuje, čeprav tega ni storil;
23. lažno zatrjuje ali daje vtis, da ne deluje za namene, ki so povezani z njegovo trgovsko, poslovno, obrtno dejavnostjo ali svobodno poklicno dejavnostjo, ali se lažno predstavlja za potrošnika;
24. ustvarja lažni vtis, da so poprodajne storitve za izdelek na voljo v državi članici, ki ni tista, v kateri se izdelek prodaja;
25. preprodaja vstopnice za prireditve potrošnikom, če jih je podjetje pridobilo z uporabo avtomatiziranih sredstev z namenom obiti morebitno omejitev števila vstopnic, ki jih lahko posameznik kupi, ali druga pravila, ki se uporabljajo za nakup vstopnic;
26. navede, da so ocene izdelka podali potrošniki, ki so izdelek dejansko uporabili ali kupili, brez sprejetja razumnih in sorazmernih ukrepov za preverjanje, ali so ocene dejansko podali ti potrošniki;
27. poda lažne ocene ali priporočila potrošnikov oziroma naroča takšne ocene ali priporočila pri drugih pravnih ali fizičnih osebah oziroma napačno prikazuje ocene potrošnikov ali priporočila na družbenih omrežjih z namenom promocije izdelkov.

73. člen

(objektivne zahteve za skladnost blaga)

Poleg izpolnjevanja zahtev iz prejšnjega člena mora blago tudi:

1. ustrezati namenom, za katere se običajno uporablja blago iste vrste, pri čemer je treba, kadar je to primerno, upoštevati druge predpise, tehnične standarde ali v primeru neobstoja takih tehničnih standardov panožne kodekse ravnanja, ki se uporabljajo za posamezni sektor;
2. biti take kakovosti in ustrezati opisu vzorca ali modela, ki ju je prodajalec dal na razpolago potrošniku pred sklenitvijo prodajne pogodbe, kadar je to primerno;
3. biti dobavljeno skupaj s takimi dodatki, vključno z embalažo, navodili za namestitve ali drugimi navodili, za katere lahko potrošnik razumno pričakuje, da jih bo prejel, kadar je to primerno, in
4. biti take količine ter imeti značilnosti in druge lastnosti, vključno v zvezi s trajnostjo, funkcionalnostjo, združljivostjo in varnostjo, kot je običajno za blago iste vrste in ki jih potrošnik lahko razumno pričakuje glede na naravo blaga in ob upoštevanju kakršne koli javne izjave, podane pri oglaševanju ali označevanju s strani ali v imenu prodajalca ali drugih oseb v predhodnih členih pogodbene verige, vključno s proizvajalcem, razen če prodajalec dokaže, da:
 - za javno izjavo ni vedel in od njega ni mogoče razumno pričakovati, da bi zanjo vedel,

- je bila javna izjava do sklenitve prodajne pogodbe popravljena na enak ali primerljiv način, kot je bila podana, ali
- javna izjava ni mogla vplivati na odločitev za nakup blaga.

78. člen

(jamčevalni rok)

- (1) Prodajalec odgovarja za vsako neskladnost blaga, ki obstaja ob dobavi blaga in ki se pokaže v dveh letih od dobave blaga.
- (2) Prejšnji odstavek se brez poseganja v prvi odstavek 74. člena tega zakona uporablja tudi za blago z digitalnimi elementi.
- (3) V primeru blaga z digitalnimi elementi, pri katerem prodajna pogodba določa nepretrgano dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve v določenem obdobju, je prodajalec odgovoren za vsako neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki nastane ali se pokaže v dveh letih od dobave blaga z digitalnimi elementi.
- (4) V primeru blaga z digitalnimi elementi, pri katerem prodajna pogodba določa nepretrgano dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve za obdobje, daljše od dveh let, je prodajalec odgovoren za vsako neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki nastane ali se pokaže v obdobju, v katerem je treba v skladu s prodajno pogodbo dobaviti digitalno vsebino ali digitalno storitev.
- (5) Če je predmet prodajne pogodbe rabljeno blago, se lahko prodajalec in potrošnik dogovorita za krajši rok odgovornosti prodajalca, kot je določen v prvem do četrtem odstavku tega člena, vendar ta rok ne sme biti krajši kot eno leto.

82. člen

(vzpostavitev skladnosti)

- (1) Potrošnik lahko od prodajalca zahteva, da v razumnem roku od trenutka, ko prodajalca obvesti o neskladnosti, ki ni daljši od 30 dni, brezplačno vzpostavi skladnost blaga brez znatnih nevšečnosti za potrošnika, pri čemer se upoštevata zlasti narava blaga in namen, za katerega potrošnik blago potrebuje.
- (2) Rok iz prejšnjega odstavka se lahko podaljša na najkrajši čas, ki je potreben za dokončanje popravila ali zamenjave, vendar za največ 15 dni. Pri določitvi podaljšane roka se upoštevajo narava in kompleksnost blaga, narava in resnost neskladnosti ter napor, ki je potreben za dokončanje popravila ali zamenjave. O številu dni za podaljšanje roka in razlogih za njegovo podaljšanje prodajalec obvesti potrošnika pred potekom roka iz prejšnjega odstavka.
- (3) Šteje se, da je skladnost blaga vzpostavljena brezplačno, če prodajalec nosi tudi plačilo potrebnih stroškov, ki nastanejo pri vzpostavitvi skladnosti blaga, zlasti stroške pošiljanja, prevoza, dela ali materiala.
- (4) Da bi se vzpostavila skladnost blaga, lahko potrošnik izbere med popravilom blaga in zamenjavo blaga z novim brezhibnim blagom, razen če:
 - je izpolnitev izbranega jamčevalnega zahtevka nemogoča ali

- izpolnitev izbranega jamčevalnega zahtevka predstavlja nesorazmerne stroške za prodajalca v primerjavi z drugim jamčevalnim zahtevkom ob upoštevanju vseh okoliščin.

(5) Okoliščine iz druge alineje prejšnjega odstavka so zlasti vrednost, ki bi jo imelo blago, če ne bi bilo neskladno, pomen neskladnosti in možnost, da bi se potrošniku brez znatnih nevšečnosti zagotovil drug jamčevalni zahtevak.

(6) Prodajalec lahko zavrne potrošnikov jamčevalni zahtevak za vzpostavitev skladnosti blaga, če popravilo in zamenjava nista mogoča ali če bi mu povzročila nesorazmerne stroške ob upoštevanju vseh okoliščin, tudi tistih iz prejšnjega odstavka.

(7) Kadar je za vzpostavitev skladnosti potrebno popravilo ali zamenjava blaga, da potrošnik blago na voljo prodajalcu. Kadar je za vzpostavitev skladnosti potrebna zamenjava blaga, prodajalec zamenjano blago vzame nazaj na lastne stroške.

(8) Kadar je treba blago, ki je bilo nameščeno v skladu z njegovo naravo in namenom, preden se je pokazala neskladnost, za namene popravila ali zamenjave blaga odstraniti, obveznost popravila ali zamenjave blaga vključuje tudi odstranitev neskladnega blaga in namestitev nadomestnega ali popravljenega blaga oziroma kritje stroškov te odstranitve in nove namestitve.

(9) Potrošniku ni treba plačati za običajno uporabo zamenjanega blaga v obdobju pred zamenjavo.

92. člen

(tržna garancija trajnosti)

(1) Pod pogoji, določenimi v tem odseku, in brez poseganja v pravno varstvo na podlagi drugih predpisov proizvajalec neposredno odgovarja potrošniku v celotnem obdobju tržne garancije trajnosti za popravilo ali zamenjavo blaga v skladu s prvim, drugim in sedmim do devetim odstavkom 82. člena tega zakona, kadar da potrošniku tržno garancijo trajnosti določenega blaga za določeno obdobje.

(2) Proizvajalec lahko potrošniku v garancijskem listu pri tržni garanciji trajnosti nudi ugodnejše pogoje.

97. člen

(pravice potrošnika)

(1) Če blago, za katero je izdana obvezna garancija, ne izpolnjuje specifikacij ali nima lastnosti, navedenih v garancijskem listu ali oglaševalskem sporočilu, lahko potrošnik najprej zahteva odpravo napak. Če napake niso odpravljene v skupno 30 dneh od dneva, ko je proizvajalec ali pooblaščen servis od potrošnika prejel zahtevo za odpravo napak, mora proizvajalec potrošniku brezplačno zamenjati blago z enakim, novim in brezhibnim blagom.

(2) Rok iz prejšnjega odstavka se lahko podaljša na najkrajši čas, ki je potreben za dokončanje popravila ali zamenjave, vendar za največ 15 dni. Pri določitvi podaljšane roka se upoštevajo narava in kompleksnost blaga, narava in resnost neskladnosti ter napor, ki je potreben za dokončanje popravila ali zamenjave. O številu dni za podaljšanje roka in razlogih za njegovo podaljšanje proizvajalec obvesti potrošnika pred potekom roka iz prejšnjega odstavka.

(3) Če proizvajalec v roku iz prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka ne popravi ali ne zamenja blaga z novim, lahko potrošnik zahteva vračilo celotne kupnine od proizvajalca ali zahteva sorazmerno znižanje kupnine.

(4) Če potrošnik zahteva sorazmerno znižanje kupnine, je znižanje kupnine sorazmerno zmanjšanju vrednosti blaga, ki ga je potrošnik prejel, v primerjavi z vrednostjo, ki bi jo imelo blago, če bi bilo skladno.

(5) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena lahko potrošnik zahteva vračilo plačanega zneska od proizvajalca, če se neskladnost pojavi v manj kot 30 dneh od dobave blaga.

(6) Za zamenjano blago ali zamenjan bistveni del blaga z novim proizvajalec izda nov garancijski list.

(7) Proizvajalec oziroma pooblaščen servis lahko potrošniku za čas popravila blaga, za katero je bila izdana obvezna garancija, zagotovi brezplačno uporabo podobnega blaga.

(8) Če proizvajalec potrošniku ne zagotovi nadomestnega blaga v začasno uporabo, ima potrošnik pravico uveljavljati škodo, ki jo je utrpel, ker blaga ni mogel uporabljati od trenutka, ko je zahteval popravilo ali zamenjavo, do njune izvršitve.

(9) Stroške za material, nadomestne dele, delo, prenos in prevoz izdelkov, ki nastanejo pri odpravljanju okvar oziroma nadomestitvi blaga z novim, plača proizvajalec.

100. člen

(zahtevki potrošnika)

(1) V primeru nepravilnosti pri opravljeni storitvi lahko potrošnik, ki je o tem obvestil podjetje:

- zahteva neodplačno odpravo nepravilnosti pri opravljeni storitvi;
- zahteva ponovno izvedbo storitve;
- zahteva vračilo dela kupnine v sorazmerju z nepravilnostmi pri opravljeni storitvi ali
- odstopi od pogodbe in zahteva vračilo plačanega zneska.

(2) Roki, ki so določeni za odgovornost prodajalca za neskladnost blaga, se smiselno uporabljajo tudi za izvajalca storitve, če s posebnim zakonom ni določen daljši rok.

101. člen

(smiselna uporaba določb)

(1) Če obstoj nepravilnosti pri opravljeni storitvi ni sporen, podjetje čimprej, vendar najpozneje v osmih dneh ugotovi potrošnikovi zahtevi iz 100. člena tega zakona.

(2) Podjetje pisno odgovori potrošniku na zahtevo najpozneje v osmih dneh po njenem prejemu, če je obstoj nepravilnosti pri opravljeni storitvi sporen.

130. člen

(predhodne informacije)

(1) Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, mora potrošnik poleg informacij iz prvega odstavka 18. člena tega zakona najpozneje, preden ga pogodba ali ponudba zavezuje, prejeti še informacije o:

1. naslovu sedeža podjetja, telefonski številki in naslovu elektronske pošte podjetja, po potrebi pa tudi o firmi in naslovu sedeža podjetja, v imenu katerega deluje;
2. podrobnostih drugega sredstva spletnega komuniciranja, kadar podjetje zagotovi drugo sredstvo spletnega komuniciranja. Drugo sredstvo spletnega komuniciranja zagotavlja, da lahko potrošnik vodi kakršno koli korespondenco s podjetjem na trajnem nosilcu podatkov, vključno z datumom in časom take korespondence;
3. naslovu, na katerem podjetje dejansko opravlja dejavnost, če se razlikuje od naslova iz 1. točke tega odstavka, in po potrebi o naslovu, na katerem dejansko opravlja dejavnost podjetje, v imenu katerega deluje, kamor lahko potrošnik naslovi pritožbo;
4. stroških, povezanih z uporabo komunikacijskega sredstva, če se razlikujejo od osnovne tarife;
5. podatku, da je bila cena prilagojena na podlagi avtomatiziranega sprejemanja odločitev, če je potrebno;
6. pogojih, rokih in postopku za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe v skladu s 134., 135. in 136. členom tega zakona, skupaj z obrazcem za odstop od pogodbe iz petega odstavka 138. člena tega zakona;
7. navedbi, da potrošnik krije stroške vračila blaga v primeru odstopa od pogodbe, če je potrebno;
8. stroških vračila blaga, če ga pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, zaradi njegove narave ni mogoče vrniti po pošti;
9. stroških, ki jih mora potrošnik plačati podjetju v skladu s tretjim odstavkom 141. člena tega zakona, če odstopi od pogodbe po tem, ko je vložil zahtevo v skladu s sedmim odstavkom 132. ali tretjim odstavkom 133. člena tega zakona;
10. neobstoju pravice do odstopa od pogodbe, če potrošnik v skladu s 135. členom tega zakona nima pravice do odstopa, ali po potrebi o okoliščinah, v katerih potrošnik izgubi pravico do odstopa od pogodbe;
11. obstoju kodeksov ravnanja in dostopnosti do morebitnih kodeksov ravnanja;
12. minimalnem trajanju obveznosti potrošnika na podlagi pogodbe, če je potrebno;
13. pologih ali drugih finančnih garancijah in pogojih v zvezi z njimi, ki jih mora plačati ali zagotoviti potrošnik na zahtevo podjetja, če je potrebno;
14. možnosti izvensodnega reševanja sporov in drugih pravnih sredstev, ki se uporabljajo za podjetja, ter njihovi dostopnosti, če je potrebno.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbo o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine.

(3) Pri pogodbi, sklenjeni za nedoločen čas, ali pogodbi, ki vključuje naročnino, končna cena vsebuje skupne stroške za obračunsko obdobje. Če se taki stroški zaračunavajo po določeni nespremenljivi

stopnji, skupna cena vsebuje tudi skupne mesečne stroške. Kadar skupnih stroškov ni mogoče vnaprej izračunati, podjetje navede način izračuna cene.

(4) Pri prodaji na javni dražbi se podatki o podjetju iz 1. in 3. točke prvega odstavka tega člena ter 2. točke prvega odstavka 18. člena tega zakona nadomestijo s podatki dražitelja.

(5) Informacije iz prvega odstavka tega člena so sestavni del pogodbe in se lahko naknadno spremenijo le z izrecnim soglasjem pogodbenih strank.

(6) Sredstva komuniciranja, o katerih podjetje potrošniku zagotovi informacije v skladu s 1. in 2. točko prvega odstavka tega člena, potrošniku omogočajo, da hitro stopi v stik s podjetjem in učinkovito komunicira z njim.

(7) Informacije iz 6., 7., 8. in 9. točke prvega odstavka tega člena lahko podjetje zagotovi potrošniku na obrazcu iz desetega odstavka tega člena. Šteje se, da podjetje potrošniku zagotovi informacije iz 6., 7., 8. in 9. točke prvega odstavka tega člena, če pravilno izpolni obrazec iz desetega odstavka tega člena in ga posreduje potrošniku.

(8) Če podjetje potrošniku ne posreduje informacij o dodatnih stroških iz 7. in 8. točke prvega odstavka tega člena, tretjega odstavka tega člena ter 4. točke prvega odstavka 18. člena tega zakona, jih potrošniku ni treba plačati.

(9) Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika nosi podjetje.

(10) Obliko in vsebino obrazca z informacijami v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, predpiše minister, pristojen za varstvo potrošnikov.

132. člen

(formalne zahteve pri pogodbah, sklenjenih na daljavo)

(1) Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, podjetje potrošniku na način, ki je primeren za uporabljeno sredstvo za komuniciranje na daljavo, v enostavnem in razumljivem jeziku zagotovi ali da na voljo informacije iz prvega odstavka 130. člena tega zakona. Če so napisane na trajnem nosilcu podatkov, morajo biti čitljive.

(2) Preden pogodba, ki se sklepa na daljavo z uporabo elektronskih sredstev, zavezuje potrošnika k plačilu, podjetje jasno in v vidni obliki potrošnika opozori na informacije iz 1., 3., 4. in 9. točke prvega odstavka 18. člena ter 12. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 130. člena tega zakona neposredno preden potrošnik odda naročilo.

(3) Podjetje zagotovi, da potrošnik v postopku oddaje naročila pri sklenitvi pogodbe na daljavo z uporabo elektronskih sredstev izrecno potrdi, da se z oddajo naročila strinja s plačilom. Funkcija, ki sproži oddajo naročila, je označena z besedami »naročilo z obveznostjo plačila« ali z drugo izjavo, iz katere nedvoumno izhaja, da je z oddajo naročila povezana obveznost plačila podjetju. Če podjetje ne spoštuje določb tega odstavka, pogodba ali naročilo ne zavezuje potrošnika.

(4) Če se pogodba na daljavo sklene z uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo z omejenim prostorom ali časom za prikaz informacij, podjetje na tem sredstvu ali prek njega zagotovi najmanj informacije iz 1., 2., 3., 4. in 9. točke prvega odstavka 18. člena ter 6. točke prvega odstavka 130. člena

tega zakona, razen obrazca za odstop od pogodbe iz petega odstavka 138. člena tega zakona, in tretjega odstavka 130. člena tega zakona, preden pogodba zavezuje potrošnika. Druge informacije iz prvega odstavka 130. člena tega zakona, vključno z obrazcem za odstop od pogodbe iz petega odstavka 138. člena tega zakona, podjetje zagotovi potrošniku na ustrezen način v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(5) Podjetje na svojih spletnih straneh najpozneje na začetku postopka za naročanje jasno in razločno navede, ali obstajajo omejitve glede dostave ali oblik plačila.

(6) Podjetje v razumnem času po sklenitvi pogodbe na daljavo, vendar najpozneje ob dostavi blaga ali pred začetkom opravljanja storitve ali dobavo digitalne vsebine zagotovi potrošniku potrdilo o sklenjeni pogodbi na trajnem nosilcu podatkov. Potrdilo vsebuje informacije iz prvega odstavka 130. člena tega zakona, razen če jih je podjetje zagotovilo potrošniku na trajnem nosilcu podatkov pred sklenitvijo pogodbe na daljavo, in soglasje potrošnika iz 13. točke 135. člena tega zakona, če je to potrebno.

(7) Pri pogodbah, ki potrošnika zavezujejo k plačilu, podjetje lahko začne z opravljanjem storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine v odstopnem roku iz 134. člena tega zakona na podlagi izrecne zahteve potrošnika in njegove privolitve, da bo izgubil pravico do odstopa od pogodbe, ko bo podjetje pogodbo v celoti izpolnilo.

147. člen

(opredelitev)

Pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, po tem zakonu je pogodba, sklenjena med podjetjem in potrošnikom na podlagi organizirane prodaje na daljavo ali sistema opravljanja storitev brez istočasne fizične prisotnosti pogodbenih strank, ki ga vodi podjetje, ki za namen sklenitve uporablja izključno enega ali več sredstev za komuniciranje na daljavo vse do takrat in vključno s trenutkom, ko je pogodba sklenjena.

148. člen

(uporaba določb)

(1) Če pogodbe o finančnih storitvah obsegajo začetni sporazum o storitvi, ki mu sledijo zaporedni posli ali niz ločenih poslov iste vrste, se določbe tega poglavja uporabljajo za začetni sporazum.

(2) Kadar začetnega sporazuma ni, zaporedni ali ločeni posli pa so iste vrste, opravljeni v določenem času med istimi pogodbenimi strankami, se za prvi posel uporabljajo 149., 150. in 151. člen tega zakona. Kadar se posel iste vrste ne opravlja več kot eno leto, velja naslednji posel za prvega v novem nizu poslov.

149. člen

(predhodne informacije)

(1) Pri pogodbi o finančnih storitvah, sklenjeni na daljavo, podjetje, preden potrošnika pogodba ali ponudba zavezuje, potrošniku zagotovi te informacije:

1. o ponudniku:

- glavna poslovna dejavnost podjetja, naslov sedeža podjetja ter vsi naslovi iz poslovnega razmerja med potrošnikom in podjetjem,
- identiteta in naslov morebitnega zastopnika podjetja v državi članici, v kateri ima potrošnik stalno prebivališče, ter identiteta, naslov in funkcija morebitne tretje osebe, ki poklicno sodeluje v poslu, pa ni podjetje,
- register, v katerega je podjetje vpisano, z navedbo vpisne številke ali druge enakovredne oznake, če je vpisano v sodni ali drug javni register,
- nadzorni organ, če je za dejavnost podjetja potrebno posebno dovoljenje;

2. o finančni storitvi:

- opis glavnih značilnosti finančne storitve,
- skupna cena, ki jo potrošnik za finančno storitev plača podjetju, vključno s provizijami, taksami in izdatki ter davki, ki jih podjetje odvede pri opravljanju storitve, ali če natančne cene ni mogoče navesti, način izračuna, ki potrošniku omogoča preverjanje cene,
- po potrebi opozorilo, da je finančna storitev povezana z instrumenti, ki so zaradi lastnosti ali postopkov za izvedbo obremenjeni s tveganjem ali je njihova cena odvisna od nihanj na finančnih trgih, na katera podjetje nima vpliva, z opozorilom, da pretekli donosi niso kazalec prihodnjih donosov;
- opozorilo glede možnosti obstoja dodatnih davkov oziroma stroškov, ki jih ne odvede ali zaračuna podjetje,
- omejitve glede obdobja veljavnosti danih informacij, ki so na voljo,
- plačilo in izpolnitev,
- stroški, povezani z uporabo komunikacijskega sredstva, če se razlikujejo od običajne osnovne tarife, ki jo potrošnik običajno plačuje;

3. o pogodbi, sklenjeni na daljavo:

- pogoji, roki in postopek za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe v skladu s 152. členom tega zakona; v primerih, ko potrošnik v skladu s 154. členom tega zakona nima pravice do odstopa, je o tem izrecno obveščen,
- podatki o morebitnem znesku, ki ga potrošnik plača v primeru odstopa od pogodbe na podlagi 155. člena tega zakona,
- najkrajši rok trajanja pogodbe, če je predmet pogodbe trajna ali ponavljajoča se finančna storitev,
- pogodbeno določilo glede prava, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno na daljavo, in pristojnega sodišča,
- informacije o pravicah v primeru predčasne ali enostranske prekinitve pogodbe, vključno z vsemi pogodbenimi kaznimi;

4. o pravnih sredstvih:

- podatki o mehanizmu za izvensodno reševanje sporov in opis morebitnih pogojev za dostop do tega mehanizma,

- informacije o obstoju sistema jamstva ali drugih odškodninskih dogovorov, ki niso urejeni v zakonu, ki ureja bančništvo, in zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(2) Podjetje jasno izrazi komercialni namen informacij iz prejšnjega odstavka in jih predstavi jasno in nedvoumno ter na način, ki je primeren glede na sredstvo komuniciranja na daljavo, pri čemer upošteva tudi načelo vestnosti in poštenja ter načelo varstva oseb, ki niso poslovno sposobne.

150. člen

(telefonsko komuniciranje)

(1) Pri ustnih sporočilih po telefonu podjetje na začetku pogovora potrošniku jasno predstavi firmo in naslov sedeža podjetja, ki opravlja finančne storitve, in poslovni namen telefonskega klica ter ob izrecnem potrošnikovem soglasju informacije o identiteti osebe, ki je v stiku s potrošnikom, o njeni povezavi s podjetjem, ki opravlja finančne storitve, ter informacije iz prve, druge in četrte alineje 2. točke ter prve in druge alineje 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Pri ustnih sporočilih po telefonu podjetje seznani potrošnika, da se mu na njegovo zahtevo posredujejo dodatne informacije iz prvega odstavka prejšnjega člena. Poleg tega mora podjetje izpolniti tudi svojo obveznost iz 151. člena tega zakona.

151. člen

(način zagotavljanja informacij)

(1) Podjetje zagotovi potrošniku predhodne informacije iz prvega odstavka 149. člena tega zakona ter pogodbene pogoje na enostaven in razumljiv način ter na primernem trajnem nosilcu podatkov v času, preden potrošnika zavezuje pogodba ali ponudba.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko podjetje izpolni svojo obveznost iz prejšnjega odstavka nemudoma po sklenitvi pogodbe, če je bila pogodba na potrošnikovo željo sklenjena z uporabo sredstva za komuniciranje na daljavo, ki ne omogoča predložitve informacij in pogodbenih pogojev v navedeni obliki.

(3) Potrošnik lahko kadar koli v času pogodbenega odnosa zahteva predložitev pogodbenih pogojev na papirju in spremembo sredstva za komuniciranje na daljavo, razen če je sredstvo za sporazumevanje na daljavo nezdružljivo s sklenjeno pogodbo ali vrsto finančne storitve.

152. člen

(pravica do odstopa od pogodbe)

(1) Pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, ima potrošnik pravico, da v 14 dneh podjetju sporoči, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev ali plačati pogodbeno kazen.

(2) Pri pogodbah o življenjskem zavarovanju, sklenjenih na daljavo, in pogodbah o osebnih pokojninskih zavarovanjih, sklenjenih na daljavo, je rok za odstop od pogodbe 30 dni.

(3) Šteje se, da je sporočilo o odstopu od pogodbe iz prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka pravočasno, če je poslano v roku, določenem za odstop od pogodbe.

153. člen

(štetje rokov)

Če podjetje v celoti izpolni obveznost iz 151. člena tega zakona, začne teči rok za uveljavljanje pravice iz prvega in drugega odstavka 152. člena tega zakona z dnem sklenitve pogodbe oziroma z dnem, ko podjetje izpolni to obveznost, če je izpolnjena po sklenitvi pogodbe.

154. člen

(izjeme od pravice do odstopa)

Razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili drugače, potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe iz prvega in drugega odstavka 152. člena tega zakona pri:

1. pogodbah, katerih predmet je blago ali storitve, katerih vrednost je odvisna od nihanj na finančnih trgih, na katera podjetje nima vpliva in ki lahko nastopijo v roku odstopa od pogodbe, ter storitve v zvezi z devizami, instrumenti denarnega trga, prenosljivimi vrednostnimi papirji, deleži v kolektivnih naložbenih podjetjih, finančnimi terminskimi pogodbami, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom, terminskimi pogodbami o obrestni meri, obrestnimi in valutnimi zamenjavami, zamenjavami na podlagi delnic ali delniškega indeksa ter opcijami za nakup ali prodajo katerega koli navedenega instrumenta, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom;
2. zavarovalnih pogodbah za potovanje in prtljago ali podobnih kratkoročnih zavarovalnih pogodbah z veljavnostjo, krajšo od enega meseca;
3. pogodbah o finančnih storitvah, ki sta jih na potrošnikovo izrecno zahtevo obe stranki že v celoti izpolnili, preden je potrošnik uresničil svojo pravico do odstopa od pogodbe.

155. člen

(pravica do plačila za opravljene storitve)

(1) Če je potrošnik odstopil od pogodbe o finančnih storitvah, lahko podjetje zahteva od potrošnika plačilo storitve, ki jo je zanj opravilo.

(2) Plačilo iz prejšnjega odstavka je sorazmerno obsegu opravljene storitve v primerjavi s celotno pogodbo in ne sme pomeniti pogodbene kazni.

(3) Podjetje lahko zahteva od potrošnika plačilo iz prvega odstavka tega člena le, če dokaže, da je bil potrošnik obveščen o znesku plačila v primeru odstopa od pogodbe iz druge alineje 3. točke prvega odstavka 149. člena tega zakona na način, določen v 151. členu tega zakona, in je potrošnik podal soglasje za začetek izpolnjevanja pogodbe pred iztekom odstopnega roka.

156. člen

(obveznosti potrošnika)

Če je potrošnik znesek oziroma blago že prejel in od pogodbe odstopi, nemudoma oziroma najpozneje v 30 dneh od oddaje sporočila iz prvega in drugega odstavka 152. člena tega zakona vrne podjetju znesek oziroma blago.

157. člen

(obveznosti podjetja)

Vračilo plačil podjetje opravi nemudoma, najpozneje pa v 30 dneh po prejemu sporočila o odstopu od pogodbe, razen zneska iz prejšnjega člena.

158. člen

(dokazno breme)

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika, glede potrošnikovega soglasja za sklenitev pogodbe, kadar je to primerno, in glede izpolnitve pogodbe nosi podjetje.

233. člen

(naložitev izpolnitve zakonske obveznosti)

Pristojni inšpekcijski organ izda odločbo, s katero naloži podjetju izpolnitev zakonske obveznosti, če ugotovi, da:

- podjetje ne zagotovi informacij v skladu s prvim odstavkom 18. člena tega zakona;
- podjetje potrošniku brez odlašanja ne vrne plačil, če potrošnik odstopi od pogodbe na podlagi drugega odstavka 27. člena ali 28. člena tega zakona (29. člen);
- podjetje potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti od plačanega predplačila po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane za tri mesece, referenčne banke, ki jo je podjetje določilo v pogodbenih pogojih (prvi odstavek 34. člena);
- ponudnik spletne tržnice potrošniku ne zagotovi informacij v skladu s 131. členom tega zakona;
- podjetje pri pogodbi, sklenjeni na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, potrošniku, preden ga pogodba ali ponudba zavezuje, ne zagotovi informacij v skladu s 132. členom in 133. členom tega zakona;
- podjetje pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, ne zagotovi informacij iz prvega odstavka 149. člena in pogodbenih pogojev v skladu s prvim odstavkom 151. člena tega zakona.

234. člen

(prepoved prodaje blaga ali opravljanja storitev)

Pristojni inšpekcijski organ izda odločbo, s katero prepove prodajo blaga oziroma prepove opravljanje storitev do odprave pomanjkljivosti, če ugotovi, da:

1. blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil nevarnost zase ali za druge ali onesnažil okolje, ni priloženo navodilo za uporabo (prvi odstavek 10. člena);
2. podjetje glede na svojo vlogo v prodajni verigi za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom, ne zagotovi označb, certifikata, izjave o skladnosti, garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo oziroma drugih spremnih dokumentov, če je s tem ali drugim predpisom tako določeno (11. člen);
3. je podjetje dalo v prodajo blago oziroma ni ustavilo prodaje blaga, ki zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo in na njem ni označilo, za kakšne namene je uporabno tudi s temi lastnostmi (tretji odstavek 12. člena);
4. cena blaga, storitve ali digitalne vsebine ni označena ali ni vidno označena (prvi odstavek 14. člena);
5. cena blaga, storitve ali digitalne vsebine ni označena v eurih (drugi odstavek 14. člena);
6. blago, ki mu bo v kratkem pretekel rok uporabnosti, ni posebej označeno z datumom v skladu s prvim odstavkom 16. člena tega zakona;
7. blago z napako ni fizično ločeno od redne prodaje brezhibnega blaga ali podjetje ni jasno in vidno opozorilo, da gre za prodajo blaga z napako ali potrošnika z napako ni seznanilo (17. člen);
8. podjetje pri sklepanju pogodb s potrošniki postavlja nepošteno pogodbene pogoje (24. člen);
9. garancijski list ne vsebuje vseh podatkov iz drugega odstavka 91. člena tega zakona;
10. garancijski list ni sestavljen tako, da je potrošniku lahko razumljiv, ali ni izdan na trajnem nosilcu podatkov, ki je potrošniku dostopen, ali ni v celoti v slovenskem jeziku, kadar je blago namenjeno prodaji na ozemlju Republike Slovenije (tretji odstavek 91. člena);
11. podjetje uporablja vsebine, ki jih je potrošnik zagotovil ali ustvaril pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve v nasprotju s prvim odstavkom 124. člena tega zakona;
12. organizator potovanja ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil, ki so izvedena s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če posamezne storitve niso izvedene zaradi njegovih likvidnostnih težav (204. člen) na način, ki je določen v 205. členu tega zakona;
13. pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil potrošnikov, če potovalna storitev, ki je del povezanega potovalnega aranžmaja, ni izvedena zaradi njegovih likvidnostnih težav (209. člen).

238. člen

(najhujši prekrški)

(1) Za prekršek iz 1. in 2. ter prekršek iz 8. do 10. točke prvega odstavka 239. člena tega zakona ali za prekršek iz 22. in 45. do 56. točke prvega odstavka 240. člena tega zakona, če prekršek predstavlja močno razširjeno kršitev v skladu s 3. točko 3. člena Uredbe 2017/2394/EU se z globo od 0,5 odstotka do 4 odstotka letnega prometa podjetja v zadevni državi članici oziroma državah članicah Evropske unije v predhodnem poslovnem letu kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(2) Če prekršek iz prejšnjega odstavka predstavlja močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije v skladu s 4. točko 3. člena Uredbe 2017/2394/EU, se z globo od 1,5 odstotka do 5 odstotkov letnega prometa podjetja v zadevni državi članici oziroma državah članicah Evropske unije v predhodnem poslovnem letu kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Če informacije o letnem prometu podjetja niso na voljo, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena ali prejšnjega odstavka pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, kaznuje z globo od 5.000 do 2.000.000 eurov.

(4) Z globo od 4.000 do 8.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

239. člen

(hujši prekrški)

(1) Z globo od 5.000 do 50.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. ne postavlja pogodbenih pogojev v jasnem in razumljivem jeziku (tretji odstavek 21. člena);
2. pri sklepanju pogodb s potrošniki postavlja nepošteno pogodbene pogoje (prvi odstavek 24. člena);
3. v primeru zamude pri plačilu s strani potrošnika kot pogodbene stranke dogovori uporabo višjih zamudnih obresti kot jih določa zakon (prvi odstavek 33. člena);
4. ponuja potrošniku nenaročeno blago, storitev ali digitalno vsebino in poziva potrošnika k takojšnjemu ali odloženemu plačilu (prvi odstavek 35. člena);
5. oglašuje blago, storitev ali digitalno vsebino na način, ki je v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 36. člena tega zakona ali v skladu s 37. ali 38. členom tega zakona;
6. primerjalno oglašuje blago, storitev ali digitalno vsebino v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 39. člena tega zakona;
7. oglaševanje blaga, storitve ali digitalne vsebine vsebuje sestavine, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih, ali sestavine, ki izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj (40. člen);
8. v nasprotju s prepovedjo iz prvega odstavka 47. člena tega zakona uporabi nepošteno poslovno prakso v razmerju do potrošnikov;
9. uporablja vsebino v nasprotju s prvim odstavkom 124. člena ali drugim odstavkom 144. člena tega zakona;
10. potrošniku na zahtevo ne da na voljo vse vsebine, ki jo je potrošnik zagotovil ali ustvaril pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve, v skladu z drugim ali tretjim odstavkom 124. člena oziroma tretjim ali četrtem odstavkom 144. člena tega zakona;

11. v okviru organizacije potovanja ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil, ki so izvedena s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če posamezne storitve niso izvedene zaradi likvidnostnih težav organizatorja potovanja (prvi odstavek 204. člena);

12. omogoča povezane potovalne aranžmaje in pri tem ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil potrošnikov, če potovalna storitev, ki je del povezanega potovalnega aranžmaja ni izvedena zaradi njegovih likvidnostnih težav (prvi odstavek 209. člena).

(2) Z globo od 1.500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

240. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1.500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. potrošnikom ne prodaja blaga oziroma ne opravlja storitev pod enakimi pogoji (prvi odstavek 6. člena);

2. s potrošniki ne posluje v slovenskem jeziku ali jeziku italijanske ali madžarske narodne skupnosti na območjih, kjer narodni skupnosti avtohtono živita, ali v pisnih sporočilih potrošnikom ne uporabi celotnega imena svoje firme in sedeža (prvi odstavek 7. člena) ali v pisnih sporočilih, ki niso namenjena individualno določenemu potrošniku, ne uporabi vsaj skrajšane firme in sedeža ali naslova spletnih strani, če je iz njih nedvoumno razvidna identifikacija podjetja (četrti odstavek 7. člena);

3. v okviru ponudbe storitev informacijske družbe ne omogoči enostavnega, neposrednega in stalnega dostopa do podatkov, določenih v petem odstavku 7. člena tega zakona;

4. potrošniku ne izda računa za prodano blago, opravljeno storitev ali dobavljeno digitalno vsebino (prvi odstavek 8. člena) ali mu ne omogoči, da preveri pravilnost zaračunanega zneska glede na kakovost in količino kupljenega blaga, opravljene storitve ali dobavljene digitalne vsebine (drugi odstavek 8. člena);

5. blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil nevarnost zase ali za druge ali onesnažil okolje, ne priloži navodil za uporabo (prvi odstavek 10. člena);

6. vsebina navodil za uporabo za potrošnika ni lahko razumljiva ali mu ne omogoča pravilne uporabe blaga ali navodilo za uporabo ni v celoti v slovenskem jeziku, kadar je blago namenjeno prodaji na ozemlju Republike Slovenije (četrti odstavek 10. člena);

7. za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom, potrošniku ne zagotovi označbe, certifikata, izjave o skladnosti, garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo, oziroma drugih spremnih dokumentov, oziroma če dokumenti ne vsebujejo vseh podatkov, ki jih določajo zakoni ali na podlagi zakonov sprejeti predpisi (11. člen);

8. prodaja blago oziroma ne ustavi prodaje blaga, ki zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo, oziroma na njem ne označi, za katere namene je uporabno tudi s temi lastnostmi (tretji odstavek 12. člena);

9. za blago, storitev ali digitalno vsebino, ki jo ponuja, ne označi cene ali je vidno ne označi oziroma označena cena ne vključuje davka na dodano vrednost, če je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost (prvi odstavek 14. člena);
10. cene blaga, storitve ali digitalne vsebine ne označi v eurih (drugi odstavek 14. člena);
11. ne upošteva označene cene (tretji odstavek 14. člena);
12. v ponudbi v okviru informacijske družbe ni poleg cene jasno in nedvoumno navedeno, ali cena vključuje tudi stroške dostave (četrty odstavek 14. člena);
13. se ne drži predpisanega načina označevanja cen blaga, storitve ali digitalne vsebine (peti odstavek 14. člena);
14. blaga pri znižanju cene ne označi s prejšnjo ceno in z znižano ceno (prvi odstavek 15. člena);
15. pri znižanju cene ne označi prejšnje cene v skladu z drugim in tretjim odstavkom 15. člena tega zakona;
16. v primeru neprekinjenega postopnega zniževanja cen ne označi prejšnje cene v skladu s četrtyim odstavkom 15. člena tega zakona;
17. najvišji odstotek znižanja cene blaga, objavljene v razponu, ne zajema najmanj ene četrtine vrednosti vsega blaga, ki se prodaja po znižani ceni (peti odstavek 15. člena);
18. pri znižanju cene ne označi blaga, ki mu bo v kratkem pretekel rok uporabnosti ali hitro pokvarljivega blaga v skladu z drugim odstavkom 16. člena tega zakona;
19. blaga z napako fizično ne loči od redne prodaje preostalega brezhibnega blaga ali jasno in vidno ne opozori, da gre za blago z napako, ali vsakega kosa blaga z napako posebej ne označi (17. člen);
20. potrošniku pred sklenitvijo pogodbe oziroma preden potrošnika ponudba zavezuje, na jasen in razumljiv način ne zagotovi informacij iz prvega odstavka 18. člena tega zakona;
21. ne pridobi potrošnikovega izrecnega soglasja, preden potrošnika pogodba zavezuje, če se potrošnik s pogodbo poleg plačila za glavno pogodbeno obveznost zaveže k dodatnim plačilom (prvi odstavek 25. člena);
22. če pri odstopu potrošnika od pogodbe v skladu z drugim odstavkom 27. člena ali 28. členom tega zakona potrošniku brez odlašanja ne vrne vseh opravljenih plačil (29. člen);
23. pri pogodbah o zagotavljanju javnih storitev in dobrin, v primeru, ko potrošnik zamudi z izpolnitvijo obveznosti, ne ravna v skladu z drugim ali tretjim odstavkom 30. člena tega zakona;
24. ko prejemnik plačila za uporabo določenega plačilnega instrumenta zaračuna potrošniku stroške, ki presegajo dejanske stroške, ki jih ima z uporabo tega plačilnega instrumenta (32. člen);
25. potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane za tri mesece, referenčne banke, ki jo je podjetje določilo v pogodbenih pogojih (prvi odstavek 34. člena);

26. oglaševalsko sporočilo, ki je del ali pa predstavlja storitev informacijske družbe, ni v skladu z 41. členom tega zakona;
27. če v primeru uporabe nepoštene poslovne prakse ne vrne kupnine ali dela kupnine v 14 dneh od prejema zahtevka v skladu s prvim odstavkom 56. člena tega zakona;
28. pri dogovorjeni dostavi na dom ali drug kraj blaga ne dostavi v brezhibnem stanju, dogovorjeni količini ali dogovorjenem času v potrošnikovo stanovanje ali na drug kraj z vso pripadajočo dokumentacijo (prvi odstavek 70. člena);
29. po prejemu obvestila potrošnika o neskladnosti blaga in zahtevi za brezplačno vzpostavitev skladnosti brez znatnih nevšečnosti za potrošnika ne vzpostavi skladnosti blaga pod pogoji in v roku iz prvega in drugega odstavka 82. člena tega zakona;
30. pri odstopu od prodajne pogodbe potrošniku ne vrne plačanega zneska v predpisanem roku po prejemu blaga ali dokazila, da je potrošnik blago poslal nazaj (prvi odstavek 86. člena), ali pri zahtevku za znižanje kupnine v sorazmerju z neskladnostjo iz tretjega odstavka 83. člena tega zakona potrošniku ne vrne dela kupnine v predpisanem roku od prejema zahtevka (drugi odstavek 86. člena);
31. ne spoštuje zaveze, dane v garancijskem listu ali oglaševalskem sporočilu (90. člen);
32. garancijski list ni sestavljen v jasnem in razumljivem jeziku ali ni izdan na trajnem nosilcu podatkov, ki je potrošniku dostopen, ali ni v celoti v slovenskem jeziku, kadar je blago namenjeno prodaji na ozemlju Republike Slovenije (tretji odstavek 91. člena);
33. za blago iz 94. člena tega zakona potrošniku ne izroči garancijskega lista, navodil za sestavo in uporabo ter seznama pooblaščenih servisov (prva alineja 95. člena);
34. ne zagotovi servisa, ki ima pooblastilo proizvajalca za izvajanje servisnih del na blagu ter z njim sklenjeno pogodbo za dobavo nadomestnih delov, razen če sam ne opravlja te dejavnosti (druga alineja 95. člena);
35. ne zagotovi brezplačne odprave napak v času garancijskega roka (tretja alineja 95. člena);
36. ne zagotovi proti plačilu popravila, vzdrževanja blaga, nadomestnih delov in priklopnih aparatov vsaj tri leta po poteku garancijskega roka tako, da servis opravlja sam ali ima sklenjeno pogodbo o servisiranju z drugo osebo (četrti alineja 95. člena);
37. če napake na blagu, ki ne izpolnjuje specifikacij ali nima lastnosti, navedenih v garancijskem listu ali oglaševalskem sporočilu in za katerega je izdana obvezna garancija, niso odpravljene v roku iz prvega in drugega odstavka 97. člena tega zakona, ali pa če brezplačno ne zamenja blaga z enakim, novim in brezhibnim blagom v primeru, če napake niso odpravljene v roku iz prvega in drugega odstavka 97. člena tega zakona (prvi odstavek 97. člena);
38. ne vrne celotnega ali sorazmernega dela kupnine, ker v roku iz prvega in drugega odstavka 97. člena tega zakona niso bile odpravljene napake ali blago ni bilo zamenjano (tretji odstavek 97. člena);
39. ne vrne plačanega zneska za blago, za katerega se je neskladnost pojavila v manj kot 30 dneh od dobave blaga (peti odstavek 97. člena);
40. v primeru nepravilnosti pri opravljeni storitvi po prejemu obvestila potrošnika ne izpolni potrošnikove zahteve iz prvega odstavka 100. člena tega zakona;

41. ob odstopu potrošnika od drugih elementov paketne pogodbe zaračuna stroške v nasprotju s tretjim odstavkom 106. člena tega zakona;
42. ne zagotovi, da so posodobitve digitalne vsebine ali digitalne storitve dobavljene oziroma dane na razpolago potrošniku v obdobju, ki ga določa drugi odstavek 112. člena tega zakona;
43. po prejemu obvestila potrošnika o neskladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve ne vzpostavi skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve brezplačno in brez znatnih nevšečnosti za potrošnika ter pod pogoji in v roku iz drugega odstavka 119. člena tega zakona;
44. ne omogoči potrošniku brezplačnega odstopa od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu z drugim odstavkom 126. člena tega zakona;
45. kot sestavni del pogodbe ne določi informacij iz prvega odstavka 130. člena tega zakona ali jih naknadno spremeni brez izrecnega soglasja pogodbenih strank (peti odstavek 130. člena);
46. pri pogodbi, sklenjeni na spletni tržnici, preden potrošnika zavezuje pogodba ali ponudba, ne zagotovi potrošniku informacij v skladu s prvim ali drugim odstavkom 131. člena tega zakona;
47. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, preden potrošnika zavezuje pogodba ali ponudba, ne zagotovi potrošniku informacij iz prvega odstavka 130. člena tega zakona v skladu s prvim, drugim ali četrtem odstavkom 132. člena ali prvim odstavkom 133. člena tega zakona;
48. ob oddaji naročila ne zagotovi, da potrošnik izrecno potrdi, da je z oddajo naročila zavezan k plačilu (tretji odstavek 132. člena);
49. v primeru obstoja omejitev glede dostave ali oblik plačila tega ne navede jasno in razločno na svojih spletnih straneh najpozneje na začetku postopka naročanja (peti odstavek 132. člena);
50. potrošniku ne zagotovi potrdila o sklenjeni pogodbi na daljavo na trajnem nosilcu podatkov z vsemi informacijami iz prvega odstavka 18. člena in prvega odstavka 130. člena tega zakona ter soglasjem potrošnika iz 13. točke 135. člena tega zakona, če je to potrebno, najpozneje ob dostavi blaga ali začetku opravljanja storitev (šesti odstavek 132. člena);
51. potrošniku ne posreduje izvoda podpisane pogodbe ali potrdila o sklenjeni pogodbi na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov, vključno s potrdilom o predhodnem izrecnem soglasju potrošnika v skladu z drugim odstavkom 133. člena tega zakona;
52. pri pogodbah, ki potrošnika zavezujejo k plačilu, začne z opravljanjem storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja v odstopnem roku iz 134. člena tega zakona brez izrecne zahteve potrošnika na trajnem nosilcu podatkov in njegove privolitve, da izgubi pravico do odstopa od pogodbe, ko podjetje pogodbo v celoti izpolni (tretji odstavek 133. člena);
53. od potrošnika zahteva plačilo stroškov, povezanih z odstopom od pogodbe v nasprotju s 141. členom tega zakona;
54. v primeru odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ali pri pogodbi o finančnih storitvah, potrošniku ne vrne vseh prejetih plačil v roku iz prvega odstavka 143. člena ali 157. člena tega zakona;

55. pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, blaga, dostavljenega na dom ob sklenitvi pogodbe, ne prevzame na lastne stroške, če zaradi narave blaga takega blaga običajno ni mogoče vrniti po pošti (peti odstavek 143. člena);
56. če pri sklepanju pogodbe na daljavo po telefonu potrošniku ne poda informacij iz prvega odstavka 146. člena tega zakona ali informacij iz četrtega odstavka 132. člena tega zakona (drugi odstavek 146. člena);
57. pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, v predpisanih rokih potrošniku ne zagotovi informacij iz prvega odstavka 149. člena tega zakona ter pogodbenih pogojev na enostaven in razumljiv način ter na primernem trajnem nosilcu podatkov (prvi odstavek 151. člena);
58. pri prodaji na obroke potrošniku ne omogoči predčasnega odplačila ostanka dolžne kupnine brez pogodbenih obresti (164. člen);
59. pri prodaji na obroke, če potrošnik odstopi od pogodbe, ne vrne prejetih obrokov z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva, ko jih je prejel, in ne povrne nujnih stroškov, ki jih je imel za blago (prvi odstavek 169. člena);
60. če pred sklenitvijo pogodbe o paketnem potovanju oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba, potrošniku ne zagotovi informacij iz prvega odstavka 173. člena tega zakona v skladu s četrtim odstavkom 173. člena tega zakona;
61. če brez izrecnega dogovora s potrošnikom spremeni informacije iz prvega odstavka 174. člena tega zakona;
62. če potrošniku pred sklenitvijo pogodbe ne sporoči vseh sprememb predhodnih informacij v skladu z drugim odstavkom 174. člena tega zakona;
63. če pogodba o paketnem potovanju ni sestavljena v preprostem in razumljivem jeziku ali če pogodba, ki je sklenjena v pisni obliki, ni napisana čitljivo (prvi odstavek 175. člena);
64. če potrošniku ne zagotovi izvoda podpisane pogodbe o paketnem potovanju ali potrdila o sklenjeni pogodbi v skladu z drugim ali tretjim odstavkom 175. člena tega zakona;
65. če pri turističnih paketih, ki se kupijo pri različnih podjetjih prek povezanih postopkov spletne rezervacije v skladu s peto alinejo 2. točke prvega odstavka 172. člena tega zakona, ne obvesti organizatorja o sklenitvi pogodbe iz drugega odstavka 176. člena tega zakona, na podlagi katere se oblikuje turistični paket, in mu ne posreduje informacij, ki jih kot organizator potrebuje za izpolnitev svojih obveznosti (drugi odstavek 176. člena);
66. če pogodba o sklenjenem potovanju ali potrdilo o sklenjeni pogodbi ne vsebuje vseh informacij iz prvega odstavka 176. člena tega zakona ali če te informacije niso podane na jasn, razumljiv in viden način (četrty odstavek 176. člena);
67. če potrošniku pred začetkom turističnega paketa ne zagotovi dokumentacije in informacij iz 177. člena tega zakona;
68. če zviša ceno paketnega potovanja v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 179. člena tega zakona;

69. če potrošniku ne zniža cene paketnega potovanja v skladu s petim odstavkom 179. člena tega zakona;
70. če potrošniku ne predloži dokazila o administrativnih stroških iz šestega odstavka 179. člena tega zakona;
71. če pred začetkom turističnega paketa enostransko spremeni pogoje v nasprotju s prvim odstavkom 180. člena tega zakona in potrošniku ne vrne vseh plačil v skladu s četrtem odstavkom 180. člena tega zakona, kadar potrošnik zaradi spremembe pogojev odstopi od pogodbe;
72. če v primeru sprememb pogodbenih pogojev o turističnem paketu ne obvesti potrošnika v skladu s petim odstavkom 180. člena tega zakona;
73. če v primerih iz šestega odstavka 180. člena tega zakona potrošniku ustrezno ne zniža cene turističnega paketa;
74. če odstopi od pogodbe o paketnem potovanju v nasprotju s 181. členom tega zakona;
75. če prenositelju ne zagotovi dokazila o dodatnih pristojbinah, taksah ali drugih stroških, ki nastanejo zaradi prenosa pogodbe o paketnem potovanju (peti odstavek 185. člena);
76. če na zahtevo potrošnika ne predloži obrazložitve višine odstopnine (peti odstavek 186. člena);
77. če potrošniku v primeru odstopa od pogodbe o turističnem paketu ne vrne plačil v skladu s 188. členom tega zakona;
78. če ne odpravi neskladnosti potovalnih storitev v skladu s prvim odstavkom 191. člena tega zakona;
79. če potrošniku na njegovo zahtevo v primerih iz drugega odstavka 191. člena tega zakona ne povrne stroškov, ki jih je imel z odpravo neskladnosti;
80. če na zahtevo potrošnika ne zniža cene v skladu s tretjim odstavkom 191. člena tega zakona;
81. če v primerih iz prvega odstavka 192. člena tega zakona potrošniku brez plačila dodatnih stroškov za nadaljevanje izvajanja turističnega paketa ne ponudi ustrezne nadomestne storitve, ki je po možnosti enake ali višje kakovosti od dogovorjene (prvi odstavek 192. člena), ali mu ne odobri ustreznega znižanja cene, kadar je posledica sprememb potovalnih storitev turistični paket nižje kakovosti, kot je naveden v pogodbi o turističnem paketu (drugi odstavek 192. člena);
82. če v primeru neskladnosti izvedenih potovalnih storitev s pogodbo o turističnem paketu na potrošnikovo zahtevo ne zniža cene v skladu s prvim odstavkom 195. člena tega zakona;
83. potrošniku preden postane pogodba ali ponudba za potrošnika zavezujoča ne zagotovi predhodnih informacij (prvi odstavek 212. člena);
84. potrošnika pred sklenitvijo pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji ali pogodbe o zamenjavi izrecno ne opozori na pravico do odstopa od pogodbe, odstopni rok in prepoved predplačil med odstopnim rokom ter mu ne zagotovi odstopnega obrazca (četrty odstavek 212. člena);

85. pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji ali pogodbe o zamenjavi ne sklene v pisni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku (prvi odstavek 214. člena);

86. pogodba o časovnem zakupu, pogodba o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodba o nadaljnji prodaji ali pogodba o zamenjavi ne vsebuje predpisanih informacij (peti odstavek 214. člena).

(2) Z globo od 400 do 1.500 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

241. člen

(lažji prekrški)

(1) Z globo 500 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. ne prodaja blaga v primerni embalaži (prvi odstavek 9. člena);
2. embalaža ni primerna obliki ali teži blaga ali če zavaja potrošnika glede velikosti in teže blaga (drugi odstavek 9. člena);
3. na blagu vidno in čitljivo ne označi roka uporabnosti, če je za blago rok uporabnosti predpisan (drugi odstavek 12. člena);
4. zaračuna potrošniku znesek, ki presega osnovno ceno telefonskega pogovora, ki jo zaračunava telekomunikacijski operater, če podjetje vzpostavi telefonsko številko za namene komuniciranja s potrošniki v zvezi s sklenjeno pogodbo (13. člen);
5. blaga, ki ga prodaja po znižani ceni, ker mu bo v kratkem pretekel rok uporabnosti, ne označi posebej z datumom, kdaj poteče rok uporabnosti (prvi odstavek 16. člena);
6. ne odstrani blaga iz prodaje, čeprav ne more zagotoviti zahteve iz drugega odstavka 19. člena tega zakona (tretji odstavek 19. člena);
7. v primeru zamude potrošnika kot pogodbene stranke izda opomin, katerega stroški presežejo dejanske stroške izdelave in pošiljanja opomina ter višino zamudnih obresti (drugi odstavek 33. člena);
8. v primeru dostave blaga na dom blago pusti pred vrati potrošnikovega stanovanja (drugi odstavek 70. člena);
9. če je obstoj neskladnosti blaga sporen, prodajalec o tem pisno ne obvesti potrošnika v osmih dneh od prejema jamčevalnega zahtevka potrošnika (prvi odstavek 85. člena);
10. garancijski list ne vsebuje vseh podatkov iz drugega odstavka 91. člena tega zakona;
11. ne zagotovi, da je potrošnik obveščen o posodobitvah, vključno z varnostnimi posodobitvami, ki so potrebne za ohranjanje skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve s pogodbo o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve (prvi odstavek 112. člena);

12. v primeru zahtevka za sorazmerno znižanje kupnine ali odstopa od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve ne vrne plačil v predpisanem roku (prvi odstavek 123. člena);
 13. spremeni digitalno vsebino ali digitalno storitev v nasprotju s prvim odstavkom 126. člena tega zakona;
 14. če pogodbe o prodaji blaga na obroke ne sestavi v pisni obliki (162. člen);
 15. če pogodba o prodaji na obroke ne vsebuje vseh sestavin iz prvega odstavka 163. člena tega zakona;
 16. če ne zagotovi informacij iz prvega in drugega odstavka 201. člena tega zakona na obrazcu iz tretjega odstavka 201. člena tega zakona.
- (2) Z globo 300 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

V. PREDLOG ZA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA PO NUJNEM ALI SKRAJŠANEM POSTOPKU

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru Republike Slovenije, da se skladno s 143. členom Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17, 46/20, 105/21 – odl. US, 111/21, 58/23 in 35/24), predlog zakona obravnava po nujnem postopku, da se preprečijo težko popravljive posledice za delovanje države. S tem se Republika Slovenija morebiti lahko izogne finančnim sankcijam, ki jih lahko pri direktivah, sprejetih po zakonodajnem postopku, naloži Sodišče Evropske unije v skladu s členom 260(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije in ki jih bo Komisija uporabila v skladu s sporočiloma z dne 5. marca 2025 o izvajanju člena 260(3) Pogodbe in z dne 21. decembra 2016 z naslovom "Sprememba metode izračuna za finančne sankcije, ki jih Komisija predlaga v postopkih za ugotavljanje kršitev pred Sodiščem Evropske unije," in sporočilom z dne 22. decembra 2022 Finančne sankcije v postopkih za ugotavljanje kršitev. Ob tem bi dodatno poudarili, da je Republika Slovenija zaradi neprenosa dveh direktiv, ki se prenašata s tem predlogom zakona, že prejela dva opomina, prvega 30. 1. 2026 in drugega 28. 5. 2026. Tretji opomin pričakujemo jeseni.

VI. PRILOGE

- Osnutek Pravilnika o načinu označevanja cen blaga, digitalnih vsebin in storitev ter objavi znižanja cene blaga (Pravilnik_o_nacinu_oznacevanja_cen.docx)
- Pravilnik_garancija_za_brezhibno_delovanje_zahteve_glede_popravljivostu (Pravilnik_o_blagu_garancija_za_brezhibno_delovanje_zahteve_glede_popravljivosti.docx)
- Pravilnik_o_evropskem_obrazcu_z_informacijami_o_popravlilu (Pravilnik_o_evropskem_obrazcu_z_informacijami_o_popravlilu.docx)